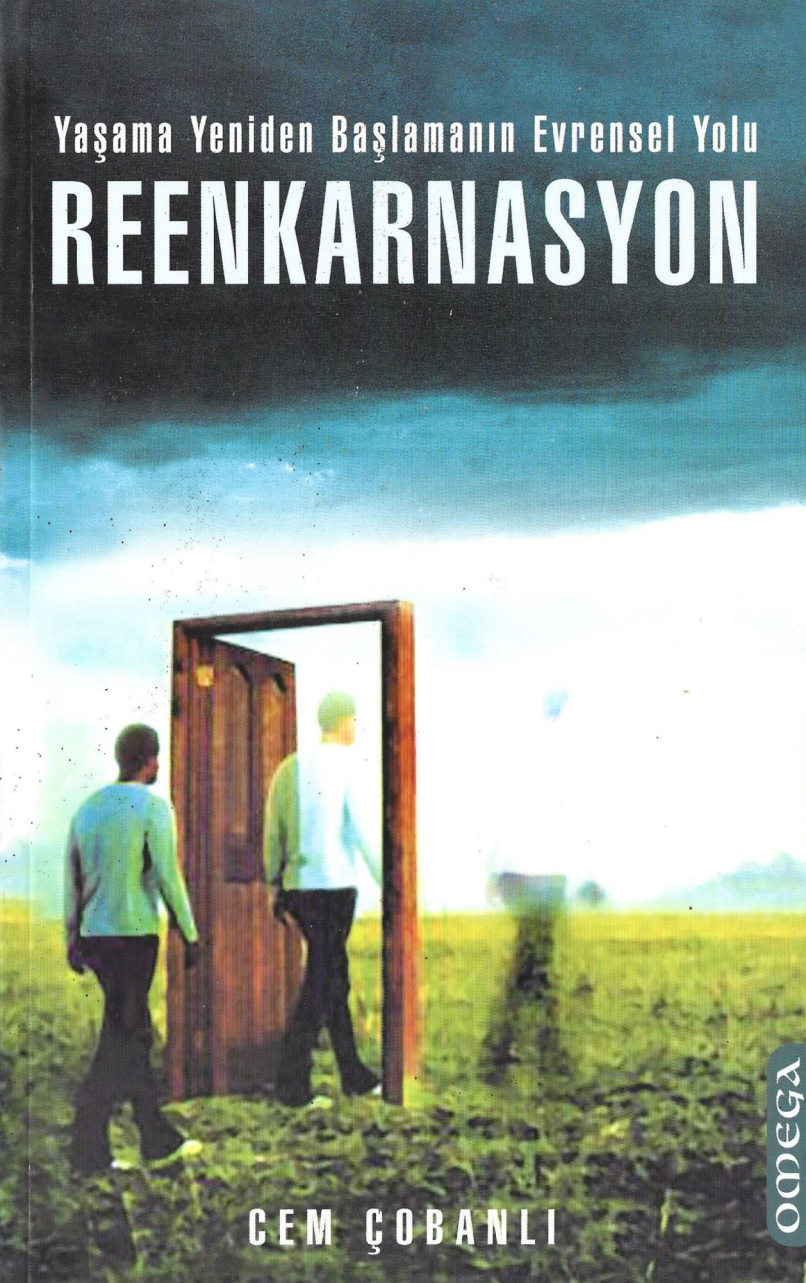
Yaşama Yeniden Başlamanın Evrensel Yolu

REENKARNASYON

CEM ÇOBANLI

OMEGA

Cem Çobanlı
(d. 1957, İstanbul)

Işık Lisesi'ni (1971), Atatürk Erkek Lisesi'ni (1977) ve Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi İngiliz Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı'nı bitirdi (1985). 1977'de Bilim Araştırma Merkezi (B.A.M.) Yayınevi'nin kurucuları arasında yer aldı ve 7 yıl içerisinde parapsikoloji, spiritüalizm, ufoloji, okültizm ve ezoterizm konularına ilişkin 99 kitabın hazırlanmasında ve yayımlanmasında görev aldı. Çeşitli yayınevi dergi ve gazetelerde, reklam ajanslarında ve bir radyoda; çevirmen, yazar, sayfa sekreteri, yayın yönetmeni, editör, redaktör, grafik tasarımcı, arşiv sorumlusu, metin yazarı, programcı ve haber spikeri olarak görev yaptı.

Yayımlanmış kitapları:
Öncü UFO Genel Yapıları, B.A.M. Yayınevi, İstanbul 1979; *Durugörü – Zaman Mekan Dışı Ruhsal Gözle Görüm*, B.A.M. Yayınevi, İstanbul 1979; *Işınlama – Olaylar Gözlemler*, B.A.M. Yayınevi, İstanbul 1979; *Türkçe Spiritoloji, Parapsikoloji, Ufoloji, Sınır Bilimler, Okültizm Yayınları Bibliyografyası*, P.S.İ. Yayınları, İstanbul 1988; *Olağandışı Yıllık – 1996*, Boyut Yayıncılık, İstanbul 1997; *Dharma Ansiklopedi – Parapsikoloji, Mistisizm, Okültizm, Ezoterizm, Teozofi, Spiritüalizm, Neo-spiritüalizm* (Alparslan Salt ile birlikte), Dharma Yayınları, İstanbul 2001; *Reenkarnasyon – Yaşamın Yeniden Başlamanın Evrensel Yolu*, Dharma Yayınları, İstanbul 2001; *Ulusal ve Uluslararası Kısaltmalar ve Kısaadlar Sözlüğü*, Dharma Yayınları, İstanbul 2001; *Hayvanlar İnsanlar ve Tanrılar – Esrarengiz Agarta'nın Kapılarında* (çeviri - Beasts, Men and Gods, 1922), Ferdynand A. Ossendowski, Dharma Yayınları, İstanbul 2002; *Vosvos – Bir Kaplumbağa Yolculuğu 1931-2003*, ne-Kitaplar, İstanbul 2004

CEM ÇOBANLI

REENKARNASYON

YAŞAMA YENİDEN BAŞLAMANIN
EVRENSEL YOLU

Ω
İstanbul

1. baskı: Omega Yayınları, İstanbul 2005
1. baskı: Dharma Yayınları, İstanbul 2001

Cem Çobanlı

REENKARNASYON

YAŞAMA YENİDEN BAŞLAMANIN EVRENSEL YOLU

Copyright © Cem Çobanlı, 2005

ISBN 975-468-536-3

Yayın yönetmeni: *Murat Batmankaya*
Editör: *Özgü Çelik*

Baskı: Engin Ofset, İstanbul
Litros Yolu 2. Matbaacılar Sit. A Blok 1NA33 Topkapı-İstanbul
Tel: (0212) 612 05 53

© omega
Ankara Cad. 54/12 • TR-34410 Sirkeci-İstanbul
Telefon: 0 212 - 512 21 58 • Faks: 0 212 - 512 50 80
e-posta: sayyayinlari@ttnet.net.tr

Genel Dağıtım: Say Dağıtım Ltd. Şti.
Ankara Cad. 54/4 • TR-34410 Sirkeci-İstanbul
Telefon: 0 212 - 528 17 54 • Faks: 0 212 - 512 50 80
e-posta: saydagitim@ttnet.net.tr

İÇİNDEKİLER

İkinci Baskıya Önsöz.....7
Giriş 11
1. Reenkarnasyon Düşüncesinin Geçmişi 15
2. Reenkarnasyon Araştırmaları ve Kuramları.....31
3 .Türkiye'de Reenkarnasyon
Araştırmaları ve Kuramları 53
4. Geçmiş Yaşamların İzleri 81
5. Reenkarnasyona İlişkin Başlıca
Soru ve Yanıtlar 93
6 .Reenkarnasyonun Toplumsal
ve Felsefi Sonuçları 113
7. Reenkarnasyon Yasasının Evrenselliği.....121

EK I - Reenkarnasyona Dair Sözler 129
EK II - Türkçe'de Reenkarnasyon
Konulu Romanlar 141
EK III - Karma Yasası 147

Sonsöz Yerine.....158
Sözlükçe 155
Kaynakça 167
Dizin 171

Tyanalı Apollonius'a,
Bruno'ya,
Campanella'ya...
ve
yaşamlarının birinde ya da daha çoğunda,
daha güzel ve yaşanılası bir dünyaya
dair düşüncelerinden ötürü,
dünya yasaları ile cezalandırılmış
tüm düşünce suçlularına...

ve
"bu yaşamını"
sürdürmesine izin verilmeyen
Mardinli Uğur'a...

İkinci Baskıya Önsöz

Sevgili okur,

Bu kitabın, dört yıl sonra, beş yıl önce editör ve yayın yönetmeni olarak görev yaptığım Say Yayınları'nın alt yayınevi Omega'dan ikinci kez yayımlanmasından ötürü son derece mutluyum. Aslında bu kitap, 90'ların ortasında "çok ucuz" ve "çoksatan" kitaplar yayımlayan "büyük" bir gazeteye bağlı bir yayınevi* tarafından "acilen" sipariş edilmişti. Çok kısa denilebilecek bir sürede metni tamamlamıştım ama yayınevinin o dönemdeki yöneticisi, yazdıklarımı çok ağır bulmuştu ve "en aptal insanın bile anlayabileceği" bir biçime dönüştürmemi istemişti. Ben de, bu konunun ancak bu şekilde aktarılabileceğini savunup kabul etmemiştim. Sonunda kitabın ilk baskısı, değiştirilmemiş biçimiyle 2001 yılında Dharma Yayınları'ndan çıktı.

Reenkarnasyon cephesinde, o zamandan bu zamana ne değişti dersiniz? Sayısını bilemiyorum, ama yaşlı gezegenimizde, doğal olarak milyonlarca insan türlü nedenlerle öldü ve milyonlarca insan doğdu. Kaç beşer evladı "yeniden doğdu", bunu da bilmeme kesinlikle olanak (ve de gerek) yok! Ama bildiğim o ki, geçen dört yıl içerisinde dünyamızın dört bir yanında, milyonlarca insanın yaşamını yitirmesine neden olan çok sayıda doğal, toplumsal, siyasal ve askeri olay başı-

* Milliyet Yayınları.

mıza geldi. En önemlisi, yalnızca Irak'ta, ABD'nin ve "müttefiklerinin" yalanlarla, kandırmalarla ve insanlık dışı ihtiraslarla saldırıp işgal ettiği Irak'ta, 23 Mart 2003'ten bu yana saldırganlarla birlikte 120 binin üzerinde beşer evladı, insan eliyle ve iradesiyle vahşice ve "haksızca" yaşamını yitirdi. Ülkemizde de öyle... Bu ülkenin çocukları, kadınları, erkekleri, doğal afetlerde, ulaşım kazalarında, intiharlarda, cinayetlerde, töre cinayetlerinde, intihar saldırılarında, F tipi hapishane hücrelerinde, evlerde, sokaklarda, meydanlarda, dağlarda yaşamlarını yitirmeye devam etti, tıpkı geçen onyıllarda olduğu gibi... Ama en unutamadığım, küçük Uğur'u; ruhu, gözleri ve de umutları pırıl pırıl, henüz 12 yaşındaki Mardinli Uğur'u, insan eliyle minik bedenine isabet eden, yaşının bir fazlası 13 mermiyle güneşe doğru uğurlamamız oldu...*

Bu arada bir de meşhur "azınlık raporu" yayımlandı.** Doğrusu, reenkarnasyonist bakış açısıyla, şu ikinci baskıya bu konuya ilişkin hayli bir şeyler yazmak istedim, ama ne diyeceğimi gerçekten bilemedim! Önceden ya da sonradan edindiğimiz fikirleri ve değerleri saymazsak, hiçbir şeysiz gelip hiçbir şeysiz gittiğimiz şu "ölümlü dünya"da, kim azınlıktır, kim çoğunluktur?.. Evrenin sonsuzluğu içerisinde bir kum taneciği kadar bile değeri olmayan şu "ölümlü dünyanın", bir varmış bir yokmuş misali görece zaman anlayışı içerisinde hangi olmayan çoğunluğun hangi olmayan azınlık üzerinde nasıl ve neye göre bir tasarrufu, üstünlüğü, egemenliği ve de yok sayma, yok etme hakkı vardır?.. Bu sorulara yanıt vermeyi bir türlü beceremedim ve bu işi, gelecek

* 12 yaşındaki ilkokul öğrencisi Uğur Kaymaz, "terorist" olduğu iddiasıyla 21 Kasım 2004 tarihinde Mardin'in Kızıltepe ilçesinde, evinin önünde kamyon sürücüsü babasıyla birlikte Türkiye Cumhuriyeti güvenlik güçlerince öldürüldü. (Kaynak: *Birgün*, İnan Gedik) Ancak Kızıltepe iddianamesindeki ifadeleriyle polis operasyonunun başlamasına gerekçe gösterilen itirafçının birgün sonra yakalandığı ortaya çıktı. Evde bulunan iki avukata ait kartvizitler "örgüt üyeliği" için kanıt olarak gösterildi. (*Milliyet*, Gökçer Tahincioğlu)

** Başbakanlık İnsan Hakları Danışma Kurulu'nca hazırlanan "Azınlık Hakları ve Kültürel Haklar Çalışma Raporu" Ekim 2004'de Başbakanlığa sunulmuş; raporun, kurul başkanınca kamuoyuna açıklanması sırasında ise, aynı kurulun içinde yer alan ve Anadolu'nun binlerce yıllık çokkültürlülüğüne tahammülsüz bir üye, raporu başkanın elinden alıp yırtmıştı.

sayfaların satırları arasında bulabilmeniz dileğiyle size bıraktım.

Bir dört yıl daha geçtikten sonra bu kitabın yeni bir baskısı olur mu? O zaman ben aranızda olur muyum? Bunları da gerçekten bilemiyorum... Ama yine bildiğim o ki, önümüzdeki onyıllarda da, bu ülkenin ve dünyanın insanlarının yaşamları, yine doğal ya da doğal olmayan nedenlerle, insan eliyle sona ermeye (ve reenkarnasyonist iddiaya göre de yeniden başlamaya!) devam edecek. Az sonra bir sayfada da karşınıza çıkacağı üzere; örümceğin, sinek üzerinde onbinlerce yıldır süregelen yeme ve yok etme hakkı, görünen o ki daha çok uzun yıllar elinden alınamayacak. Dünyamız, kan, ölüm ve cinayetten ders alma ihtiyacında olan ruhlara ev sahipliği yapmaya, ne yazık ki daha çok, ama çok uzun zamanlar devam edecek.

Sizce, "başka bir dünya mümkün" mü?

John Lennon, efsanevi şarkısı *Imagine*'da şöyle diyordu:

Malının ve mülkünün olmadığını düşle,
Merak ediyorum bunu yapabilir misin?
Ne açgözlülüğe ne de açlığa gerek var
(sadece) insanların kardeşliği(ne)
Tüm insanların
Tüm dünyayı paylaştıklarını düşle...

Başka bir dünyanın her zaman mümkün olduğuna dair inanç ve umutla iyi okumalar...

CÇ
Nisan 2005

Taş olarak ölmüştüm, bitki oldum.
Bitki olarak öldüm ve hayvan oldum.
Hayvan olarak öldüm, o zaman insan oldum,
Öyleyse ölümden korkmak niye?
Hiçbir sefer daha kötüye dönüştüğüm
ya da alçaldığım görüldü mü?
Bir gün insan olarak ölüp, ışıktan bir yaratık,
rüyaların meleği olacağım.
Fakat yolum devam edecek.
Tanrı'dan başka her şey kaybolacak.
Hiç kimsenin görüp duymadığı bir şey olacağım.
Yıldızların üzerinde bir yıldız olup
doğum ve ölüm üzerinde parlayacağım.

Mevlâna Celâleddin-i Rumî

Giriş

Araştırmalar ne yöne çevrilirse çevrilsin, en eski yazılı ve sözlü geleneklerin hemen hemen tümünde, insanın öldükten sonra bir biçimde tekrar "dirileceğine" ilişkin inancın hep varolduğu görülmüştür. Denilebilir ki, ölümden sonra tekrar dirilme inancı dünya insanının ortaya çıkışıyla; en azından bilinen insanlık tarihinin başlangıcıyla eşzamanlıdır. "Dirilme" olgusu her geleneğin kendi sisteminde değişik biçimlerde algılandığından; bu dirilmenin hangi koşullarda, nerede ve hangi gerekçeyle gerçekleştiği, nasıl ve kim tarafından denetlendiği, sürekli mi olduğu gibi sorular ve yanıtları yüzyıllar boyunca tartışılagelmiştir.

Doğrusu, yaşamın en kaçınılmaz ve en karşı konulamaz olayı olan ölüm konusunda hiçbir yazılı ve sözlü gelenek, asıl işlevlerinin bu olmayışından ötürü yeterli bilgilendirmeyi yapmamıştır. Böylelikle ölüm sırasında ve sonrasında neler olduğuna dair bilgiler hep üzeri kapalı kalmış, belirsiz, tartışılır ve genellikle de sembolik ifadelerle geçiştirilmiştir.

Ancak, 19. yüzyıl sonlarında, önceleri deneysel olarak ortaya çıkan, sonraları felsefi yanı da gelişen spiritüalizmin ortaya çıkışıyla –asıl işlevi de bu olduğundan–, ölüm ve sonrasına ilişkin tartışmalar artık ayrı bir düzlemde ve başka türlü terim ve kavramlarla anılmaya başlamıştır.

Ölüm, ölümden sonrası ve öteki sistemlerin "dirilme" sözcüğüyle ifade ettiği "enkarnasyon", spiritüel öğretinin temelini oluşturur. Türkçe'de, yeniden bedenlenme anlamına gelen "re-enkarnasyon" sözcüğü Latince kökenlidir *(re-incarnatio)* ve ete-kemiğe bürünme anlamlarına gelir. Daha başka tanımlamalarda ise reenkarnasyonun "bilinç kaymaları" olduğu belirtilir (Kaynakça 50). Çeşitli yabancı dillerdeki şu sözcüklerin de yeniden doğuş ifadesini karşıladığı görülür: *Metempsikoz, metensomatosis, pre-existence, palingenesis, reimbodiment, reincorporate, transmigrasyon*... Ne var ki, bunlar bir yeniden bedenlenme olgusunu çağrıştırsa bile, özellikle de ezoterik felsefede her birinin başka açıklamaları vardır.

Spiritüalizmin felsefi yanını ortaya koyanlar, reenkarnasyonun evrensel bir yasa olduğunu vurgularlar. Bir diğer evrensel yasa olan "ruhsal evrim" (tekâmül) yasası gereği, varlık ruhsal görgü ve deneyimini arttırmak, daha doğrusu özündeki saklı evrensel bilgiyi açığa çıkartmak için defalarca yeniden doğar. Sorumluluğunu kendisinin üstlendiği nedensonuçlara ya da "Karmik birikimlere" bağlı olarak hazırlanan dünyasal yaşam ya da "yaşam maketi" gereği her bedenlenişinde bir eksiğini giderir, deneyimlemesi gereken bir bilinç durumunu yaşar, gider ve tekrar gelir... Diğer bir deyişle, türlü biçimlerdeki fiziksel yapılar yani bedenler aracılığıyla fiziksel ortamlarda ruhsal sondajlar yapar.

Spiritüel öğreti, dünyayı belirli bir başlangıcı ve sonu olan bir okul olarak kabul eder. Dünya Gezegeni Okulu'nun öğrencisi durumunda olan ruhsal varlık, ruhsal gereksinimleri doğrultusunda, ortalama 26 bin yıl sürdüğü belirtilen bir dünya "devresi" boyunca az ya da çok, defalarca reenkarne olur. Devre bittiğinde, o Devre için belirlenmiş programı tamamlayan varlık, ruhsal evrim serüvenine bu kez evrenin başka "okullarında" devam eder. Ve her seferinde daha gelişmiş, daha olgunlaşmış ve "saklı bilgiyi" daha çok açığa çıkartmış halde. Böylelikle, ruhsal varlığın bilinmeyen, bilinmesi de gerekmeyen bir geçmişte başlamış olan ruhsal evrim serüveni giderek ışıyan ve ışıtan biçimde sonsuzca sürer.

Öte yandan, çeşitli metinlerde de, bir'den fazla yaşamlar olgusunun, belki tek bir bilinç durumundan ibaret olduğu; yaşamların ve deneyimlerin eşzamanlı olduğu, dolayısıyla bilinen anlamda bir reenkarnasyon olgusunun asla olamayacağı öne sürülmektedir. Bu görüşe göre varlık, somut nesneleri ve fiziksel bedeni algıladığı sürece reenkarnasyon gerçektir.

Reenkarnasyon meselesine, spiritüalizm de içinde olmak üzere, tüm inanç sistemlerinin üzerinden bakmak gerekiyor. Çünkü, bu konuya ilişkin her şey, binlerce yıldır yazılageldiği, söylenegeldiği gibi olabilir de, olmayabilir de!..

Diyalektik bir bakış açısıyla, tek bir yaşamda, tek bir beden içerisinde bile defalarca "yeniden doğmak" olasıdır, insanın bizatihi kendisi içten biçimde istedikten sonra... Maharet, binlerce bedende binlerce deneyim geçirmekte değil, tek bir bedende binlerce deneyim geçirmekte yatmaktadır.

Bu bakımdan bu kitap, ölümden sonra bir yeniden doğuşlar ardışıklığını kanıtlamaya çabalamak yerine; dogmatizmin, tüm biçimlerine karşı, diğer deyişle, işlevi bitenden "vazgeçmeme"ye, görevini tamamlamış olanı "terk etmeme"ye, yıpranmış giysiyi çıkartıp atmaya direnmek ve yenisini edinmemek inadına karşı yazılmıştır. Önce "küçük devrim"i (içsel, kişisel) yapmaya, ardından "büyük devrim"in (dışsal, toplumsal) yolunu açmaya engel oluşturan tüm ekollerden, akımlardan, otoritelerden ve nihayet en yakındaki kişilerden bile kurtulmanın gerekliliği üzerine yazılmıştır.

Tek bir yaşam içerisinde yeni yaşamlara başlayabilme mutluluğu için, Zen ustasının öğrencisine söylediği gibi, kahvaltıyı soğutmamak gerekmektedir...

1

Reenkarnasyon Düşüncesinin Geçmişi

Reenkarnasyon, insanlık tarihinin en eski dönemlerine kadar uzanan bir süreçte hemen hemen tüm yazılı ve sözlü geleneklerde yer alır. Bu geleneklerin, filozof, peygamber, aziz ya da veli gibi bilinen ya da bilinmeyen sözcüleri reenkarnasyon olgusunu bir biçimde anlatmaya çalışmışlardır. Ancak bu bilgiler ne onların anlattıkları ve anlatmak istedikleri biçimde anlaşılmış ne de anlatıldığı gibi bırakılmıştır. Cehaletin bozucu etkileri, açıklanmış gerçeklerin olduğu gibi kalmalarını önlemiş ve bu konuya ilişkin birçok görüşü, yorumu ve açıklamayı anlaşılmaz bir duruma sokmuştur.

İnsanların tutkuları, din realitesinin yozlaşması ve sömürüye araç edilmeye çalışılması da gerçeklerin toplumlara açıkça anlatılmasını engelleyen başlıca etmenler arasında yer almıştır.

Bilginin bir biçimde toplumlara açıkça anlatılmasının engelleri ve hatta tehlikeleri, bu kez *ezoterizm*'i (geniş kitleye açıklanmayan gizli, yüksek bilginin) doğuşunu getirmiştir. Artık gerçek bilgi ya da "yüksek bilgi" türlü simgelerle ya da dolaylı anlatımlarla, mistik ya da felsefi örtüler altında geniş insan yığınlarına aktarılmaya çalışılmıştır.

Kuşkusuz ki, böylesine dolaylı anlatımlar yüzyıllardır süregelen yeni tartışmaları ve çatışmaları da beraberinde getirmiştir. Sözgelimi din adamları hâlâ Kuran'daki yeniden do-

ğuş ayetlerini tartışırlar, üstelik de çoğu kez kavrayamadan ve başka bir anlayışın ve simgeciliğin ya da yozlaştırmanın ürünü olan "tenasüh" ile karıştırarak (tenasüh tartışması için, bkz. s. 114 – "Reenkarnasyona İlişkin Başlıca Sorular"). Daha başkaları da derler ki, "İncil'de reenkarnasyona değinilir, ama İznik Konsili'nde bu ifadeler çıkarılmıştır". İnananlarca, her şeyi kapsadığı, her konuya değindiği öne sürülen kutsal kitaplarda bu tür ifadelerin yer almasından daha doğal ne olabilir ki? Ve tüm bunların reenkarnasyonizm açısından ne önemi vardır ki? Dünyadaki canlılık büyük dinlerden ve onların kitaplarından önce de doğuyordu, ölüyordu ve genedoğuyordu. Bu bakımdan, bu kitap içeriği ve hedefleri bakımından reenkarnasyon konusu için kutsal kitaplardan dayanaklar ve kanıtlar arama kaygısı taşımamaktadır. Bu tür bir gereksinim varsa bunu, sağduyu ve nesnel inceleme yetenekleri gelişmiş kutsal kitap araştırmacıları gidermelidirler. Bu bölümde, salt yazılı ve sözlü geleneklerde reenkarnasyon konusuna açık ya da kapalı biçimde değinen kısa anlatımlara yer verilecektir. Esasen, hem dünyasal hem de evrensel düzeyde, *mikrokozmik* ve *makrokozmik* düzeyde, sonsuzca zamanlardan beri sürmekte olan doğmak-ölmek-genedoğmak ardışıklığı ve bunun beşer varlığında anlam bulduğu biçimiyle reenkarnasyon, böylesi yaklaşımları ya da yakıştırmaları da kapsayan ve fakat tüm öğretilerin de üzerindeki evrensel yasalardan biridir.

ESKİLERDE REENKARNASIYON DÜŞÜNCESİ

Mu

Yaklaşık 70 bin yıllık bir geçmişi olduğu ve 12 bin yıl önce ortadan kalktığı varsayılan Mu uygarlığının dinsel yapısında reenkarnasyon önemli bir yer tutuyordu. Konuyla ilgili araştırmacılara göre insanlığın ilk tektanrılı dininin kurucusu Mu uygarlığıdır. Mu'lular beden ile ruh ayrılığını kabul ederlerdi. Bedene tekrar eski haline dönmesi emredilmiştir. Bu durumda bedenin yerine dönmesiyle ruh serbest kalacaktır. Ruhun bu serbestliği, dünya üzerinde başka bir beden tercih edilinceye kadar devam edecektir. Mu'lulara göre ruh mademki bir bedene giriyordu, o halde şu işleri yapması göreviydi: İçine girdiği bedene egemen olması ve onu yönetmesi gerekiyordu. Ruhun bedene egemen olabilmesi için deneyim sahibi olması ve bu durumda da ruhun birçok kez bedenlenmesi gerekiyordu. Ruh, çeşitli bedenlenmelerden sonra en son olarak bir bedene egemen olacak ve bundan sonra Göksel Baba'ya kavuşacak, Göksel Baba'nın içerisinde ebedi mutluluğa erecekti. (K–10)

Atlantis

Kimi araştırmacılara göre Mu'nun bir kolonisi olan ve yaklaşık 11-15 bin yıl önce ortadan kalktığı varsayılan Atlantis'te de reenkarnasyon inancı görülür. Atlantis ile ilgili ekminezi* çalışmaları yapan Marcia Moore'a göre, Atlantis'in yöneticileri, Dünyaya evrenin bir başka yerinden gelmiş olan bir grup ve yüce Öğretmen tarafından yönetiliyordu. Anlaşıldığına göre, Atlantis uygarlığının başlangıç aşamalarında bu "ziyaretçilerden" bazıları, dünyalılarla birleşerek, kendi türlerinden diğer varlıkların da uygun bedenler içerisinde enkarne olmalarını sağlamışlardı. Belirtildiğine göre, ilk ziyaretçiler uzay araçlarıyla fiziksel olarak gelmişlerse de, bundan sonrakiler kendi seçtikleri bedenlerde doğmuşlardı. (K–6)

* Ekminezi için bkz. "Geçmiş Yaşamların İzleri", s. 91

Eski Mısır

Mısırlıların, ölümden sonraki yaşama ilişkin üç düşünceleri vardı: İlki, Tanrı ile olan mistik birleşme (biroluş), ikincisi, ruhun bir hayvan bedenine göç etmesi (tenasüh) ve üçüncüsü de, ruhun gönüllü olarak başka bir biçim alması (bir tür metamorfoz). Grek tarihçi Heredotos'a göre, Mısırlılar, insan ruhunun ölümsüz olduğu, ölümden sonra ruhun o anda doğmakta olan bir başka bedene göçtüğü öğretisinden ilk söz edenlerdi. Bazı Mısır duvar resimleri, ruh göçünü ifade ediyor gibi görünüyorsa da kimi ejiptologlar Eski Mısırlılarda ruhun insandan hayvana geçmesinden pek emin değiller. Öte yandan, insan ruhunun, bedenini başka canlı biçimlerine dönüştürmeye (metamorfoz) çaba harcadığına inandıklarını gösteren örnekler de vardır. Örneğin, mumdan yapılmış bir timsah modelinin gerçek bir timsah olabileceği gibi, cansız nesnelerin canlı yaratıklara dönüşebileceğine inandıklarını gösteren veriler de vardır. *Mısır Ölüler Kitabı*'nda ruha, onu kendi istediği biçime sokma gücünü verecek büyülü formüller içeren birçok bölüm bulunmaktadır. (K–46)

Beş bin yıllık bir geçmişi olan *Mısır Ölüler Kitabı* ya da özgün adıyla "Güne Çıkış'ın Bölümleri" piramitlerin ve mezarların duvarlarına işlenmiş ya da papirüslere resmedilmiş yazıların tümüne verilen addır. İçerik olarak, ölen kişilerin öte dünyadaki yaşamlarını ve dünyaya tekrar dönüş için yapılan hazırlıkları anlatır. Ve kimi yorumlara göre eksiksiz bir gömme ayini rehberidir.

E. A. Wallis Budge'ın, *Mısır Ölüler Kitabı* çevirisinin (Londra 1974) başına koyduğu özette belirttiğine göre, metnin 2. bölümü, ölünün öteki dünyadan ayrılarak her istediğinde dünyaya dönüp yaşayanların arasına karışma gücünü sağlar. Kitabın en önemli bölümü olarak nitelendirilen 17. Bölüm'de ise Yaratan'ın, 'ilksel kozmik okyanustan' çıkarken kendi kendinden varolduğu, ardından öteki varlıkların yaratılışı ve nihayet varlıklarla Yaratan'ın özdeşleştirilmesi işlemleri anlatılır. Bu işlemlerin en önemlilerinden biri de Osiris ile ilgili olanıdır. Burada, ölü kendini Osiris ile özdeşleştirdikten

sonra, Ra'nın enkarnasyonlarını ve onun *Nun*'da (ilksel kozmik okyanus) oluşan "başkalaşımlarını" bildiğini beyan eder. Üstelik 7 ayrı *ba*'nın (can) ve 14 *ka*'nın (gölge beden) adlarını da bildiğini açıklar. Metnin içeriğine göre bu 14 *ka* reenkarnasyon ile ilgilidir. (K–35)

Eski Yunan

Eski Yunan inancına göre, ruhlar dünyaya tekrar gelmeden önce "Lethe"* suyundan içmeye gidiyorlar, "yeni vücutlara girmeye, yeniden gün ışığına kavuşmaya can atıyorlardı".

Hermes öğretisine göre ruhlar gökten düşmüşlerdir. Maddeye ve bedene ne kadar tutsak olurlarsa, asıl kaynaklarını o denli unuturlar. Ruh sonsuzdur ve ölümsüzdür. Çeşitli hayvanlar şeklinde ölümlü bedenlerle yolculuk yaparlar. Burada tenasüh ve reenkarnasyon düşüncesi karışmış gibidir. Ruhlar her enkarnasyonda, içinde bulundukları çevreye uygun olarak yeni bir beden duyusu kazanırlar.

Pythagoras öğretisinde; ruhun ıstırabı ve göçleri, ruhun henüz tam temizlik çemberini bitiremediği içindir. Ruh bu çemberi tamamlamak için yeniden dünyaya gelir ve sonunda çember tamamlanınca ait olduğu yere döner. Ruhun birtakım ıstıraplar içinde kalması, çeşitli bedenlere girerek yolculuk yapması içindir. Ruhlar geliştikçe evrimleşirler ve birçok gezegende reenkarne olarak bilgilenirler. Pythagoras (İÖ 6. yüzyıl) şöyle diyordu: "Ben, bundan önceki yaşamımda zorlu bir savaşçıydım. Kalkanım en değerli köselelerden yapılmıştı. Üzerinde o zamanki adım yazılıydı."

Efesli filozof Herakleitos'a (İÖ 550-480) göre ruh ölümsüzdü ve tekrar doğuyordu. Herakleitos bitkilik ve hayvanlık yaşamlarını anımsadığını, insan olarak da defalarca yeryüzüne geldiğini ve önceki yaşamında kadın olduğunu söylüyordu.

* Lethe: Yunan mitolojisine göre cehennemlerdeki ırmaklardan birinin adı. "Unutma" anlamına gelir. Ruhlar bu ırmağın suyundan içerek geçmişlerini tümüyle unutuyorlardı.

Kelt

Kelt rahiplerinin (Druidler) başlıca görevlerinden biri ölümsüzlük ve yenidendoğuş bilgilerini öğretmekti. Romalı tarihçiler, Keltlerin, ruhun insanın ölümü sırasında bir bedenden diğerine geçtiğine inandıklarını belirtirler. Keltler ölümden sonraki yaşamı, tıpkı yeryüzündeki yaşam gibi düşünürlerdi. Bu yüzden mezarda, ölülerin yanına çeşitli ev eşyaları ve yiyecek, içecek maddeleri koyarlardı. Sicilyalı Yunan tarihçisi Diodorus (İÖ 1. yüzyıl) şöyle yazmıştı: "Onlar için insan ruhlarının ölümsüz olduğunu ve belirli sayıda yıl geçtikten sonra ruhun başka bir bedene girmesiyle yeniden yaşamaya başladıklarını ileri süren Pythagoras'ın bilimi geçerlidir. Bu nedenle ölüler gömülürken, ölü akrabalara yazılmış mektuplar da, akrabaların okumaları için ölenle birlikte ateşe atılırdı."

Taoculuk

Taoculuğa göre ölümden sonra kendi varlıklarını bedene bağlı olmaksızın sürdüren ruhlar mutsuzdurlar. Geri düzeydeki varlıklar, bedenin gömüldüğü mezar civarında veya önceden yaşamış oldukları yerin civarında dolaşır, yaşayanları korkutur, kötülük yaparlar. Üstün ve gelişmiş ruhlar *(huen)* yeraltında olduğu varsayılan "sarı kaynaklara" inerler. Burası kasvetli bir yerdir, ruhlar burada beklerken yeniden yaşayanların arasına karışabilmek için eski bedenlerinin yerine yenisini sağlamaya çalışırlar. Ruh bedenden ayrıldıktan sonra sonsuza dek Sarı Kaynaklar'da kalmaz; yaşayanların yanında yeni bir bedene sahip olmak ister. (K--46)

Hint

Birçok Doğu öğretisinin etkisinde kalmış Hint düşüncesinde reenkarnasyon çok yaygın bir kabul görür. Bu arada yenidendoğuş inancı tenasüh inancı ile karışmış, daha doğrusu yozlaştırılmıştır.

El-Birunî, Hindistan'a ilişkin yazdığı bir kitapta çok geniş biçimde Hinduların reenkarnasyon inancını aktararak, "Hin-

du filozoflara göre ruhun kâinatı kuşatan şeylerin çeşitliliğini kavrayabilmesi için tek bir yaşam çok kısadır" der.

Hindistan'ın en eski ve en değerli kutsal yazıtları olarak nitelenen Vedalar'da madde dünyasında yaşayan her varlığın insan bedenine ulaşıncaya kadar 8 milyon 4 yüz bin değişik yaşam biçiminden geçmesi gerektiği anlatılır.

Dört kitaptan oluşan *Vedalar*'ın "Sema Veda" kitabı Tanrı bilgisini işler ve kitabın bu bölümlerine *Upanişadlar* adı verilir. Upanişadlar'da reenkarnasyona ilişkin şu anlatımlara rastlanır:

> İnsanların ruhları ölüm olgusu ile bedenlerinden ayrıldıktan sonra, kişilerin hayatta iken yaptıkları işler ve akılların olgunluklarına göre, ya ana rahminde bekleyen varlıklara, ya bitkilere ya da diğer hareketsiz nesnelere girerler. (...) Eğer insan ölmeden, ruhu bedenini terketmeden önce, Tanrı'ya ulaşamazsa; başka bir bedenle tekrar dünyaya gelmek zorundadır. (K–55)

Doğu öğretilerinin en önemli ve en eski belgelerinden biri olarak tanımlanan Hint destanı Mahabharata'nın bir bölümü olan *Bhagavad Gita*'da (Tanrı Türküsü), Krişna ile Arjuna'nın söyleşilerinde reenkarnasyona değinilir:

> Krişna: Ölümlü bedenimizin içinde nasıl çocukluktan gençliğe, gençlikten de yaşlılığa geçen bir öz varsa, bu öz ölümden sonra da bir başka bedene geçer. Bilge kişiler bundan asla kuşku duymazlar. (...) Tıpkı eski bir giysinin çıkartılıp yerine yenisinin giyilmesi gibi, Öz de ölümle olan bedeni bırakıp bir başkasına geçer. (...) Onun [Öz'ün] tekrar tekrar doğup, tekrar tekrar öldüğünü düşünsen bile üzülme. (...) Sen de, ben de birçok kez geldik dünyaya Arjuna. Sen geçmiş yaşamlarını unuttun, ama ben kendiminkilerin hepsini anımsıyorum. (...) Böyle insanlar [iyi iş yapan insanlar] öldüklerinde, kendileri gibi dürüst insanların yaşadığı bir yere giderler. Orada uzun yıllar kaldıktan sonra varlıklı bir ailede yeniden dünyaya gelirler. Hatta bazen meditasyon yapan bir ailenin üyesi olarak doğarlar. Ama bu ender rastlanan bir şeydir. Önceki yaşamlarında edindikleri bilgiler canlanır ve kendilerini geliştirmek için daha çok çalışırlar. (K–3)

Tibet

Tibet inancına göre ruh, fizik bedene bağlıdır. Ancak, varlığını beden dışında da sürdürebilir ve ölüm anında bedenden

ayrılır. Bir süre sonra, yeni bir bedene girer ancak ruh istediği bedeni seçmekte özgür değildir. Bu dönemde neden-sonuç yasası (Karma) kesin bir rol oynar.

Tibet Ölüler Kitabı ya da Tibetçe söylenişiyle *Bardo Thödol* (duyarak öte âlemde kurtuluş) ölümden sonrası ve reenkarnasyon konularına ilişkin olarak, kutsal kitaplar arasında en açık ifadelerin yer aldığı en özgün metindir. İlk kez 1927'de Batı dillerinde yayımlandı. Metinlerde, ölen kişinin tekrar doğuncaya kadar başından geçen olaylar ayrıntılarıyla belirtilir. Kitapta anlatılan *bardo*, gerçekte günlük yaşamda da karşılaşılan paranoya ya da belirsizlik deneyimlerinin tam bir benzeridir. Bu yüzden Tibet Ölüler Kitabı'nın ölmekte olan ya da ölmüş bulunanlar kadar henüz yaşayanlar için de bir mesaj ve rehber durumunda olduğu belirtilir. Kitapta ifade edilen doğum-ölüm döngüsü, günlük yaşamın her aşamasında insanın başından geçmektedir. Bardo Thödol'un ölülerden çok yaşayanlar için yazılmış uygulamalı bir tefekkür rehberi olduğu öne sürülür. Metin üç bölümden oluşur:

Chikhai Bardo, ölüm anındaki psişik olayları tanımlar.

Chönyid Bardo, ölümden hemen sonra oluşan rüya halini ve Karmik yanılsamaları ele alır.

Sidpa Bardo, doğum içgüdüsünün ortaya çıkışı ve doğum öncesi olaylarla ilgilidir.

Lama, ölmekte olan kişiye şunları okur:

Şimdi sana, benim Gurum'dan ve onun kanalıyla da uzun bir inisiye Gurular silsilesinden almış olduğum derin öğretileri aktarıyorum. Bu öğretileri şimdi dikkatle dinle ve başka düşüncelerin dikkatini dağıtmasına izin verme! Açık zihinli ol ve sükûnetini bozma; duyduklarını da aklında tut! Eğer ıstırap çekersen, acıya katlan! Rahatlık veren bir şekilde uyuştuğunu, huzur dolu bir unutkanlığa doğru kayıp gittiğini farkedersen, kendini bu halete kaptırma! Tetikte ve uyanık ol!

I. Ölüm Anı ve Saf Gerçekliğin Berrak Işığı

İlk önce, yıldırımdan daha hızlı bir şekilde, Boşluğun renksiz ışığının parıldayan görkemi görünecek ve seni her yandan sarıp sarmalayacaktır. Dehşete düşerek bu parıltıdan kaçmak isteyece-

ğinden, bilincini yitirebilirsin. Kendini o ışıkla yıkamaya çalış: Ayrı bir ben'e ilişkin tüm inancını ve yanılsamacı ego'na olan tüm bağlılığını bırak gitsin. Bu hakiki Gerçekliğin sınırsız Işığı'nı kendi gerçek ben'in olarak tanı, kurtuluşa erersin!

Ne var ki, kurtuluş olanağını dünyadaki yaşamında kaçıran bir kimsenin, büyük bir hızla geçip giden bu kısacık anda kurtuluşu yakalayabilmesi pek zordur. Çoğu kişi, kapıldığı dehşet hissi karşısında bilincini yitirir.

O anda kurtuluşu kaçırırsan, kimi hoş kimi de kötü olan daha başka düşler görmek zorunda kalacaksın. O düşler bile, tetikte kaldığın sürece, sana anlayışa ulaşma şansını bahşedecektir. Ölümden birkaç gün sonra, aniden, 'mental beden' de denilen, ince nitelikte, yanılsamacı bir düş bedeni ortaya çıkar. Bu, tüm duyu melekelerini donanmış bir halde geçmiş arzuların izlerini taşıyan ve her yere gidip dolaşabilen bir bedendir. Kayalardan, tepelerden ve duvarlardan öte yana geçebileceği gibi, herhangi bir uzaklığı da bir anda katedebilir. Fizik duyu organlarının çürüyüp gitmiş olmasına karşın, görüntü, ses, koku, tat ve dokunma duyularını algılar ve fikirler oluşturabilir. Bütün bunlara, altı tür bilinçte hâlâ varlığını sürdüren enerjinin, geçmişte bedenini ve zihnini kullanış tarzının bir sonucu olarak yol açtığını bil. Aynı zamanda şunu da unutma ki, algıladıklarının tümü bir imgeden, sadece bir yanılsamadan ibaret olup, gerçekte var olan herhangi bir nesneyi yansıtmamaktadır. Ne kork ne de bir bağlılık oluştur! Hepsini nesnel bir şekilde izle; ne hoşuna gitsin ne de nefret et!

II. Spiritüel Gerçeklerin Deneyimlenmesi

Ölümünden üçbuçuk gün sonra, yedi gün süreyle karşına iyi ve barışçıl yanlarıyla Budalar ve Bodisatvalar* çıkacaktır. Işıklarıyla yıkanmana karşın, o parlaklık karşısında onlara bakamayacaksın bile. Ne denli görkemli ve hoşa gidecek nitelikte olsalar da, yine de seni ürkütebilirler. Bu korkuya yenilme! Arkana dönüp kaçma! Bu görülmeye değer manzarayı serinkanlılıkla izle! Korkunu yen ve hiçbir arzuya kapılma! Bunların, seni alıp kendi Buda âlemlerine götürmeye gelen Budalar'ın rahmet nurları olduğunu anla. Onlara yoğun bir iman ve alçakgönüllülük içerisinde dua et. O zaman, gökkuşağından oluşmuş bir hâle içerisinde İlahi Baba-Ana'nın kalbinin bir parçası durumuna gelir ve

* Bodisatva, kendinden başkaları için çalışan, onları aydınlatmaya yani Nirvana'ya yöneltmeye mücadele eden varlık anlamına gelir. Buradaki karşılığı ise, spiritüel öğretideki "Hami Varlık" kavramının karşılığıdır. Bardo'nun bu aşamasında dört adet Bodisatva bulunmaktadır.

Buda âlemlerinin birindeki mekânına kavuşursun. Demek ki, şu anda bile kurtuluşa erişebilme olanağın vardır.

Ama bu şansı da bir kaçırdın mı, yine yedi gün süreyle kızgın tanrılarla ve İman'ın Bekçileri'yle yüzyüze geleceksin demektir. Kızgın tanrıların çevresinde, yaşarken hiç görmediğin türden hayvanların suretine bürünmüş saliklerinin oluşturduğu bir çapaçul ordusu bulunur. Çok renkli bir ışıkla çevrili bir halde önünü keserek seni tehdit ederler. Avazları çıktığı kadar, "Vurun ona! Vurun ona! Öldürün onu! Öldürün onu!" diye bağırırlar. Dinin kurtarıcı hakikatlerine kulaklarını tıkadığın içindir ki, bunları işitmek zorunda kalırsın! Senin için yabancı olan bu suretlerin kimliğini anlayamazsın. Seni tarifi olanaksız bir şekilde dehşete düşürseler de, onları ortaya çıkaranın kendin olduğunu bil. Korkuna yenilme ve zihnindeki bu kargaşaya karşı koy! Bütün bunlar gerçekdışı olup, gördüklerin, kendi kendiyle çelişkiye düşen zihninin içeriklerinden ibarettir. Çevrendeki bütün bu dehşet verici tanrılar, cadılar ve cinlerden ne kork ne de kaç! Onlar dış görünüşlerini değiştirmiş olan hayırlı Budalar ile Bodisatvalar'dan başkası değildir. Kızgın ruhların kaynağı olan beş zehir de sadece ve sadece senin içindedir! Kızgın ruhların kaynağı olan beş bilgelik sadece ve sadece senin içindir! Demek ki bütün bunlar senin zihninden ortaya çıkmaktadır. Burada gördüklerin, kendi zihninin içeriklerinin Boşluğun aynasındaki yansımasından ibarettir. Eğer şu anda bu olguyu anlamayı becerebilirsen, bu içgörünün şoku ile taş kesileceksin ve ince bedenin de bir gökkuşağı halinde dağılıp gidecektir. İşte o zaman kendini cennette, melekler arasında bulacaksın.

III. Genedoğumun Peşinden Gidiş

Fakat, sana öğretilenlerin anlamını kavrayamamışsan ve hâlâ varlığını bir birey olarak sürdürmeyi arzuluyorsan, varoluş çarkına bir kez daha girmek kaderinden artık kaçamazsın.

Yargılama

Şimdi de Ölüler Kralı Yama'nın huzurundasın. Yalan söylemeye, yapmış olduğun kötülükleri inkâr ya da örtbas etmeye çabalayacaksın, ama boşuna! Yargılayıcı, tüm eylemlerini yansıtan Karma aynasını önüne koyacaktır. Bir kez daha, kendin ürettiğin ve dışarıya yansıttığın düşsel imgelerle uğraşmak zorunda kalacaksın. Üstelik, onların kendinden neşrolduğunu anlamayacaksın bile. Yama'nın senin geçmişini okuduğu ayna, senin kendi belleğinden, Yama'nın varacağı yargı da senin kendi yargından ibarettir. Sen kendi kendini yargılamak suretiyle, bir sonraki doğumunu belirlemiş olursun. Seni bu işe iteleyerek zorlayan herhan-

gi bir dehşetli tanrı yoktur. Sen oraya tamamen kendi inisiyatifinle gidersin. İçindeki güçler aracılığıyla yanılsamalar oluşturacaksın: Dehşet verici canavar suretleri seni yakalayacak, boynuna bir ip geçirerek sürükleyecektir. Şunu bil ki, Karma'dan ötürü varlığını sürdüren o güçler dışında, ne yargılayıcı, ne tanrılar ne de cinler vardır. Bunu bilirsen eğer, özgürlüğüne kavuşursun!

Genedoğum Arzusu

İşte o noktada, artık ölmüş olduğunu farkedeceksin. "Ben öldüm! Ne yapacağım?" diye düşünerek, kendini sudan çıkmış balık gibi hissedeceksin. Üzerinde odaklanabileceği herhangi bir nesneden yoksun olan bilincin, rüzgârın önüne kattığı, oraya buraya sürüklenen bir tüy gibi olacaksın. O sırada korkunç Karma rüzgârı, karşı konulmaz bir sertlikte seni arkandan itmeye başlayacaktır. Bir süre böylece sürüklendikten sonra, "Bir beden edinebilmek için neler vermezdim ki!" diye düşünmeye koyulursun. Fakat ilk başta girebilecek bir yer bulamayacağından, tatminsizlik duyar ve kayalar ile taşların arasındaki çatlaklara ve boşluklara tıkıştırılıyormuşsun gibi bir hisse kapılırsın.

Altı Genedoğum Yerinin Işıklarının Ortaya Çıkışı

Arkasından altı genedoğum yerinin ışıkları ortaya çıkar. Doğacağın yerin ışığı diğerlerinden daha parlaktır. Burada da bu seçimi yapan, senin kendi Karma durumundan başkası olamaz. Çeşitli âlemlerin yolunda sana rehberlik edecek olan bu ışıklar, ölüm anında karşına çıkan, kör edici o parıltıya kıyasla daha rahatlatıcı ve güven vericiymiş gibi gelecektir.

Eğer hayırlı eylemlerinle böyle bir liyakati edinmişsen, beyaz bir ışık seni cennetlerden birine ulaştırır ve oradaki tanrılar arasında bir süre için mutluluğu tadarsın. Kıskançlık ve tutku gibi alışkanlıklar seni kırmızı ışığa doğru çeker. Kırmızı ışığı izlediğinde, sürekli olarak öfke ve kıskançlık içinde kıvranıp duran savaşçı Asuralar arasında doğarsın. Mavi bir ışığa doğru çekildiğini hissettiğinde, tekrar bir beşer olarak doğacak ve bunun da ne denli mutluluğa yol açtığını anımsayacaksın! Sona eren yaşamında ağır işleyen, bulanık bir zihin var idiyse, şimdi yeşil ışığı seçer ve hayvanlar âlemine gidersin. Burası, güvensiz olması ve kurtuluşu sağlayan bilgiden yoksun bırakılması nedeniyle mutsuz bir âlemdir. Mat sarı renkteki ışık, seni hayaletler âlemine ulaştırır. Son olarak da koyu duman rengindeki ışığın götürdüğü yer cehennemlerdir. Eğer becerebilirsen karşı koymaya çalış! Budalar ile Bodisatvalar'ı düşün! Bütün bu imgelerin gerçekdışı olduğunu anımsa ve zihnini kontrol altına alarak, tüm canlılara dostça duygular yönelt! Ve hiç korkma! Bu değişik ışıkların tü-

münün kaynağı gene sensin. Bunların hepsi de, ulaştıkları âlemler de sadece ve sadece senin içinde varolan imgelerdir. Onları çekici de itici de bulmaksızın, sükûnetini ve tarafsızlığını koru!

Reenkarnasyon

Eğer şu ana kadar bu öğretiye kulaklarını tıkadıysan, bari şimdi dinle! Geçmişte yaşamış olduğunu anımsadığın duyusal deneyimlere yönelik karşı konulmaz bir istek duyar ve duyu organların da bulunmadığından, artık bu deneyimlere erişememenin ıstırabını çekersin. Tekrar doğmak için duyduğun arzu giderek daha dayanılmaz bir duruma gelir. Bu arzu artık seni yakıp kavurmaktadır. Ancak bunu, böyle bir istek şeklinde değil de yakıcı kumların kapladığı çöllerde bitik bir halde dolaşırken seni yakıp kavuran amansız bir susuzluk halinde hissedersin. Ne zaman bir soluk almaya kalkışırsan, önünde canavar benzeri formlar oluşur. Bazılarının insan gövdeleri üzerinde hayvan başları vardır. Bazıları da dev kanatlı ve pençeli kuşlar biçimindedir. Haykırışlarından ve kanat çırpışlarından kaçarken bir hortuma kapılıp gidersin; o canavarlar da son hızla peşinden gelirler. Pür telaş, sığınacak yer ararsın.

Her yanda cinsel birleşme halinde olan hayvanlar ile insanlar görmeye başlayacaksın. Onları kıskanmanın yanısıra, gördüklerinden haz duyacaksın. Karma'ndan ötürü kaderinde eğer erkek olman yazılıysa, dişiler sana çekici gelecek ve gördüğün erkeklerden nefret edeceksin. Eğer kaderin senin dişi olmanı gerektiriyorsa, o zaman erkekleri çekici bulacak ve dişilere karşı nefret duyacaksın. Gördüğün çiftlerin ne yakınına git, ne aralarına girmeye çalış, ne de herhangi birinin yerini almaya çalış. O anda, deneyimleyeceğin duygu sonucunda bayılacaksın. Bu, yumurta ile spermin birleştiği andır. (K–19)

ORTADOĞU KÖKENLİ ÖĞRETİLER

Tevrat

Birinci Samuel, 2/6: "Rab öldürür ve diriltir; ölüler diyarına indirir ve çıkarır."

Eyüp, 14/20: "Daima onu yenersin ve o geçip gider; Onun çehresini değiştirip gönderirsin."

Hezekiel, 37/1-6: "Rabbin eli üzerimde idi ve Rabbin ruhunda beni dışarı çıkardı; ve beni vadinin ortasına koydu; ve vadi kemiklerle dolu idi. Onların üzerinden, her yandan be-

ni geçirdi; ve işte, ovanın yüzünde kemikler pek çoktu; ve işte, çok kurumuşlardı. Ve bana dedi: Ademoğlu, bu kemikler dirilebilir mi? Ve ben: Ya Rab Yehova sen bilirsin, dedim. Ve bana dedi: Bu kemikler üzerine peygamberlik et ve onlara de: Kuru kemikler Rabbin sözünü dinleyin. Rab Yehova bu kemiklere şöyle diyor: İşte, sizin içinize soluk koyacağım ve dirileceksiniz. Ve üzerinize adaleler koyacağım ve üzerinizde et bitireceğim ve sizi deri ile kaplayacağım ve içinize soluk koyacağım ve dirileceksiniz ve bileceksiniz ki ben Rabbim."

Kabala

"İtaat edeceği 613 kuraldan birine itaati ihmal edenler önceki yaşamlarında ihmal ettikleri kurala uyuncaya kadar bir veya birkaç defa yeniden dünyaya gelmeye mahkûm edilir."

Zohar

Kabala'nın iki bölümünden biri olan Zohar'da (İhtişamın Kitabı) insanın yeniden doğuşlardan tamamen kurtuluncaya kadar tekrar tekrar dünyaya geldiği belirtilidir.

Talmud

Talmud'da Âdem'in oğlu olan Habil'in, Seth'in ve Musa'nın bedeninde yeniden dünyaya geldiği yazılıdır.

İncil

Yuhanna, 3/3: "Bir kimse yeniden doğmadıkça, Allah'ın melekûtunu göremez."

Matta, 17/11: "Ve İsa cevap verip dedi: Gerçi İlya gelir ve her şeyi yerine kor. Fakat ben size derim: İlya zaten gelmiştir ve onu tanımadılar, fakat ona her istediklerini yaptılar. Aynı suretle İnsanoğlu da onlardan elem çekecektir. İsa'nın kendilerine Vaftizci Yahya için söylediğini şakirtler işte o zaman anladılar."

Bu anlatımların, İlya peygamberin Vaftizci Yahya olarak enkarne olduğu anlamına geldiği belirtilmektedir. (K–52)

Kur'an

Bakara, 28: "Ölü idiniz, sizleri diriltti, sonra öldürecek, sonra tekrar diriltecek, sonunda O'na döneceksiniz."

Hac, 66: "Sizi dirilten, sonra öldürecek, sonra yine diriltecek olan O'dur. İnsan gerçekten pek nankördür."

Kıyamet, 1-4: "Kıyamet gününe yemin ederim ve nedamet çeken nefse yemin ederim ki, insanlar öldükten sonra diriltileceklerdir. İnsan, kemiklerini biraraya toplayamayız mı sanıyor? Evet, biz onu parmak uçlarına varıncaya kadar bütün incelikleriyle yeniden yapmaya kadiriz."

Bektaşîlik

Reenkarnasyon, Bektaşîlik'te önemli bir yer tutar. Çoğu Bektaşî yapıtında ve Bektaşî büyüklerinin sözlerinde açık reenkarnasyon anlatımlarına rastlanır. Bektaşîler arasında, Hacı Bektaş Veli'nin, Hz. Ali'nin enkarnasyonu olduğu inancı yaygındır. Abdal Musa'nın da Hacı Bektaş Veli'nin enkarnasyonu olduğuna inanılır. Dahası Aleviler, Hz. Ali'nin her devirde ve zamanda yeryüzünde mutlaka bedenli olarak bulunduğuna ve bu durumun Kıyamet'e kadar süreceğine inanırlar.

Bektaşî ozanı Kul Hasan'dan:

Aslan olup yol üstünde duran
Selman idi ana nergis getiren
Kendi cenazesin kendi götüren
Hünkâr Hacı Bektaş, Ali kendüdür.

Pir Sultan Abdal'dan:

Pir Sultan'ım şu dünyaya
Dolu geldim dolu benim
Bilmeyenler bilsin beni
Ben Ali'yim, Ali benim

Vilayetname-i Sultan Şucauddin'de anlatıldığına göre Sultan bir gün abdallarıyla otururken onlara şöyle der: "Pirler Sey-

yid Gazi donunda iken burada peltek dillü kardaşlar ile kapışur iker pirlerün şunda bir altun sikke künk gibi geçüb durdu. Hem bir altun maşraba ve bir altun üzengimiz kalub dururdu. Gelün, varalum, açalum." Bu söz üzerine dervişler söylenen yeri açıp Sultan'ın söz ettiği eşyayı buldular. Böylece şeyhlerinin çok zaman önce aynı yerlerde, yani Eskişehir yakınlarında Seyyid Battal Gazi olarak yaşadığını, şimdi de Şucauddin'in bedeninde ortaya çıktığını anlamış oldular.

Bektaşîlikte reenkarnasyona işaret eden anlatımlarda çok sık geçen iki sözcük "don" ruhun girdiği bedeni, "sır" ise beden değiştiren ruhu vurgular. (K–40)

İsmailîlik*

İsmailîler, Tanrı'nın salt ışık olan yüce bir varlık olduğuna, ondan çıkmış olan tüm ruhların yine ona döneceğine inanırlardı. Onlara göre, 7 dereceden oluşan mükemmelliğe ulaşma yolunun 6. derecesine ulaşanların ruhları ölümden sonra Tanrı'ya dönme mutluluğuna erişirken, daha düşük dereceli kardeşlerin ve insanların ruhları, bedenden bedene geçerek dünyada acı çekmeye devam ederlerdi. İsmailî öğretisi, ruhun bedende bulunduğu süre içinde yaptıklarından sorumlu olduğunu savunur. İyi bir kişi olarak yaşanmışsa, bir sonraki yaşamda daha üst düzey birisi olarak dünyaya gelinecek ve böylece tüm aşamaların tamamlanması mümkün olacaktır. Onlara göre, şeriatın iddia ettiği gibi öte dünya, cennet veya cehennem yoktur, cennet de cehennem de bu dünyadadır. (K–26)

* İsmailîlik: Sekizinci yüzyılda İmam İsmail'in ölümünden sonra oluşan ve giderek Batı'yı da etkisi altına alan ezoterik topluluk. İsmailîler İslam'ı benimser ama uygulamalarına ve yasaklarına karşı çıkarlardı. Onlara göre kadın ve erkek eşitti, ibadet zorunluluğu yoktu. İlk kez İsmailîler zamanında Müslüman topraklarında (10. yüzyıl, Bağdat) Tanrı'nın varlığı tartışıldı ve alkollü içki satışı serbest bırakıldı.

Kalenderîlik*

Abdal Musa'nın müridi ve bir Kalenderî şeyhi olan Kaygusuz Abdal, *Budalanâme* adlı yapıtında şöyle der:

> Halik'un emri beni kuze-ger balçığı gibi devranın çarhı üzerine koyup dolab gibi döndürdi (...) Gâh beni kuze dizdi (...) Gâh saraylara kerpiç eyledi (...) Gâh insan eyledi, gâh hayvan eyledi. Gâh nebat, gâh ma'den eyledi. Gâh yaprak, gâh toprak eyledi. Gâh pir, gah cüvan eyledi (...) Nice bin kerre isimler ve lakablar urundum. Nice bin kerre dürlü suretlerden göründüm. (...)

Bir diğer Kalenderî dervişi Otman Baba'nın Edirne'de bir tartışma sırasında şöyle dediği söylenir:

> Ol şehirlüye ayıtdı ki: Bak bre çirkin, gebe karınlı şehirlüsü! Yüz kere yüz bin yıldır ben bu milke gelürem, bir taşı bir taş üzerine komadım. Başınıza yıkılsun..."

Daha başka anlatımlarda ise Otman Baba'nın geçmiş yaşamında Dobruca'da Sarı Saltık adıyla yaşadığı belirtilir. (K–40)

* Kalenderîlik: 11. yüzyıldan itibaren etkili olan ve öğretisi, giyim-kuşamı, ibadet anlayışları ve muhalif yapısıyla ilgi çeken bir tasavvuf akımı.

2

Reenkarnasyon Araştırmaları ve Kuramları

Prof. Dr. Ian Stevenson'ın Araştırmaları

Tıp doktoru ve psikiyatr olan ABD'li Prof. Dr. Stevenson aynı zamanda Virginia Üniversitesi Parapsikoloji Bölümü'nün başkanlığını yürütmektedir. Dünyanın en önemli ve kararlı reenkarnasyon araştırmacısı olarak nitelendirilir. 1960'da reenkarnasyon konusunda, ilgili kanıtların bir derlemesini de içeren kırk sayfalık bir yazı yayımlamıştı.* Bu çalışmadan altı yıl sonra da çeşitli ülkelerde yerinde yürüttüğü reenkarnasyon olaylarına yer verdiği oldukça uzun ikinci makalesi yayımlandı.**

Prof. Stevenson, reenkarnasyon konusunu, kanıtlamak üzere incelediğini ve böyle bir çabaya girişen ilk kişi olmadığını belirtmektedir. Yazılarının hiçbir yerinde bulgularının kesin bir kanıtlama oluşturduğunu öne sürmemekte ve bu alanda kendisinden önce çalışmış olanları da unutmamaktadır. Yine de bu konuyu, incelemelerin sürdürülmesi için uygun bir alan olan psişik araştırmalar programına yerleştiren kendisi olmuştur.

* "The Evidence for Survival from Claimed Memories of Former Incarnations", *Journal of ASPR*, Nisan-Haziran 1960, s. 54.

** "Twenty Cases Suggestive of Reincarnation", *Journal of ASPR*, Eylül 1966, s. 26.

Prof. Stevenson, reenkarnasyon üzerine elde edilebilir en geçerli kanıtları başlıca iki grupta toplar: Verilen bilgilere dayalı ve davranışlara dayalı kanıtlar. Bu grubu, önceki yaşamları ile ilgili olarak çocukların ortaya koyduğu ve normal bir kaynaktan çıkmış gibi görünmeyen bilgiler oluşturur. Herhangi bir şekilde açıklanarak geçiştirilemeyecek ikinci grup ise, sözkonusu çocuğun bir önceki yaşamı olduğu söylenen kişide gözlemlenmiş olup, çocukta da ortaya çıkan kişilik özelliklerini içermektedir. Bu vakalar, direkt bir kan bağı ve dolayısıyla da genetik kalıtım olasılığı sözkonusu olmadığında daha da şaşartıcı görünmektedir.

Geçmiş Yaşamların Fiziksel İzleri

Bu tür kanıtlara ek olarak bir de doğuştan varolan beden ya da yüz işaretlerinden söz etmek mümkündür. Bunlar pek ilginç gelmeseler de bir önceki yaşam sırasında açılmış olduğu anımsanan öldürücü yaraların bedendeki yerine rastladıklarında önem kazanırlar. Prof. Stevenson'a göre, mükemmel bir reenkarnasyon vakası verilen bilgilere ve davranışlara dayalı birçok konunun yanısıra bir de bu tür bir işareti açığa çıkarabilmelidir.

Stevenson, elinde yaklaşık bin 600 olayın kayıtlarının bulunmasına karşın, incelemek ve yazısında yayımlamak üzere salt en geçerli olayları seçmemiştir. Adil bir seçim biçimi uygulayarak hem güçlü hem de zayıf yapıdaki olaylardan yararlanmıştır. Hatta bazılarının büyük bir olasılıkla sahte olabileceklerini de kabul etmektedir. Ortaya koyduğu 20 olayın tümü, Hindistan, Sri Lanka, Brezilya, Lübnan ve Alaska'dan derlenmiştir.

En ilginç olaylardan biri Lübnan'da İmad Elewar'a ait olanıdır. İmad, İbrahim Bouhamzy adıyla sürdürdüğü bir önceki yaşamına ilişkin 57 adet kanıt ortaya koymuş ve bunlardan 51'inin geçerliliği kanıtlanmıştır. Prof. Stevenson kendisiyle ilk görüştüğünde İmad 5 yaşındaydı. İmad verdiği bilgilerin yanısıra, İbrahim'in kişiliğine uyan davranış özellik-

leri de göstermiştir. Bu olay incelendiğinde, reenkarnasyon olasılığı dışında başka herhangi bir açıklamaya ulaşmak olanak dışı görünmektedir.

Stevenson'ın makalesinde ele aldığı vakaların sekizinde doğuştan varolan işaretlere rastlanır. Bu tür bedensel işaretler özellikle Alaska'nın Tlingit halkı arasından derlenen örneklerde olağan gibidir. Yakın zamanlara kadar bu insanlar arasında reenkarnasyon, yaşamın benimsenmiş yanlarından biriydi ve doğuştan varolan işaretleri de buna bağlıyorlardı. Stevenson'ın incelediği Jimmy Svenson adlı Tlingit'de kurşun yarasına çok benzeyen dört adet işaret vardı ve Jimmy bir önceki yaşamında vurularak öldürüldüğünü ileri sürüyordu.

Doğuştan varolan işaretler, önceki kişilik olarak iddia edilen insanın bedeninde gerçekten benzer işaretlerin yer almış olduğu ya da bu işaretlere neden olabilecek yaralar alarak öldüğü bilîniyorsa özel bir anlam kazanırlar. Hintli, 1951 doğumlu Ravi Shankar (ünlü sitar ustası Ravi Shankar değil) önceki yaşamında altı yaşındayken öldürüldüğünü anlatmıştır. Ravi bu yaşamında, boynunda uzun bir yara iziyle yaşıyordu. Bir önceki yaşamında karısını öldürdüğünü öne süren Sri Lankalı H. A. Wijeratne'nin de sağ kolu ve göğsü doğuştan sakattı.

Dört Yaşındaki Kızın Kocası: Shanti Devi Olayı

Prof. Stevenson, klasik Shanti Devi olayına da araştırmalarında yer vermişti. 1930 yılında Hindistan'ın Delhi kentinde yaşayan dört yaşında Kumara Shanti Devi adındaki bir kız çocuğu, evinden yüzelli kilometre uzaklıktaki Mathura kasabasında yaşamış olduğunu öne sürüyordu. Oraya hiç gitmemiş olmasına karşın, kasabayı ve halkını kusursuz bir biçimde tanımlayabiliyor ve eski yaşamındaki kocasının adı da dahil olmak üzere önceki yaşamıyla ilgili birçok ayrıntıyı anlatabiliyordu. Kocası olduğunu iddia ettiği Kedar Nath, küçük kızı ziyaret ettiğinde hemen boynuna atılarak sarılmıştı ve

sadece Kedar'ın bilebileceği bir açıklamada bulunarak ona, geçen yaşamı sırasında evlerinin bir odasına 100 Rupi gömdüğünü söylemişti. Sonradan Mathura'ya götürülen Shanti Devi, kasabada yaşayanları ve kasabaya ait birçok özelliği tanımıştı. (K–11)

Daha sonra bilimsel bir komisyon tarafından gözleri bağlıyken bile o kasabayı çok iyi tanıdığı gözlemlendi. Shanti ayrıca, önceki yaşamındaki iki çocuğunu da tanımış, fakat kendisinin ölümüne neden olan üçüncü çocuğunu tanıyamamıştı. Stevenson önceleri, bu olayda Shanti ile Kedar arasında telepatik bir ilişki olabileceğini düşünmüş, ama sonraları bu görüşünden vazgeçmiştir. (K–46)

Reenkarnasyon olaylarına ilişkin verilen bilgilerde gerçek olmayanların bazı özelliklerini saptamaya yarayan birtakım yorumlar vardır. Prof. Stevenson, bunlardan; sahtecilik, kriptomnezi (saklı bellek), genetik bellek ve başka kişiliğe bürünme ile ilgili olanlarını ayrıntılı biçimde incelemektedir. Özellikle çocukların önceki yaşamlarına ilişkin anlatımlarının, gerçekten bir geçmiş yaşam deneyimini yansıttığının önemli bir kanıtı olduğu belirtilmektedir. (K–11)

Dr. Arthur Guirdham'ın Reenkarnasyon Araştırmaları

"İnsan, kendi psişik tamamlayıcısının tümüyle birlikte dünyaya gelir. Bu, reenkarnasyon öğretisinin gerekli bir yönüdür. Ölümden sonra ruh, herhangi bir kozmik uyku haline girmez. Artık o, genedoğma sürecine katılmıştır."

İngiliz psikiyatr Dr. Arthur Guirdham böyle diyor. 60'lı yıllarda başarılı bir psikiyatr olarak ün kazanan Dr. Guirdham 1968'de emekli olduktan sonra yazdığı kitaplarla da, bu kez bir yazar olarak ün yaptı. *"The Cathars and Reincarnation"* (Katharlar ve Reenkarnasyon, Londra 1970) ile *"We Are One Another"* (Biz Birbirimiziz, Londra 1974) adlı yapıtlarının, reenkarnasyon üzerine yazılmış kitaplar arasında geçerliliği en iyi biçimde belgelenmiş örneklerden oluştuğu kabul edil-

mektedir. İşin ilginç yanı, bu kitapların içerdiği olayların merkezinde Dr. Guirdham'ın kendisinin bulunması ve tüm gözlemlerin ilk elden yürütülmüş olmasıdır.

Katharlar ve Şimdiki Enkarnasyonları

Dr. Arthur Guirdham, ergenlik çağından sonraki tüm yaşamı boyunca, Katharlar ya da "Arınmış Kişiler" adıyla bilinen mezhebe karşı yoğun bir ilgi duydu. Kathar öğretisi temelde Kilise'nin dayattığı dogmalara karşı çıkıyor ve Orta Avrupa ve Balkanlar'da giderek etkin bir duruma geliyordu. Katolik Kilisesi'nin ise bu tür öğretilere hep karşı çıktığı biliniyordu. Nitekim, 1174 yılında St. Bernard, Toulouse kentinde Katharlar aleyhine konuşunca kaynaşmalar başladı. Katharlar'a karşı biriken hoşnutsuzluk 1209'da patlak verdi. Beziers kentinde 20 bin Kathar katledildi. 1243'te ise sonun başlangıcı geldi. Montségur'de kuşatılan Katharlar, ancak on ay dayanabildiler. Teslim olduklarında ise, inançlarını terketmeyi reddeden ikiyüz kişi büyük bir odun yığınının üzerinde diri diri yakıldılar.*

Dr. Guirdham, Katharlar ve Montségur yöresine karşı duyduğu aşırı ilginin, mezhebin ortadan kaldırılması sırasında, Roger de Grisolles adında bir Kathar rahibi olarak yaşamış olmasına bağlı olduğunu öne sürmektedir. "Katharlar ve Reenkarnasyon" kitabı, Guirdham'ın, nasıl her yerde Katharlar ile ilgili bilgilere rastladığını anlatarak başlar. Bu tür rastlantılar giderek başka kişileri içine alır ve Guirdham'ın gözlemleri öyle bir düzeye ulaşır ki, Montségur'de geçen olayları yaşamış bir grup Kathar'ın neredeyse topluca 20. yüzyıl İngilteresi'nde aynı yöreye reenkarne olmaları artık Guirdham için yadsınamaz bir gerçeğe dönüşür. Ve kendisi için bu olayın bir mesajı vardır.

Katharlar ile ilgili daha geniş bilgi için bkz.: *"Gülün Öteki Adı – Kathar Şövalyelerinden Şeyh Bedrettin Yiğitlerine"*, Mine Saulnier, Cep Kitapları, İstanbul 1989, 1990.

Guirdham, genedoğmuş olan Katharlar'dan bazılarının Montségur'de yakılırken çektikleri acıları bu yaşam sırasında tekrar duyduklarını ve bedenlerinde birtakım yanık izleri bulunduğunu belirtir. Bir Kathar enkarnasyonu olduğunu öne süren Bayan Mills kalçasındaki bir ağrıdan yakınarak Guirdham'a geldiğinde, kadının sırtında boydan boya uzanan sertleşmiş yanık izleri olduğu görülür. Mills'e göre bu izlerin bulunduğu yerler, yakılmaya götürülürken sırtının yanan bir meşale darbesine maruz kalan kısmıydı. (K–11)

Arthur Guirdham ile Söyleşi

Yeniden dünyaya gelerek yeni bir beden sahibi olma fikrini kişisel olarak mı yoksa, hekim olarak mı ortaya koyuyorsunuz?

Ben hekimim. Bu konuyu, yazılarımda da klinik olarak ele almam kaçınılmaz. Ancak bütün kitaplarım ve makalelerim kişisel deneylerimin sonucudur. Bu konuda diğer yazar ya da araştırmacıların yazdıklarını dikkate almıyorum. Kitabım en büyük bölümüyle, aynı tarihsel çağın çok net "doğum öncesi hatırlaması" özelliğini taşıyan altı olaydan çıkarılmıştır. Bir önceki yaşamda oturulmuş yer veya bölgelerin deneklerde oluşturduğu yoğun heyecan benim için, yeterli bir kanıt oluşturmamıştır. Böyle olaylarda kişi, yüzyıllar sonra yeniden geldiği tanıdık yerleri ancak yeniden "hissetmektedir". Bu "deja vü" olayı beni ilgilendirmez. Bu tür anlatımların tamamen gözden uzak tutulması gerektiğini söylemiyorum. Ancak, önemlerinin ikinci derecede sayılması gerektiği üzerinde duruyorum.

Size göre yeniden dünyaya gelme olayı nasıl ortaya çıkar ve sonuçta Batılı insanın bilincinde nasıl yer alabilir?

En yaygın mekanizma sık sık tekrarlanan rüyalardır. Fakat tek başına alınan hiçbir kâbus, içeriği ya da anlamı ne olursa olsun, bir kanıt sayılmaz. Sık tekrarlanan rüyanın, deneğin yaşamında erken yaşta ortaya çıktığı olaylarla en geçerliler sayılabilir. Gözlemleyebildiğim en önemli önceki yaşamın hatırlanması olayı kırkbeş yaşında bir denekte çıkmış-

tır. Bu kişi tüm yaşamı boyunca iki tür kâbusla karşılaşmıştır. İlkinde, kendini dehşet içinde, bir şatonun dik yamacından, sığınmak üzere ormanlık bir vadiye kaçarken görüyordu. İkincisinde odun yığınları üzerinde yakılmak üzere rahipler kendini götürüyordu. Yol boyunca, rahiplerden biri ona yanan bir meşale ile vuruyordu. Bu kadın (Bayan Mills) hâlâ ensesinde eski bir yanık yarasından başka tanımı yapılamayacak bir iz taşımaktadır.

Bu tür vizyonlar uyanıkken de gerçekleşebilir mi?

Gündüz boyunca art arda ortaya çıkan vizyonlar sık tekrarlanan rüya ile ilişkilidir. Yakın çevre ile hiçbir ilişkisi olmaksızın, açık bir gökyüzünün oluşturduğu bir ekrandaymış gibi gözükür. Sözettiğim olayda bu vizyonların incelenmesi mümkündür. Böylece bu kadının gördüğü vizyonlar ormanda buluşan gruplarla ilgiliydi.

Bu kişilerin çoğunun koyu mavi giysileri ve belirli bir amblem taşıyan bir tür kemer veya korseleri vardı. Bu toplantılar sırasında sonradan kişiliğini saptayabildiğim yuvarlak yüzlü bir adam belli başlı bir rol oynuyordu. Bu kişi, hiç kuşkusuz 13. yüzyıl boyunca Kilise'nin dogmalarını kabul etmeyen ve bu uğurda aktif bir rol oynayan bilgin Guilhabert de Castres idi.

Belleği ortaya çıkaran, bu tür başka oluşumlar da var mı?

Evet, örneğin deneklerimin "iç ses" dedikleri. Fakat bunu kesinlikle tanımlamak onlarca da zordur. Bayan Mills bana, gevezelik eden bir kişinin sesinden daha zayıf, fakat bir iç sezişinden daha kuvvetli bir şeyin sözkonusu olduğunu açıklamıştı. Rüyada olduğu gibi, gündüz vizyonlarına da durmadan deneğin ruhunda tekrarlanan sözcük veya tümceler, başka bir bağlantı türü olarak eşlik etmektedir. Fakat bu bağlantıda, bağlantının oluşma biçiminden çok, aktarılan malzeme önemlidir.

Rastladığım olaylarla, aktarılan sözcükler, bu sözcükleri duyanlar için tamamen anlamsızdı. Öncelikle Ortaçağ'da

kullanılan yabancı adlar sözkonusuydu. Başlangıçta benim için bunların yer mi, insan adları mı olduklarını saptamak zordu. Sonraları Katharlar'ın ibadetlerinde kullandıkları bazı dua bölümleri de oldu. Bu adların ve dua bölümlerinin hiçbiri tarih kitaplarında yoktur. Bunların izleri ancak engizisyon arşivleri araştırılarak bulunabilir.

Bayan Mills'in öyküsünü biraz daha ayrıntılı anlatabilir misiniz?

Bayan Mills olayı özel bir incelemeyi gerektirir. Çünkü önceki yaşam belleği onda çok çeşitli bağlantılar sonucu ortaya çıkmıştır. Gördüğü kâbuslar beş yaşındayken başlamış. Kırk yaşına doğru 13. yüzyıldaki Kathar, bilincinin sınırlarını daha şiddetle zorlamaya başlıyor. Birçok kez Languedoc kökenli adlar "zihninde doğuyor". Sonra ona sabır tavsiye eden ve zamanın doğası üzerine felsefi düşünceler öneren bir ses duymaya başlıyor. Bir sabah uyandığında başucunda duran küçük defterin, kendi el yazısı ile aynı nasihat ve düşüncelerle doldurulmuş olduğunu dehşetle görüyor. Önce anlaşılmaz birtakım adlar sıralayan bedensiz bir varlık ile ilişki halindeydi. Örneğin, "İsarn de Montserver", "Queille" bu satırlar arasında yer alıyor. Doğrusu bu ikinci adın bir kişiye mi bir yere mi ait olduğunu bulmam olanaksızdı. Nihayet araştırmalarım sonucunda İsarn de Montserver'nin, 1235'te Quielle'de öldürüldüğünü saptadım. Bu ilk işaret beni Katharlar'ın tarihi ile ilişkilerimde çok önemli bir rol oynayan Monserver Ailesi'ne çekiyordu. Kendi kişiliğini Bayan Mills'e bildiren bu bedensiz varlığın, ortaya koyduğu birçok kanıtla, kendisinin 1241 yılı civarında diri diri yakılan örnek Kathar, yani rahibe Braida de Montserver olduğu ortaya çıktı.

Siz bir psikiyatr hekim iken, bütün bu olayların gerçekliğini inceleyebilmek için herhalde tarihçiliğe döndünüz?

Benim bildiğime göre, bir psikiyatrın incelediği ve insanların tanıklığıyla geçerli sayılabilecek buna benzer bir olaylar dizisi yoktur. Bu altı olay gerçekten kendi türünde tektir.

Çünkü bu ifadelerin gerçekliklerini ancak amatör tarihçilik yaparak saptayabildim. Bu altı olaydan dördünün 13. yüzyıldaki ölüm tarihini verebilirim. Aynı şekilde, aralarından üçünün 1244 Martı'nda Montségur'de son bir Kathar ayinine katıldıklarını kanıtlayabilirim. Bu olaylardan beşincisinde, Katharlar zamanında sevdiğim genç kızın adını değil, sadece lakabını biliyorum. Altıncı olaya gelince; Montségur'de 1244'te ölen ve o genç kızın sevdiği kişinin adını da verebilirim. Bunlardan başka kendi adımı, doğduğum kentin adını, 13. yüzyıldaki, önceki hayatımda yaşadığım kaderimi de biliyorum.

Bütün bunları biraz ürkütücü bulmuyor musunuz?

Bu olayı istemeye istemeye böyle anlatıyorum. Kanıtlamak zahmetine değen hiçbir şeyi kanıtlamamayı her zaman ilke edindim. Bütün bu bilgiler bana belirli bir amaç için verildiğinden, bana apaçık göründüğünden bu ilkeyi bozuyorum. Bütün bunlar açıkça gösteriyor ki, tamamen maddi, somut kanıtlarla maddeci görüşün iddialarını çürütmem zorunludur. Bu yargım sadece mantıki bir sonuç değildir. Bayan Mills'in bedensiz rehberi, yaşamım boyunca Katharizm ile ilişkilerimi bir kitapta toplamama izin verdi. Yeniden dünyaya gelme olayı üzerine, kuşkusuz ki başka görüş açıları varsa da ben, tarih araştırmaları yapmak, benden daha üstün algılama yetenekleri olan kişilerin sadık yazıcısı olmak görevini yüklenmek zorunda kaldım. Bunu da kaderimin bir bölümü olarak nitelendiriyorum. Kuşkusuz daha şairane ifadeler kullanmak isterdim. Ne var ki Braida de Montserver, Bayan Mills aracılığıyla, bu konuya girmek için şairane yazılardan kaçınmamı bana ciddi olarak bildirdi.

Braida de Montserver, Bayan Mills'e, o devirde birarada yaşamış bir grup insanın yeniden bedenlenme olayından söz etti mi?

Evet grup halinde reenkarnasyonun bir olay olduğunun şimdiden ısrarla belirtilmesinin, çağımızın bizi yaşamaya zorladığı koşullar yüzünden gerekli olduğunu söylemişti. Tamamen geçerli olduğu sonucuna vardığım bu altı olaydan

dördü canlı canlı yakılmışlardır. İşkence yapılan ikisinden biri hapiste ölmüş, diğeri de engizisyon tarafından yargılandıysa da akıbeti bizce meçhul kalmıştır. Bütün bunlar tartışma götürmez. Çünkü bu grupta ortaya çıkan "önceki yaşam belleği" kesinlikle belirli olaylar arasında ortaya çıkmıştır. Örneğin 28 Mayıs 1242'de Avigonet'de engizisyoncuların kıyımının, Montsegur'da 14 Mart 1244'te yapılan son ayinin anıları gibi... İngiltere'nin çeşitli bölgelerinde yalnızca 13. yüzyılda Languedoc'da değil, benzer birçok olayı birlikte yaşayan kişilerin, her birinin kendilerine göre anılarını anımsamaları çok tuhaf görünebilir. Bununla birlikte bütün bunlar tartışılmaz bir gerçektir.

Bu önceki yaşam belleği hangi uyarımla ortaya çıkmaktadır?

Rastladığım olaylarda çok önemli klinik bir öge göze çarpmaktadır. Deneklerin üçünde bu bellek, ağır hastalıklar sırasında ortaya çıkmıştır. Bayan Mills'te, beş yaşındayken difteriye yakalandığında rüyalar yoluyla başlamıştır. Bu kâbuslar onu o kadar etkilemiştir ki, sonradan gece lambası kullanmadan uyuyamıyordu.

Başka bir küçük kız, kızıl hastalığının nekahatinde ilkel resimler yapmaya başlamış. Bu resimlere 1242'de Avigonet'deki kıyımı kesinlikle anımsadığını kanıtlayan sözcükler eklemiş. Fransa ile hiçbir kan bağı olmayan bir İngiliz kızının, 1930 yıllarında, ancak Paris'te Ulusal Kütüphane'de Latince engizisyon arşivlerinde rastlanabilen az tanınmış adları anımsaması, bu alanda rastladığım en şaşırtıcı olaydır.

Başka bir deneğin, "Katharlar ve Reenkarnasyon"un kahramanı olan Bayan Smith'in, bu anıları onbir yaşında geçirdiği ve yaşamından ümit kesilen ağır bir hastalık sırasında ortaya çıkmıştır. Bir diğerinde bir kanserin son döneminde canlanmış, başka birinde de anjin krizleri sırasında... Ağır hastalıklar sırasında, insan ruhu kişiliğin egemenliğinden kurtulmaktadır. Bunun içindir ki, bireyin duyular ötesi yetenekleri, bu arada önceki yaşamı anımsamaları daha belirginleşmektedir.

Bu anılar genellikle ne ile başlamaktadır?

Genellikle dinsel işkence anıları ile. Bu anımsama yeteneğinin canlanabilmesi için Batı insanının, geçmişin şiddetli olaylarından korunmasına gereksinimi olduğu düşünülebilir. Çağımızda, Batı'da çok az sayıda fakat gittikçe yaygınlaşmakta olan psişik bir bilince sahip insanlar vardır. Giderek genişlemekte olan bu bilinç, İsa'nın ölümünden 200 yıl sonra ortaya çıkan, teolojik ve otoriter olmayan bir dinle etkileşim halindedir. Bu kuşkusuz Ortaçağ'da Katharizmin ilkel Hıristiyanlığın yeniden canlanmasını sağladığı içindir ki, birçok çağdaşlarımız sahip oldukları üstün bir anımsama yeteneği ile şöyle veya böyle Katharizm'e bağlılık duymaktadırlar.

Şu ya da bu olayın bir "önceki yaşam anımsaması" olduğuna hangi ölçülerle karar veriyorsunuz?

İlk olarak bana tarihsel bakımdan kanıt verilmelidir. İkinci olarak, bu bilgilerin bana tam dürüst ve hiçbir zihinsel bozukluğu olmayan kişilerden gelmesi gerekir. Sözünü ettiğim bütün kişiler arasında biri, bu son söylediğim durumdaydı. Bu denek hiçbir psikozdan muzdarip değildi, fakat klinik olarak bir anksiyete halinde bulunduğu söylenebilirdi. Bana muayeneye geldiğinde, "toplumsal" nedenlerden ötürü başvurmuştu. Kâbusları sırasındaki bağırmalarından komşularının rahatsız olmasını istemiyordu!

Bir rasyonalist, bu kişilerin sesler duymalarından ötürü çok dengeli bir zihinsel durumda olmadıklarını iddia edebilir. Fakat normallik neredediir? Duruişiti ile halüsinasyon arasında çok net bir sınır vardır. Bu son durumda zihinsel bozukluğun başka belirtileri de vardır ve uzun süredir ruhsal hastalığa karşı eğilimli bir kişi karşısındayız demektir.

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, bu grubun denekleri çok meşgul insanlardı. Çevreleri ile iyi ilişkileri vardı, makul ve herkesin saygısını kazanmış kişilerdi. Her ne kadar içedönük karakteri, kültür ve spiritüel deneyimlerin en üstün görüşleri ile bir tutmak gibi bir eğilimimiz varsa da, bu kişiler daha çok dışadönük karakter tipine uymaktadır.

Üzerinde önemle durduğum üçüncü bir kıyas unsuru daha var: Denek, önceki yaşam anımsamasından daha başka belirtiler de göstermelidir. Bunun da nedeni, önceki yaşamlarını anımsayıp da diğer psişik yeteneklere sahip olamayan hiçbir kişiye rastlamamış olmamdır. Bunlar telepati, durugörü, duruişiti gibi yeteneklerdir. Böylesi yeteneklerin varlığı, önceki yaşamın anımsanması deneyiminin geçerliliği için tamamlayıcı niteliklerdir.

Ve dördüncü olarak; önceki yaşam anımsaması sayılabilecek diğer bütün olayları ayıklamak zorunluluğu vardır. Telepatik olanaklar dikkatle incelenmelidir. Örneğin bir hipnotizör Eski Roma tarihinde çok bilgili ise, deneğin bu hipnotizör tarafından uyarılan telkin alma yeteneği ile ve telepati yoluyla hipnotizörün bilgisini alması ve kendisinin zamanında Eski Roma'da yaşadığını sanması olasıdır.

Şu noktayı önemle belirtmeliyim ki, hiçbir zaman hipnozdan yararlanmadım. Bana verilmiş olan bilgiyi elde etmek için hiçbir ilaç ve özel yönteme başvurmadım. Bu bilgiyi sadece pasif bir davranış içinde ve bana yöneltilmiş olduğu için aldım. Bu grubu oluşturan kişilerin önceki yaşam anımsamaları, ne telepati ile, ne bireysel bir psişik yetenekle, ne de deneklerin topluca, çeşitli yeteneklerinin bir bileşimi ile açıklanabilir.

Özet olarak, bu önceki yaşam anımsaması olayını nasıl açıklıyorsunuz?

Çoğu kez bana önceki yaşam anımsamalarının medyumnik nitelikler ile açıklanabileceklerini söylediler. Bu yaklaşımda dikkate alınmayan şey, önceki yaşam anımsamasının psişik bir hal olmadığıdır. Bu, önceki yaşamların kanıtını vermek için çeşitli mekanizmalardan yararlanabilen bir oluşumdur. Bana göre Bayan Mills aracılığıyla ortaya çıkan olay dramatik bir biçimde, 13. yüzyıl ile 20. yüzyıl arasındaki ilişki yollarının birden fazla oluşunu kanıtlaması yüzünden önemlidir. (K–11)

Omm Sety Enkarnasyonu

Yaygın biçimde bilinen, belki de en önemli örnek olarak ele alınan ve çeşitli bilim adamlarınca çok ayrıntılı biçimde incelenen bir olay da Dorothy Eady'nin reenkarnasyonudur. Dorothy Eady 1904'te Londra'da doğdu. Üç yaşındayken evlerinin ikinci kat merdivenlerinden yuvarlandı. Çağrılan doktor, çocuğu muayene ettikten sonra ölmüş olduğuna karar verdi. Fakat birkaç saat sonra Dorothy'nin ölmediği anlaşıldı.

Bu kazadan kısa bir süre sonra Dorothy, sürekli olarak özel bir rüya görmeye başladı. Rüyasında hep sütunlu büyük bir yapı ve çevresinde meyve ağaçları ve çiçeklerle dolu güzel bir bahçe görüyordu. Bu rüyaların başlamasıyla birlikte sık sık ağlamaya başlamıştı. Neden ağladığı sorulduğunda ise hep "eve gitmek" istediğini, gerçek evinin burası değil uzaklarda bir yerde olduğunu söylüyordu.

Dorothy dört yaşındayken, bir gün ailesiyle birlikte British Museum'a gitti. Müzenin Mısır bölümüne geldiklerinde ise çılgına dönmüştü. Oradan oraya koşuyor, dev heykellerin ayaklarını öpüyor, "Bunlar benim insanlarım" diye haykırıyordu. O günden sonra Dorothy'nin Eski Mısır tutkusu çevresinin dikkatini çekecek boyutlara ulaştı.

Eski Mısır'a olan bu ilgisi, on yaşındayken, o tarihlerde Müze'nin Mısır bölümü sorumlusu ejiptolog Sir E. A. Wallis Budge tarafından farkedildi. Budge, Dorothy'e büyük bir ilgi gösterdi ve bir zaman sonra ona hiyeroglif yazısını öğretmeye başladı. Dorothy şaşırtıcı bir hızla hiyeroglif yazısını öğreniyor ve bu dili çok eskiden bildiğini, ama unuttuğunu söylüyordu.

Dorothy Eady sonraki yıllarda Mısır'a yerleşti. Orada evlendi, çocuk sahibi oldu ve bir Mısır adı olan Omm Sety adını aldı. İlerleyen yıllarda Mısır'da geçirdiği eski yaşamına ilişkin açıklamalar öne sürdü: 3.200 yıl önce, Yukarı Mısır'da, Abydos'ta İsis rahibesi olarak yetiştirilmiş. Bir rahibe olduğu için, kurallara aykırı biçimde 19. Hanedan Firavunu I. Seti'nin sevgilisi olmuş, birbirlerini çok sevmişler, ancak yasa-

lar gereği Firavun'a bir zarar gelmemesi için intihar ederek yaşamına son vermişti.

Dorothy Eady, Eski Mısır yaşamına ilişkin olarak anlattıklarıyla ejiptolojiye ve arkeolojiye önemli katkılarda bulundu, özellikle de Abydos'taki Seti Tapınağı çalışmalarına önemli yardımlarda bulundu. 1981'de öldü ve Yukarı Mısır'da Seti ve Ramses tapınaklarına yakın bir yere gömüldü. (K--46)

"Cennetin Ejderleri", *"Kozmos"* ve *"Kozmik Bağlantı"* kitaplarının yazarı, aynı zamanda Paranormal Savların Bilimsel Araştırılması Komitesi (CSICOP) üyesi gökbilimci ve egzobiyolog Prof. Carl Sagan (1934-1996), Dorothy Eady'nin öyküsünü inceledikten sonra düşüncelerini şöyle açıklamıştı:

"Dorothy Eady, ejiptolojiye büyük yardımlarda bulunmuş, kendisini bu işe adamış, hayat dolu ve zeki bir kadındır. Reenkarnasyona olan inancı ister gerçek ister fantezi olsun, o böyle bir insandır. Eldeki veriler incelendiğinde, çoğumuzda ölümden sonraki yaşama ve reenkarnasyona inanmaya güçlü eğilimler olduğunu kabul etmeliyiz. Ölümün karanlık, rüyasız bir uyku olduğu düşüncesi bugün bizi dehşete düşürdüğü gibi, firavunlar zamanındaki Mısırlıları da aynı şekilde etkilemiştir.

"Reenkarnasyona ilişkin açık veriler bulunduğunu savunanların, bu savlarını kanıtlamanın yükünü de açıkça yüklenmeleri gerekir. Dorothy Eady olayında, onun anlattıklarını destekleyecek verilerin birçoğunun, yine kendisinin notlarından, günlüklerinden, ejiptologlara, gazetecilere ve dostlarına anlattıklarından kaynaklanıyor olması dikkat çekicidir. Örneğin babasına yazdığı bir mektuba göre, Dorothy'nin Eski Mısır'ı yuvası kabul ettiğine ilişkin herhangi bir kayıt yoktur. Abydos Tapınağı'nın özgün durumunu doğru anımsadığını gösteren bir belge de yoktur. Onun Eski Mısır hakkında sahip olduğu bilgiler, bu konuya merak sarmış, zeki ve kavrama yeteneği yüksek bir beyinden başka bir şey gerektirmeyecek türdendir.

"Dorothy Eady'nin öyküsüne getirilebilecek en mantıklı açıklama, onun yetişkinlik yaşamının büyük bir bölümünde

aklı başında ve yapıcı biçimde davrandığı ancak, Eski Mısır'da geçirdiği önceki bir yaşama ait güçlü çocukluk fantezileri olduğu ve gerçekle fanteziyi birbirine karıştırdığı biçiminde olabilir. Bu yüzden, onu kınamamalıyız. Şurası açık ki, bu tür bir yaşam sürdürmesi çok daha verimli olmuştur." (K-46)

Kolektif Bilinçdışı ve Akaşik Kayıtlar

Stephen A. Schwartz, merkezi Los Angeles'ta bulunan Mobius Grubu'nun başkanıdır. Mobius Grubu "psişik arkeoloji" çalışmaları yapmaktadır. Buna göre, grup, bir tür durugörü denilebilecek bir yöntemle eski yerleşim bölgelerini ve arkeolojik yapıların yerlerini keşfetmeye çalışmaktadır. Mobius Grubu, Mısırlı bir grup arkeologun da desteğiyle 1979'da ve 1980'de yaptıkları çalışmalarda, hem Antonius'un hem de Kleopatra'nın saraylarının kalıntılarını keşfettiklerini öne sürdüler. Schwartz, İskenderiye'de bulunduğu sırada Abdyos'a iki gezi yaptı ve burada Dorothy Eady ile uzun uzun görüştü. Daha sonra şu açıklamaları yaptı:

"Dr. Ian Stevenson'ın çalışmalarının büyük bir bölümünü ilginç ve önemli buluyorum. Ancak bunlar, reenkarnasyon olayına birer kanıt değildir. Çünkü deneklerin deneyimleri, 'kolektif bilinçaltı' ve durugörü ile açıklanabilir. Dorothy Eady de, Abydos'taki Seti Tapınağı'nın bahçesini bu tür bir uygulama ile bulmuştu.

"Öyle görünüyor ki, insan bilincinin bir yanı, zaman ve mekân içinde dolaşma yeteneğine sahiptir. Ancak bu belki de bir hareket değildir. Bedendışı deneyimler de dahil olmak üzere bütün bu olayların, bilincin bir hareketi olmadığı görüşünü destekleyen güçlü veriler vardır. Bu demektir ki, bedenin dışına giden bir şey yoktur. Daha çok, hepimiz, yapımızın içinde varolan bir iletişim kanalına sahibiz ve bu kanal ile, Rupert Sheldrake'in 'morfogenetik alan' dediği, ortak bir anı-bilgi birikimine girmekteyiz. Böyle bir bilgi kanalına sahip oldukları için insanlar bazı sınırlar dahilinde, başka normal yollardan algılayıp bilemeyecekleri, uzaktaki insanlar ve yerler hakkında bilgi verebilmektedir.

"Ben Omm Sety ile konuştuğumda, onun öyküsünün, reenkarnasyona önemli bir örnek oluşturduğuna ilişkin çok güçlü bir sezgiye kapıldım. Ancak insanın, Jung'un 'kolektif bilinçaltı' dediği ya da Doğu'da 'Akaşik Kayıtlar' denilen; zamanın başından bu yana hissedilmiş, düşünülmüş, söylenmiş ve yapılmış her şeyin kayıtlı bulunduğu bir tür kozmik arşivden yararlanıyor olması olasılığı da hep vardır. Bu olayı, her türlü okült ve 'açıklanamayan' kavramlardan soyutladığımızda, elimizde pek anlaşılmamış, ancak oldukça düzgün bir ifadeyle ortaya konulmuş bir bilgi kaynağı bulunduğunu görürüz. Bugüne kadar 23 bin kişiyle yaptığımız deneyler sonucunda, farklı düzeylerde olmakla birlikte, bu tür yeteneğin oldukça yaygın olduğunu belirledik. Omm Sety, olağanüstü bir olaydır. Ne var ki, hemen hemen herkes, bilmeleri mümkün olmayan, belki henüz meydana gelmemiş olayları tanımlayabilme yeteneğine sahiptir.

"Omm Sety, tapınak bahçesinin nerede olduğunu biliyordu. 'Şurayı kazarsanız ağaç köklerini, kanalları ve başka şeyleri bulacaksınız' diyordu. Kazı yapıldığında söylediği her şey yerli yerindeydi. Dediğim gibi, bu bilgilerin kaynağında reenkarnasyon veya kolektif bilinçaltı ya da durugörü yatıyor olabilir. İnsan bilincinin bu yönünü pek iyi bilemiyoruz. Belki de bu üç ayrı olayın bir karışımı sözkonusudur. Ancak, eldeki verilerin, insanların birtakım tutku ve eğilimlerinden arındırıldıktan sonra incelenmesiyle güçlendiği görülecektir.

"Omm Sety, üzerinde çok tartışılması gereken bir karakterdir. Çünkü o bilmesi mümkün olmayan şeyleri biliyor ve yapması mümkün olmayan şeyleri yapıyordu. Öyle ki, bütün bunların gerçekleşmediğini varsaymak çok daha kolay olacaktır." (K–46)

Hipnozla Geçmiş Yaşamlara Yolculuk

İngiliz hipnoterapist Arnall Bloxham çocukluk döneminde bile, önceden yaşamış olduğuna inanıyordu. Tıp doktoru olmak istediği halde, Birinci Dünya Savaşı'nda tifoya yakala-

nıp hiçbir zaman bir hastanede çalışamayacağını öğrenince, ortaokuldan beri ilgilendiği hipnozla tedaviye yöneldi. Sonraları Doğu öğretileri ile, Karma ve reenkarnasyon öğretileriyle ilgilenmeye başladı.

Bloxham, tüm yaşamı boyunca reenkarnasyon olayına inanmasına karşın, kişileri hipnoz yoluyla geçmiş yaşamlarına götürme, yani ekminezi deneylerini yaşamının son yıllarında gerçekleştirebildi:

"Ekminezi çalışmalarım meraktan ötürü üzerine eğilinmiş basit bir deney gibi başlamadı, çünkü zihin üzerine deneyler yapmakta temkinliyimdir. Ne yaptığınıza emin olmadan ve geçerli bir nedeniniz bulunmadan bir saatin mekanizmasını iğneyle gelişigüzel kurcalayamazsınız.

"Ekminezi altında geçmiş yaşamlara dönen kişilerin çoğu, bu uygulamanın kendilerine yardımcı olduğunu görmüşlerdir. Eğer önceki bir yaşamda yaptıklarınızı anımsayabilirseniz, aynılarını olasılıkla bu yaşamda da yapabilirsiniz. Geçmiş çok önemlidir; hem dün yaşadığınızı anımsamasaydınız bugün birçok şeyi bilemeyecektiniz. Aynı şekilde, geçmiş yaşamlarınızı anımsayamıyorsanız, bilebileceğinizden çok daha azını biliyorsunuz demektir."

Bloxham kendisini reenkarnasyon ile Karma öğretisine inanan bir Hıristiyan olarak tanımlamaktadır:

"Gerçekte, insanların reenkarnasyona inanıp inanmamaları önemli değildir. Bütün insanlar tekrar doğarlar. Bu, yaşamın ve genedoğmanın yasasıdır. İnsanlar kendi kendilerine şu soruyu bir sorsalar, eminim ki sonradan geçmiş yaşamlarını anımsamaya başlayacaklardır: 'Ben kimim, daha önceden yaşayan sonsuz ben?' Ama öldüğünüzde mezara gireceğinizi ve bunun, sizin sonunuz olacağını düşünüyorsanız, doğal olarak tekrar yaşama olasılığını zihninizden geçirmiyorsunuz demektir.

"İsa'nın reenkarnasyonu öğrettiğine inanıyor ve bugünkü Hıristiyanlığın İsa'nın öğrettiğine pek benzemediğini sanıyorum. Kilise bu öğretiyi kırparak bambaşka bir duruma getir-

di. Anlıyorsunuz ya, dinimizin büyük bölümü bir dogmadır, ilerlemenin ve bilginin düşmanı olan dogma.

"Ayrıca, ekminezi altında söylenenleri tarih ile karşılaştırıp kontrol edebilirsiniz. Ancak tarihin çoğu bölümü politik, dinsel ya da başka bir eğilime bağlı olarak belirli bir yönde önyargıyla yazılmıştır. Tarihte okuduklarınızın birçoğu gerçek değildir." (K–8)

Yapay Reenkarnasyon

Sovyetler Birliği'nde, Sovyet halklarının Dünya Gezegeni Okulu'nun sosyalizm dersinden sınıfta kalmasından önceki dönemlerde oldukça yoğun ruhsal araştırmalar ve parapsikolojik deneyler yapılıyordu. Bu çalışmalar, o günlerin de ruhuna uygun biçimde hiçbir kişisel çıkar adına değil bilim için yapılıyordu. Bugünse, o dönemlerde iyi bir eğitimden geçmiş kimi parapsikoloji öğrencileri, komşu ülke Türkiye'de, adının önündeki biyoenerji uzmanı sıfatıyla küçük bürolarda ya da salonlarda kendi adına "iş" yapıyor ve yeni kapitalist Rusya'ya zengin biri olarak dönmeye çabalıyorlar.

"O günler"de, bir gün, parapsikoloji araştırmacısı psikiyatr Dr. Vladimir L. Raikov bir ziyaretçiyle birlikte, resim çalışmaları yapılan büyük bir stüdyoya girdi. Dr. Raikov yanındakine "Sizi en iyi öğrencilerimden biriyle tanıştırmak istiyorum" diyerek, yirmi yaşlarındaki genç bir kızın yanına götürdü. Kız istemeye istemeye yerinden kalktı, elini uzattı ve kendini tanıttı: "Ben, Urbinolu Raffaello!" Ziyaretçi o sırada hangi yılda olduklarını sorduğunda, öğrenci duraksamadan, "Niçin soruyorsunuz, elbette 1505'teyiz" dedi. Bu sırada ziyaretçi bu ilginç öğrencinin fotoğrafını çekmeye hazırlandığında, Dr. Raikov fotoğraf makinesini göstererek böyle bir makineyi tanıyıp tanımadığını sordu. Kız öğrenci ise "hayır!" diyerek, hayatında buna benzer bir şeyi hiç görmediğini söyledi. Ziyaretçi daha sonra jetlerden, uzay araçlarından da söz etti. Kız öğrenci ise, "Beni böyle saçma sapan şeylerle

meşgul etmeyin" dedi. Raikov teşekkür ederek, "Teşekkür ederiz, şimdi işine dönebilirsin Üstad Raffaello!" dedi.

Ziyaretçi, *Komskomolskaya Pravda* yazarıydı. Dr. Raikov, olayın bir 'reenkarnasyon' olayı olduğunu açıklıyordu. İtalyan ressam Raffaello, öğrenci Ira'ya "reenkarne edilmişti". Hatta sınıfta üç tane daha Raffaello vardı!

Dr. Raikov, böylesi bir reenkarnasyon olayını, denek son derece derin bir transta iken ortaya çıkarabiliyordu.

Hiç resim yeteneği olmayan ve sanatla da hiç ilgilenmeyen, Moskova Üniversitesi fizik bölümü son sınıf öğrencisi Alla, Dr. Raikov'un çalışmalarına katıldığında durum tamamen değişiyordu. Raikov, Alla'ya transta iken ünlü Rus ressam Repin olduğunu, Repin gibi çizebileceğini, Repin'in tüm yeteneğinin kendisine geçtiğini telkin ediyordu. Yirmibeş seans sonrasında fizik öğrencisi Alla artık Repin gibi düşünüyor ve Repin gibi çiziyordu. Hem de hiçbir sanat eğitimi almaksızın.

Dr. Raikov'a göre bu tür bir deney sırasında denek kendisidir. Hatta o Üstat Raffaello olsa bile uyanıktır, hatta normalüstü biçimde uyanıktır.

Dr. Raikov, "Reenkarnasyonda şimdiye kadar çok az incelenmiş yasalar geçerlidir. Bu yasaların dikkatli olarak incelenmesi ve ortaya çıkarılması benim çalışmamın amacıdır. Reenkarnasyon başlı başına önemli bir konudur ve bizlerin önüne insan psişesinin keşfedilmemiş yanlarını açmaktadır" diyordu.

O günlerdeki Sovyetler Birliği'ndeki anlayışa göre reenkarnasyon, zihni, üstün yaratıcı bir duruma getirmektedir. Çünkü o, zihnin yeni ve hemen hemen gizli yasaları kullanmasını olası kılmaktadır. Bu yasalar ise bozulmaz yeteneklere dayanıyor. Ne Alla ne de öteki denekler, Raikov'dan ayrıldıktan sonra sanat düzeylerinden hiçbir şey kaybetmiyorlardı.

Raikov'a göre, öğrenci (denek) reenkarnasyon sırasında düşünüyor, yargılıyor ve kendi deneyimini elde ediyordu.

Yavaş yavaş geliştirdiği yaratıcı gizilgüç bir süre sonra kendi malı oluyordu.

Dr. Raikov çalışmalarının birinde de, ailesi dağılmak üzere olan bir alkoliği denek olarak kullanmıştı. Boris alkol tedavisi için psikiyatri kliniğine başvurmuştu. Dr. Raikov'un amacı ise reenkarnasyon deneylerini şifa alanında kullanmaktı. Boris'e daha önce ölmüş olan yakınlarından birini, annesini "reenkarne etmeye" karar verdi.

"Kimsiniz?"

Boris, "Ben Tatyana Nikolayeva'yım" dedi.

Raikov, Bayan Nikoleyeva'ya oğlunun kötü biçimde sarhoş olduğunu ve berbat bir biçimde yandaki kanapede yattığını söyledi. Boris telaşla yerinden kalktı ve kanapeye kapanarak, sanki oradaki birisini ayıltmaya çalışıyormuş gibi, "Ah oğlum böyle içilir mi? Alkolden öleceksin. Karın seni terk ediyor, kızın da artık sevmeyecek..." diyordu.

Dr. Raikov daha sonra Boris'in kızını, yine aynı biçimde Boris'e "reenkarne etti". Boris kızının sesine benzer, yumuşak bir sesle, "Baba, niye içiyorsun? Neyin var senin? Beni çok üzüyorsun..." diyordu. Boris'in ise yanaklarından yaşlar süzülüyordu.

Raikov zaman zaman ailenin diğer üyelerini de Boris'e "reenkarne etti". Boris ise çalışmalar sonrasında hiçbir şey anımsamıyordu. Bir zaman sonraysa Boris, sarhoşluğun ne denli kötü bir şey olduğunu söylemeye başlamıştı. Raikov'a göre, burada uygulanan tıbbi reenkarnasyon, Boris'e kritik durumunu atlatmada çok yararlı olmuştu. Dr. Raikov reenkarnasyondan psikoterapide mükemmel biçimde yararlanılabileceğini, hatta suçluların rehabilitasyonunda da kullanılabileceğini düşünüyordu. Resim yapmaktan aciz olan bir tıp öğrencisi bir yana, resimden tiksinen birinin bile zamanla yapay reenkarnasyon yöntemiyle bu yanını hızla geliştirebileceğini kabul ediyordu. Dr. Raikov'a göre reenkarnasyon transı, derin hipnotik transtan farklıdır. Hipnotik transta beyin dalgaları (EEG) alfa (dinlenme) ritmindedir. Oysa reen-

karnasyon transında alfa tamamen ortadan kalkıyor ve EEG tam uyanıklık durumunun dalgaların. veriyor ve bu uyanıklık da üstün bir uyanıklık hali göstermektedir.

Raikov'un deneyleri gösteriyordu ki, resim yeteneği kadar müzik yeteneği de arttırılabiliyordu. Bir deneyde, ABD'li tanınmış keman virtüözü Fritz Kreisler'ı bir konservatuvar öğrencisine "reenkarne etmişti". Bir zaman sonra öğrenci Kreisler'in üslubunda çalabiliyor ve bu yeteneği, öğrenci bilinçli durumdayken de sürüyordu.

Benzeri bir olay ünlü Rus besteci Sergei Rachmaninov'un da başından geçmişti. Rachmaninov, rahatsızlığından ötürü bir kez başarısızlığa uğradıktan sonra artık müzikle ilgilenemeyeceğini sanıyordu. Hipnotizör Dr. Dahl'a gittikten sonra durumu düzelmişti. Dr. Dahl, Rachmaninov'a büyük bir yeteneği olduğunu, bunu tekrar ortaya çıkarabileceğini telkin etmişti ve Rachmaninov sağlığına kavuşmuştu. Hatta sonraki ilk piyano konçertosunu Dr. Dahl'a ithaf etmişti.

Ruhsal yetenekleri olan kişilerin esin alışları konusu, Sovyet fizyoloji profesörü ve parapsikolog Leonid Vasiliev'in de (1891-1966) ilgisini çekmişti. Vasiliev'in vardığı sonuçlara göre esin, öznel bir olaydı. Rachmaninov gibileri kırlarda dolaşırken, daha başkaları da başlarını kuzeye çevirerek esin alırlar. Kimileri de dua eder, bir kitap okur, içer, soluğunu tutar, kristal küreye bakar, yüzer, kalem açar, bir yüzüğe bakar... Vasiliev eski insanların koşullandırılmış çalışmalarla bunları yaptıklarını düşünüyordu. Ona göre zihin, kendisinin nedenini arar. Olasılıkla aslında "neden" olmayan bir şeyin üzerine de yönelmiş olabilirsiniz. Fakat bu sürekli tekrarlanırsa artık bir "neden" olabilir. Vasiliev, Schiller'in çalışma masasında sürekli çürümüş bir elma bulundurduğunu ve onu koklamadan yazamadığını belirtiyordu. Bu koku Schiller'de esin işlevini görüyordu.

Dr. Raikov da yapay reenkarnasyon deneyleri sırasında esinle ilgili durumları buna benzer biçimde açıklıyordu: "Repin

ya da Raffaello sözcüğü, yalnızca hipnotizörün onu kullanarak insanın yeteneklerine doğru yaptığı hamlede bir simge olmaktadır. Bu tür sözcükleri kullanarak hipnotizör, hipnoz durumundayken uyanık olan deneğin beyninin belirli merkezlerini uyarmaktadır. Dolaylı olarak beynin öteki bölümleri de uyarılır. Sonradan bu değişmelerin tümü birden yaratıcı çalışmaya yöneltilir. Çizmek, çizmek, Repin gibi, Raffaello gibi..." (K–42)

3

Türkiye'de Reenkarnasyon Araştırmaları ve Kuramları*

Neo-spiritüalizm ve Reenkarnasyon Öğretisi

Türkiye'de ilk bilimsel nitelikte reenkarnasyon çalışmaları 1930'lu ve 40'lı yıllarda Dr. Bedri Ruhselman (1898-1960) tarafından ortaya konulmuştur. Dr. Ruhselman neo-spiritüalizm adıyla sunulan ekolün kurucusudur. *"Ruh ve Kâinat"* adlı üç ciltlik başyapıtının özellikle son cildinde, Hıristiyanlığın etkisi altındaki Batılı reenkarnasyon kuramcılarından farklı biçimde ve neo-spiritüalist sisteme göre reenkarnasyon görüşlerini ayrıntılı biçimde ele alır. Neo-spiritüalizm, Dr. Ruhselman'ın bir tıp insanı olmasının da getirdiği; yansız, araştırmacı, deneyci ve en önemlisi herhangi bir dünyasal öğretinin etkisi altında kalmamış bilimsel kişiliğiyle özgün bir öğreti olarak; dahası gelecekteki önemli bir "realitenin" ilk adımları olarak ortaya çıkar.

* Adlarının önüne, "parapsikolog" (!) ya da astrolog sözcüklerini ekleyip televizyon stüdyolarında ya da orada burada sözde ekminezi şovları ya da reenkarnasyon edebiyatı yapan medya soytarıları bu bölümün konusu dışında bırakılmıştır. Daha eski dönemlerde (belki bugün de), bir yandan hipnoz altında kadın deneklerini geçmiş yaşamlarına gönderirken, bir yandan da cinsel tacizde bulunmaktan geri kalmayan, "ünlü geçmiş yaşam araştırmacıları"na da (!) burada değinilmeyecektir.

Dr. Ruhselman, anılan yapıtının reenkarnasyon ile ilgili bölümünün başlarında şöyle der:

"Düşünce ve duyguları, dogmatik dinlerin veya akademik bilimlerin dışına çıkamamış aydınlardan birçoklarına bu satırlar daha şimdiden yabancı gelmeye başlar. Bununla beraber ben devam edeceğim. Çok uzun deney yıllarının doğurduğu inançla, bilimin sonsuzluğuna inanmış her insan gibi ben de, yazılarımın aziz okuyucularımın üzerinde şu veya bu şekilde oluşturabileceği ilk tesirleri düşünmeksizin bu konunun açılmasından bir zevk duymaktayım.

"Her yeni fikir yadırganır. Ben de ilk zamanlarda reenkarnasyon fikrine karşı bir yadırganlık duymuştum. Eğer sebatsız bir insan içgüdüsüyle bu yadırganlığım beni bu işlerden ilk hamlede vazgeçirmiş olsaydı bugün de [1946] hâlâ 20-25 yıl önceki ilkel düşünce ve duygularımdan kendimi kurtaramamış olurdum. Nitekim, bugün kendileriyle bu konu üzerinde görüştüğüm bazı dostlarımın, benim önceden düşünmüş olduğum ve şimdi yersiz ve anlamsız bulduğum itirazları aynen tekrarlamalarını, kuşkusuz haksız olarak hayretle karşılamaktayım.

"Önceleri derdim ki, bir insanın tekrar tekrar dünyaya gelip gitmesi nasıl mümkün olabilir? Böyle bir iddiada kuşkuyla karşılanan geçmiş hayatlardan hiçbirine ait en küçük bir anının varolmamasını düşünüyor, insanların koskoca birer adam halini aldıktan sonra tekrar çocuk olarak dünyaya gelmelerini, hatta babanın kız, kızın baba veya dayı halinde yeniden doğması gibi aklın, mantığın ve bilimin ilk elde kabul edemeyeceği birtakım fikirleri acayip buluyor ve bir türlü hazmedemiyordum. Bunlar olsa olsa eski zamanların batıl inançlarından kalmış birtakım hurafelerdir diyordum. Fakat yıllar geçti, doğrudan doğruya hayattan aldığım acı ve tatlı deneyler ve yetişkinlik düzeyine varmış çeşitli ülkelerdeki araştırıcıların yaptıkları incelemelerin ve nihayet kıymetli çalışma arkadaşlarımın yardımlarıyla elde etmiş olduğum yüksek âlemlerdeki büyük kardeşlerimizin bilgi ve bilgelik dolu

tebliğleri köhne ve dümeni bozuk fikirlerimi değiştirdi, onlara bilimsel yönler verdi. Bugün beni, eski fikirlerimde meğer ne kadar toy ve gafilmişim diyebilecek bir duruma getirdi.

"Birkaç yıl önce bir toplantıda reenkarnasyon konusu görüşülürken az çok aydın sayılmakla beraber bilimsel dağarcığı pek de dolu olmadığı anlaşılan bir kişi hemen atılarak, 'Bu nasıl olur, ben hiçbir zaman saman yediğimi anımsamıyorum' demiş ve bu 'bilgece' (!) sözüyle ruh hayatımızın dünyada hayvanlık aşaması olamayacağını hemen kanıtlayacağını sanmıştı. O zaman [1931], kendi kendine karşı haklı olan bu saçlı sakallı adam bana çocukluğumu hatırlatmıştı. Çünkü henüz çocuk denecek kadar genç zamanlarımda ben de böyle düşünmekteydim. Fakat sonraları öğrenmiştim ki, eğer kâinatın anlaşılması mümkün olmayan büyük esrarı ve hakikatları yalnız benim zavallı cılız ve karmaşık bellek ve hatıralarımla kıymetlenmiş olsaydı kendi varlığımdan bile kuşku duyacak kadar hakikatlerden uzaklaşmış olurdum. Ve belki bir milyon yıl önce saman yediğini hatırlayamadığı için o zamanki hayatını inkâr etmek hakkını kendinde gören bu kişinin, bundan birkaç yıl önce anne sütünü içtiğini hatırlayamadığı için de çocukluk hayatını inkâr etmesi gerekirdi." (K–46)

Neo-spiritüalizmin, 1936'da başlayan yeni bir "realite" olduğunu ve klasik spiritüalizme göre önemli yenilikleri içerdiğini belirten Dr. Ruhselman'a göre, yüzyıllardır dünyada kalın esrar perdeleri altında gizli kalmış görünen birçok psişik veya metapsişik olay olagelmiştir. Şöyle diyor: "Bunların kapsamı nedir, nedenleri nelerdir, niçin böyle gizli ve anlaşılmaz halde kalmışlardır, bunların dünya olayları içinde etkin bir rolleri var mıdır, niçin bunlar ihmal edilmiş veya inkâr edilmek istenmiştir, gibi birtakım sorular sorulabilir ki bunların, şimdiye kadar sorulmuş bile olsa, cevaplarının tatminkâr bir şekilde verilmiş olmadığını itiraf etmek zorundayız."

Dr. Ruhselman'ın ardından geçen kırkbeş yıla karşın, dinsel bir dogmatizmin etkisinden bir türlü kurtulamayan ve belki kurtulmak da istemeyen klasik spiritüel sistemin, neo-

spiritüalizmin; insanın dünyaya geliş-gidişlerini ve bunun neden sonuçlarını ortaya koyan bilgi düzeyine ulaşamadığı görülmektedir. Çünkü neo-spiritüalist öğreti; salt ölüm ve ölüm ötesini, medyumluğu, ekmineziyi ya da reenkarnasyonu anlatan bir sistem değildir. Titiz ve duyarlı araştırmacı, neo-spiritüalizmin ve ortaya koyduğu bilginin; bir yandan dünya insanının binlerce yıllık geçmişini kapsayan ve öte yandan ulaşılacak "son realitenin" de yol açıcılığını üstlenen bütünleyici bir sistem olduğunu, en azından hissedecektir.

Neo-spiritüalizmde Reenkarnasyon-Tenasüh Ayrılığı

Bu iki kavram arasında çok büyük ve esaslı farklar vardır. O kadar ki, tenasühle reenkarnasyonun birleştiği bir tek nokta gözönüne alınırsa, bunların her noktada birbirinden ayrıldıkları söylenebilir. Bu tek nokta da ruhların dünyaya tekrar tekrar gelip gitmeleridir. Fakat bu yaklaşımın tek başına hiçbir değeri yoktur.

Dünyaya gelip gitmeler, ancak neden-sonuç yasası ile beliren ruhsal evrim gereksinimine aracılık etmesi bakımından değer kazanabilir. Reenkarnasyon düşüncesini tenasüh olgusundan ayıran en esaslı nokta, birincisinde bir ruhsal evrim anlayışının olması, ikincisinde ise bunun olmayışıdır.

Tenasühte bir ruhsal evrim fikri yoktur, daha doğrusu bu yol bizi herhangi bir ruhsal evrim fikrine götürecek kapsamda değildir. Çünkü tenasüh, ceza ve ödül esasları üzerine kurulmuştur ve ödülle ceza burada sanki idealleştirilmiş gibidir.

Geriliklerinin gereği olarak, insanlar hemen, eylemlerinin ve davranışlarının yaptırımlarını ararlar. Bu durum, neden-sonuç yasasının inceliğini anlayamamış olmanın doğal bir sonucudur. Bir çocukta bunun en iyi örneğini görmek mümkündür. Çocuk bir eylemin gereklerini düşünmeye başlamadan önce, onun ardından gelecek ödülü ya da cezayı düşünür. İşte tıpkı bunun gibi neden-sonuç ilişkisine dayanan reenkarnasyon da yerini, çocukluk çağında yaşayan bazı in-

sanların elinde, gücünü ödül ve ceza anlayışından almış bir tenasüh inancına bırakır.

Buna ilişkin en belirgin anlatımlara eski Hint metinleri *Manu Yasaları*'nda* rastlanır:

> "(...) Kötü işler yapmış ruhlar ölümden sonra cehennem azabına uğramak için bir beden edinirler.
> Eğer ruh, genellikle hep faziletli yaşamış ve nadiren günah işlemiş ise cennetin lezzetlerini tatmak için bir beden edinir.
> Eğer ruh, dünyada genellikle kötülük yapmış ve nadiren iyilik işlemiş ise ölümden sonra 'Yama' tarafından belirlenen işkenceleri çekmek üzere bir bedene girer. (...)"

Manu Yasaları'nın sonraki bölümlerindeyse kötü ruhların domuz, eşek, deve, çekirge, deniz hayvanları ya da vampir bedeninde yeniden doğacağı ayrıntılı biçimde anlatılır.

Ruhselman'a göre bu açıklamalar bir tür çocukluk halinde yaşayan insanların, dünyaya gelip gitmeler hakkında yüksek yol gösterici varlıklar tarafından düşünülmüş bilgelik dolu ilkelerin ne denli ilkel biçimde yorumlandığını ve yüksek ruhsal evrim amaçlarının nasıl unutulup gittiğini göstermeye yeterlidir (aynı durumu dogmatizmin her türlü biçiminde görmek de olasıdır).

Tenasüh, hiçbir bilimsel kanıta dayanmayan çarpıtılmış bir anlayışın sonucudur. Reenkarnasyon ise gözlemlere, deneylere ve olaylara dayalı bilimsel ve felsefi bir düşüncenin ürünüdür. Dahası, neden-sonuç ve ruhsal evrim yasaları ile tam bir uyum içerisinde işlemektedir. (K–46)

(Reenkarnasyonun ruhsal evrim açısından işlevi için 7. Bölüme bakınız.)

Reşat Bayer'in Reenkarnasyon Çalışmaları

Bedri Ruhselman'ın ölümünden sonra, neo-spiritüalizmi benimseyen bir araştırmacı olarak bilinen Reşat Bayer, Prof. Ian Stevenson'ın yardımcısı olarak, Türkiye'de belirlenen ilk re-

* Manu Yasaları/Geleneği: Hint mitolojisine göre ilk insan olan Manu tarafından yazıldığına inanılır. Bugünkü biçimini alması İÖ 1. yüzyıla kadar uzanır.

enkarnasyon olaylarının belgelenmesine tanıklık etmiş, bu konuda çalışmalar yapmıştı.

Prof. Stevenson, Türkiye'de ortaya çıkan 2 bine yakın reenkarnasyon iddiası arasından 134'ünü yerinde incelemiş, bunlardan 6 tanesini 1960 yılında yayımladığı, *"Lübnan ve Türkiye, Reenkarnasyon Olayları"* başlıklı raporunda belirtmişti.

Türkiye'de belgelenmiş ilk reenkarnasyon olayınınsa, Abid Süzülmüş olayı olduğu belirtilir. Abid Süzülmüş olayı 1962 yılı ortalarında Adana'da ortaya çıktı. Önce İstanbul basınına daha sonra Reuter Ajansı kanalıyla dünyaya yayıldı. Bayer'in ifadelerinden anlaşıldığı kadarıyla, o günlerdeki sansasyoncu basınının da bugünkünden pek farkı yoktu. Çünkü Bayer'e göre, "bu olay bütün çürük yanlarına ve Adana'da daha çok önem taşıyan reenkarnasyon olayları olmasına karşın tellenip pullanıp umumi efkâra yutturulmuştu".

İsmail'in Hikâyesidir

1 Şubat 1957 tarihli gazetelerin birinci sayfalarında bir cinayet haberi yer aldı. Buna göre beş kişilik bir aile, Süzülmüş Ailesi'nin dört üyesi iki kişi tarafından katledilmişti. Yörenin varlıklı kişilerinden Abid Süzülmüş, parası için kafasına çekiçle vurularak öldürülmüştü. Hemen ardından, olaya tanık olan eşi ve iki çocuğu da. Abid Süzülmüş'ün, yatağın altına saklanarak canını kurtaran küçük oğlu birkaç saat sonra olayı duyurunca katiller belirlenmiş ve yakalanmıştı. Katillerden biri idam edilmiş, ötekiyse cezaevinde ölmüştü.

İsmail Altınkılıç, babası Mehmet Altınkılıç'ın ifadesine göre 1957 yılında, Adana'nın Mıdık mahallesinde yoksul bir ailenin dokuzuncu çocuğu olarak dünyaya geldi. Ancak nüfus kağıdı 10 Ekim 1963'te çıkartıldığı için doğum tarihinin ayı ve günü bilinmiyordu.

İsmail birbuçuk yaşında, henüz yürümeyi bilmiyorken, bir akşam babasının göğsüne çıkıp, "Baba ben İsmail değilim. Ben Abid'im" diyor. Devamla, iki karısının olduğunu,

birinin adının Hatice, ötekinin Şehide olduğunu, her ikisinden de üçer çocuğu olduğunu söylüyor. İsmail ya da Abid yine aynı akşam, Abid olarak geçirdiği geçen yaşamında kimlerden ne kadar alacağı olduğunu belirterek, "Ah, baba biz yoksuluz, keşke bu adamlar paralarımı verseler" diyor. (Bu anlatımlar Reşat Bayer'in, İsmail'in babası Mehmet Altınkılıç ile 1962 yılında yaptığı söyleşiden alınmıştır.)

İsmail Altınkılıç'ın anlattıkları önce İstanbul basınına daha sonra dünyaya yayılınca ilgili çevreler harekete geçiyor. Reşat Bayer ile ABD adına reenkarnasyon araştırmaları yapan Hintli Prof. H. N. Banerjee (sonraları Prof. Stevenson da) olayı araştırmak üzere, yanlarında kalabalık bir meraklı ve gazeteci topluluğu olduğu halde Adana'ya, Altınkılıçlar'ın evine gidiyorlar. Mehmet Altınkılıç, oğlu İsmail'i ilgililere göstermek için önce 500 TL istiyor. Daha sonra 100 lirada anlaşma sağlanıyor. İsmail hiç Türkçe bilmiyor, sadece Arapça biliyor, o da konuşturulabilirse. İsmail, Abid Süzülmüş'ün kim olduğunu, hayattayken neler yaptığını ve nasıl öldürüldüğünü tüm ayrıntılarıyla anlatıyor. Ama bu anlattıkları, kendi ağzından değil babasının ve yine Türkçe bilmeyen annesinin çevirmen aracılığıyla alınan ifadelerinden çıkarılıyor. Bayer, küçük değişikliklerle birlikte, İsmail'in Abid Süzülmüş ile ilgili söylediklerinde annenin, babanın ve öteki yakınların anlatımlarında bir ortaklık olduğunu belirtiyor.

Bayer, Banerjee, İsmail ve ötekiler, Abid'in bir-iki kilometre ötedeki evine ve öldürüldüğü ahıra doğru yola çıkıyorlar. Araştırmacılar, o sırada beş yaşında olan İsmail'in eski yaşamını geçirdiği yerdeki tavırlarını, eski yakınlarını gördüğü zaman neler yapacağını merak ediyorlar, öldürüldüğü noktada duyacağı varsayılan heyecanı ve korkuyu saptamak istiyorlar. Bu arada çekingen ve hiç konuşmayan bir çocuk olduğundan İsmail'e bolca şeker, bonbon ve kestane veriliyor.

Abid Süzülmüş'ün evine varılıyor. Arabadan iniliyor. Yakınlarının ifadesine göre, daha önce İsmail bu evin önüne her gelişinde büyük bir heyecana kapılırken, şimdi heyecan bir

yana elindeki şekerin yapışan kağıdını açmakla meşgul. Meraklı kalabalık sesleniyor:

"Ha'di koşsana, çocukların seni bekliyor!"

Önce İsmail'in geçen yaşamında kızı olduğu söylenen ve Hatice adındaki öteki eşinden olan on, oniki yaşlarındaki kızı Hikmet geliyor. İsmail seslenmelere hiç aldırış etmiyor ve elindeki son şekere, kimseye kaptırmamak için, daha da sıkı sarılıyor.

Abid'in öldürüldüğü ahıra girildiğinde ise İsmail yine hiçbir heyecan belirtisi göstermiyor. Gazeteci topluluğunun ve meraklı kalabalığın, "Nerede öldürüldün? Nerede başına vurdular? Burada vurmadılar mı?" şeklindeki bağırışları arasında elleriyle İsmail'in göstermesi gereken yeri işaret ediyorlar. İsmail ise o sırada son kestanesini soymakla meşgul. Artık baskılara dayanamayan çocuk, kalabalığın belirlediği ve en son gösterdiği yeri işaret ediyor. O sırada flaşlar patlıyor. Zaten bütün mesele, önceden belirlenmiş resim altına uygun fotoğrafı çekebilmekte!

Reşat Bayer'in anlatımlarından yola çıkılarak, Abid Süzülmüş vakasının, Türkiye için çok talihsiz bir "ilk reenkarnasyon belgesi" olduğu söylenebilir. Çünkü İsmail'in geçmiş yaşamına ilişkin olarak tüm anlatılanlar içinde bilimsel bir reenkarnasyon araştırması için elle tutulur hiçbir kanıt yok. Bayer yalnızca bir tek kanıt olabileceğini belirtiyor ki, o da; İsmail'in geçen yaşamındaki eşi Hatice ile karşılaştığında yine heyecanlanmamakla birlikte, o gün (1962) ninesi yaşında olan Hatice'nin kucağına oturduğunda, her ikisinin de gözlerinden birkaç damla yaş akması. Bayer, olanca kuşkuculuğuyla, bir reenkarnasyon kanıtının iki tane gözyaşına dayandırılamayacağını, ama yine de bunun, kendince kayda değer tek belirti olabileceğini söylüyor.

İsmail'in yakınlarına göre, kanıtlar var. Sözgelimi, İsmail sürekli omzunda bir havlu taşıyor (Abid Süzülmüş'ün böyle bir âdeti varmış). Ne var ki Bayer birçok kez bu olayı incelemek için Mıdık mahallesine gittiği halde bir kez bile İsmail'i

havluyla görmediğini belirtiyor. İsmail, kendisine "İsmail" diye seslenildiğinde hiç bakmıyor. Çünkü onun adı Abid. Hatta öğretmeninin bile bunu doğruladığı iddia ediliyor. Fakat yapılan araştırmada, İsmail'in okula ailesi tarafından "Abid" adıyla kaydedildiği saptanıyor.

İsmail geçen yaşamında sebzecilik, şimdiyse dondurmacılık yapan birisini, yine babasının ifadesine göre "tanıyor". Hatta, aralarında olaya bir kanıt oluşturabilecek ilginç konuşmalar geçiyor. Dondurmacı Ali daha sonra bulunuyor, ama adamın daha önce sebzecilik yapmadığı anlaşılıyor. Ne var ki, artık çok geçtir çünkü, basın, "İsmail geçen yaşamındaki arkadaşını tanıdı" diye manşetini çoktan atmıştır. (K–4)

İsmail'in, Abid Süzülmüş hikâyesi burada bitiyor gibi gözükse de, aslında bitmiyor. Çünkü yıllar sonra, 1980'lerde basının nedense aniden yeniden ilgi göstermeye başladığı ve Bayer'in bir reenkarnasyon olayı olarak ele almaya bir türlü razı olamadığı Abid Süzülmüş vakasında bu önemli uyarılarının hiç dikkate alınmamış olduğu görülür. İsmail 1980'lerde artık bir yetişkindir ve çocukluğunda kendisine atfedilen iddiaları, geçmiş yaşamının anılarını bugün de olanca tazeliğiyle yinelemektedir.

Bugün artık köşe yazarlığı yapmakta olan eski bir gazeteci bu olayla ilgili yazısında* yalnızca İsmail'in yakınlarının anlattıklarını aktarır, sözgelimi Bayer'in, "hiçbir zaman İsmail'in havluyla dolaştığını görmediğine" değinmez.

Bir diğeri ise hazırladığı yazı dizisine bölüm başlığı olarak İsmail'in ağzından, "Öldürüldüm, tekrar doğdum ve katillerimi yakalattım!" diyecek kadar işi sahteciliğe götürür ve pişkinlikle der ki, "Kütüphane arşivlerinde bundan otuz yıl öncesinin gazeteleri duruyor. Merak edenler bu olayın doğruluğunu her zaman okuyabilirler."**

* Yalçın Pekşen, "Öldükten Sonra Dirilenler", *Milliyet*, 14-30 Haziran 1981.

** Cüneyt Şaşmaz, "Öldükten Sonra Yeniden Yaşayanlar", *Tan*, 26 Ağustos-3 Eylül 1988.

Dr. Can Polat'ın Araştırmaları

Reşat Bayer'in ölümünden sonra ve Ian Stevenson'ın çalışmalarının yoğunluğundan ötürü, Türkiye'deki bilimsel reenkarnasyon araştırmalarına 1983 yılına kadar ara verilir. Bu tarihten sonra Prof. Stevenson'ın yardımcılığını üstlenen biyolog Dr. Can Polat, Virginia Üniversite adına Türkiye'deki reenkarnasyon araştırmalarını yeniden başlatır. Dr. Polat, Türkiye'deki reenkarnasyon olaylarının özellikle Akdeniz Bölgesi'nde görülmesinin nedenlerini şöyle açıklıyor:

"Çünkü etnik açıdan aynı düşünüyorlar ve çok hoşgörülüler. Çoğunluk Arap Alevisi, kesinlikle yobazlık yok. Diğer Anadolu köylerinde görmediğiniz açık, rahat bir sosyal yaşantı var. Toplum bunları yıllardır çok duyduğu ve inandığı için bir çocuk, iki üç yaşında konuşmaya başladığında onu susturmuyorlar ve bilinçaltı kapanmıyor. Çocuk, 'Sen benim babam değilsin, ben şu eve gideceğim, burası benim evim değil' dediğinde bu onlara saçma gelmiyor. 'Hadi bakalım göster evini' diyorlar, bu çok önemli. Ciddiye alıyorlar. Düşünün bunun İstanbul'da olduğunda, 'Siz benim ailem değilsiniz' dediğinde çocuğa 'saçmalama!' deniliyor, çocuk dinlenmiyor ve çocuk belirli bir uyarım görmediği için kapanıyor."

Dr. Polat, 1989'a kadar yaklaşık 200 reenkarnasyon olayının incelemeye alındığını belirtiyor. İşte, Dr. Polat'ın bunlardan elde ettiği sonuçlar:

Coğrafi dağılım: Türkiye'deki yeniden doğuş olaylarının tümü de Akdeniz Bölgesi'nde, Mersin-Antakya arasındaki yörede ortaya çıkmıştır. Ancak yoğunluk Antakya ve çevresindeki kasaba ve köylerde toplanmaktadır.

Cinsiyet dağılımı: Yeniden doğuş olaylarında, eski yaşantılarını hatırlayan kadınların sayısı, aynı durumdaki erkeklerin ancak yarısı kadardır. Bunda, bir önceki yaşam anılarının hatırlanmasını kolaylaştıran kaza, cinayet nedeniyle ölme biçiminin erkek nüfusta daha sık görülmesi önemli rol oynamaktadır.

Hatırlama yaşı: Olayların yüzde 87'sinde, bir önceki yaşantıyı hatırlama, çocuğun ilk konuşmaya başladığı yaşa denk düşmektedir, yani 4 yaşından önceye. İleri yaşlarda, eski yaşantılardan söz eden kişilerde de anıların ilk konuşma çağında ortaya çıktığı görülmektedir. Ancak, yeniden doğuş olaylarının tümünü de ilk konuşma döneminde yakalamak olası değil. Olguların yarısından çoğunda olayın başlangıcıyla, incelendiği dönem arasında on yılı aşkın bir zaman aralığı var.

Hatırlananlar: İncelenen 48 adet yeniden doğuş olayında elde edilen bilginin sayısı 503.

Olayların sayısal değerlendirilmesi 48 olgu üzerinden yapılmıştır. Bu bilgilerin 199'unun gerçekliği doğrulanmış durumda. Yanlış olan bilgi ise 21 adet. 288 bilgi de daha ayrıntılı araştırmayı beklemektedir. Şu anda (1992), doğru ya da yanlış olduklarına ilişkin bir yorumda bulunmak için zaman erken.

Olayların hemen hemen tümünde bir önceki yaşantıda geçen bir olay hatırlanıyor. Hatırlanan nesneler listesinde ikinci sırayı bir önceki yaşantıda yaşanılan bölge alıyor.

Bir önceki yaşantıda, kişinin taşıdığı ad ve soyadı üçüncü sırada bulunuyor. Olayların çoğunun aydınlanmasını sağlayan da bu ipucudur. Hatırlanan yakın akraba adları listede dördüncü sırayı almaktadır.

Bir önceki yaşantıda yaşanılan ev ve evdeki eşyalar ise beşinci sırada bulunuyor. Evi hatırlama, genellikle, sözkonusu evin, kimsenin yardımı olmaksızın, yeniden bedenlenen kişi tarafından bulunması şeklinde ortaya çıkar. Aradan geçen zaman sürecinde evde büyük şekilsel değişiklikler yapıldıysa, evi bulmakta zorlanılmaktadır.

Haberci rüya: Türkiye'deki yeniden doğuş olgularının, diğer ülkelerde görülen yeniden doğuş olgularından ayrılan önemli özelliklerden biri 'haberci rüya' olgusudur.

Olguların yüzde 35'inde (17 olgu) yeniden doğan kişiye ilişkin haberci bir rüya görülmüştür. Rüyayı gören de genel-

likle ana ya da babadır. Olguların biri hariç diğerlerinde rüya, ilgili kişinin doğumundan önce görülmüştür. Doğumla rüya arasındaki süre de olgudan olguya değişmektedir.

Bir önceki yaşantıdan aktarılanlar: Türkiye'deki olgularda, bir önceki yaşantıya ilişkin üç özelliğin şu andaki yaşantılarda da izi saptanmıştır:

Fobiler,

Doğum işaretleri ve defektleri,

İlginç beceriler ve davranış kalıpları.

Fobiler: Olguların yüzde 41'inde fobi olayına rastlanıyor. Ve genelikle de bir tür fobisi olanlar çoğunlukta. Ancak dört farklı fobi türünü gösteren kişi de yok değil. Fobinin başlangıç dönemi bütün olgularda aynı: Çocukluk dönemi. Fobinin ne kadar süre devam ettiği ise karışık bir tablo göstermekte. Dört yıl süren fobi de var 57 yıl süren de. Fobilerin tümü de bir önceki yaşantıdaki bir olayla ilişkilidir. Bir sonraki yaşantıda, o olayı hatırlatacak nesne ya da ortam fobiye de kaynaklık etmektedir.

Doğum işaretleri ve defektleri: Olguların yüzde 35'inde bir doğum işareti saptanmış durumda. Çoğunlukla baş bölgesinde toplanmış olan doğum işaretleri, genellikle ben ya da ameliyat izi biçiminde görülmektedir. Bir önceki yaşantıdaki kurşun yarası, doğum işaretine yol açan olaylar listesinde baş sırayı almaktadır. Yine çoğunlukla baş bölgesinde toplanan ve bir önceki yaşantıdaki değişik olaylardan kaynaklanan doğum defektleri de çeşitli biçim bozuklukları şeklinde ortaya çıkmaktadır.

İlginç beceriler ve davranış kalıpları: Onbir olguda, 7'sinde geçici olmak üzere, kişinin yetişme koşulları ve çevresel ortamla uyuşmayan türde davranış kalıpları görülmektedir. Hiçbir eğitim görülmemesine karşın yabancı bir dili konuşma, sigara, alkol kullanma, belirli yemeklere aşırı düşkünlük ilginç davranış kalıplarının önde gelenleri.

Bir önceki yaşantıdaki kişiye ilişkin bilgiler: Olayların tümünde de önceki kişinin ölüm şekli hatırlanıyor. Ölüme

kaynaklık eden olayların başında cinayet gelmekte. Önceki kişinin yaşadığı bölge listesinde baş sırayı Antakya almaktadır. Listede Suriye, Lübnan gibi dış ülkeler de göze çarpmaktadır. Önceki kişinin öldüğü bölge listesinde yine Antakya baş sıradadır. Olguların ancak 13'ünde, önceki kişinin öldüğü andaki yaşı tam olarak ya da buna yakın biçimde hatırlanabiliyor. Önceki kişinin ölümüyle bu yaşamdaki kişinin doğumu arasındaki süre 19 olguda hatırlanmaktadır. Sözkonusu süre 1 günden 40 yıla kadar uzanan geniş bir zaman yelpazesini kapsamaktadır. İncelenen olguların hiçbirisinde şu anki kişiyle önceki kişi arasında bir cinsiyet ayrımı saptanmamıştır. Olguların ancak birinde önceki kişi ile şu anki kişi arasında dinsel ayrım bulunmaktadır. Sözkonusu olguda Hıristiyanlıktan Müslümanlığa geçiş vardır.

Onbir olguda sosyo-ekonomik durum uyuşmazlığı göze çarpmaktadır. Olguların 42'sinde, olayın ortaya çıkmasından önce, önceki kişiyle şu anki kişinin aileleri arasında herhangi bir tanışıklık olmamıştır. (K–44)

Türkiye'den Reenkarnasyon Manzaraları

Şimdi de sıra, Türkiye'de son yirmi yılda gözlemlenmiş ve basına yansımış reenkarnasyon olaylarından seçmelere geldi. Yer yer kara mizaha dönüşen bu olaylara ilişkin hiçbir yorum verilmeyecek, başlığına, noktasına ve virgülüne dokunulmayacak, ama kimi yerde kısaltılacaktır.

Bu olayların ortaya çıkış ve sunulma biçimlerinin yorumu, hem spiritüalizmin hem de reenkarnasyonun felsefi yanlarıyla karşılaştırılması dileğiyle okura bırakılmıştır. Belki de böylelikle, bu ülkede 1936 yılından beri birkaç bilim adamının bilimsel bir biçimde incelemeye çalıştığı reenkarnasyon olgusunu Türkiye insanının, basınının ve uzmanların nasıl algıladığına ilişkin izler de bulmak mümkün olacaktır.

"Ben Ayhan Işık'ım"

Yusuf ve Meliha Çukurel çifti de, pek çok sinemasever gibi taçsız kral Ayhan Işık'ın hayranlarındanmış. Meliha hanım

Tarsuslu küçük Ayhan, anne ve babasının rüyasına girip tekrarlıyor:

"Ben Ayhan Işık'ım öldüm yeniden dirildim"

KİMSEYİ KANDIRMIYORUZ.

doğum sancıları çekerken Ayhan Işık İstanbul'da beyin kanamasından hayatını yitirmiş. 1979 yılındaki bu olaydan 2 gün sonra 14 Temmuz'u 15 Temmuz'a bağlayan gece küçük Murat Ayhan dünyaya gelmiş. Doğumdan sonraki ilk gece oğlunun, rüyasına girerek, "Ben Ayhan Işık'ım. Yeniden dünyaya geldim" dediğini duyan Meliha Çukurel şunları söylüyor:

"Bu rüyayı eşime anlattım. Daha sonra unuttuk. Aradan aylar geçtikten sonra eşimin de benim de rüyalarıma girmeye devam etti. Geçenlerde de aynı gece ikimizin de rüyasına girerek, 'Eşimi ve kızımı görmek istiyorum' diye yalvardı." Çukurel çifti, "Dini inançlarına bağlı kimseleriz. Günah işlememek için bunu açıklamak zorunda kaldık" diyorlar.

(2 Şubat 1982, Hürriyet)

Mahalleli Elâ'ya Yabancı Gibi Bakıyor

ikinci hayat mı?

Daha önce Amerika'da yaşadığını iddia eden ve mükemmel İngilizce konuşan Ela arkadaşları arasında (ortada)

5 yaşındaki Ela Amerika'da evli olduğunu söylüyor

Küçüklüğünden beri çok güzel İngilizce konuşan Tarsuslu minik Amerika'da kocası ile birlikte kaza geçirdiğini iki de çocuğu olduğunu iddia ediyor (Haber 8. Sayfada)

Amerika'da yaşadığına dair konuşmaları, aile ve muhitine tamamen yabancı davranışları, zenginliğe ve lükse yönelik hayat görüşü ile 'ikinci hayat var mı' sorusunu gündeme getiren Tarsuslu 5 yaşındaki küçük Ela, çevrede günün konusu olmaya devam ediyor. Geçen hafta sonunda evlerine kendisini ziyarete gelen Tarsus Amerikan Koleji öğretmenlerinin İngilizce sordukları bütün soruları da anlaması küçük kız üzerindeki dikkatleri yoğunlaştırdı.

Yıllar önce Amerika'da yaşadığını Bob adlı biriyle evlendikten sonra geçirdikleri bir trafik

kazasında öldüklerini söyleyen küçük Ela'nın anne babası, "Ne diyeceğimizi bilemiyoruz" diyorlar. (...) "İnanın kızımızın her gün bir cephesiyle karşılaşmaktan şaşkına döndük. Eskiden söylediklerine gülüp geçiyorduk. Şimdi ne diyeceğimizi bilemiyoruz. Evimize gelen yabancı öğretmenlerin sordukları bütün İngilizce sualleri anlaması karşısında onlardan çok biz şaşırdık. Eskiden beri tuhaftı zaten. 3 yaşına kadar, şimdi İngilizce olduğunu anladığımız yabancı bir lisan ile konuştu. Hiçbir zaman ne yaşayışımızı ne kılık kıyafetimizi beğendi. Çocuktur geçer diyorduk, şimdi Allah sonumuzu hayır etsin demekten başka bir şey gelmiyor elimizden. Bizler cahil insanlarız, ikinci hayat var mıdır yok mudur bilemeyiz. Herkes gibi biz de merak içindeyiz" şeklinde konuşuyorlar.

(7 Mayıs 1985, Bulvar)

"Biz Öldük ve Dirildik"

Antakya ve çevresinde "Ölümden sonra ikinci hayat" konusunda hazırlanan TV programında bilim adamları ilginç bir tartışma sergileyecek.

Televizyonun 2. kanalında, yarın Antakya ve çevresinde ölen kişilerin ruhlarını taşıdıkları iddia edilen kişilerle yapılmış ilginç bir röportaj izleyeceğiz. Gazeteci Güldal Kızıldemir, Dürin Ababay ve yönetmen Adem Kılıç tarafından hazırlanan ve sunulan programda ölümden sonraki hayatlarını anlatan 3 kişi ekrana getirilecek. (...) Daha önceki ha-

Garip ama ilginç...
Televizyon "Reenkarnasyon" olayını tartışıyor
Biz, öldük ve dirildik.
İNTİHAR ETMİŞ
KOCASI ÖLDÜRÜ
KADINA DÜŞKÜN
"Öldükten sonra ruhları yeni bir bedende dirilmesi"
Hürriyet

yatı sırasında intihar ettiğini ileri süren 13 yaşındaki Gönül Büyükaşık ölürken hiç acı duymadığını belirtiyor. Programda yer alan ikinci örnek ise 5 yaşındaki Zafer Kazan. Asıl adının Ekrem Paşa Zaim olduğunu belirten Zafer Kazan, vücudunun şişman, ellerinin kısa ve kalın olduğunu ileri sürüyor: "Adana'nın zengin ailelerinden birinin çocuğuyum. 200 dönüm arazimiz ve portakal bahçelerimiz var. Sigarayı ve kadınları çok severim. Dünyada en çok hoşuma giden şey ise viski ve şarap."

Üçüncü örnek 9 yaşındaki Demet Kızılkan daha önceki hayatında kendisini kocasının öldürdüğünü ileri sürüyor.

Ölümden sonraki hayatı anlatan programı izleyen Prof. Özcan Köknel, psikolog Suna Tanaltay, Doktor Ergon Mengi ile Doktor Can Polat, gazeteci Dürin Ababay ile Güldal Kızıldemir'in sorularını yanıtlayacak. Sorulara Köknel, Tanaltay ve Mengi birbirine yakın görüşler ileri sürerken, Doktor Can Polat karşıt görüş belirtecek. Ölümden sonraki hayatı fantezi olarak değerlendiren Köknel, Tanaltay ve Mengi görüşlerini şu doğrultuda açıklayacaklar:

"Ölümden sonraki hayat insanların biraz daha fazla yaşamak istemelerinden ortaya çıkan bir vakıalar zinciridir. Ölüm korkusunu azaltan ve yeniden doğmak istediğinden meydana gelen bu vakalar, masalımsı birer öyküdür. Tabii ki, bazı ipuçları vardır. Ancak bunların tam anlamıyla araştırılması lazım." Bu görüşe karşılık Virginia Üniversitesi'nde reenkarnasyon konusunda yapılan çalışmaların Türkiye'deki temsilcisi Can Polat ise şunları söyleyecek:

"Elimde ölümden sonraki hayat ile ilgili yaklaşık 200'e yakın örnek var. Bu konuya fantezi gözüyle bakmak kanımca eksik ve yanlış olur." (...)

(7 Ekim 1988, Hürriyet)

Bazıları ölüp ölüp dirildi!

Gazetelerde "Ölüp Dirilenler Ekranda" manşetini görenler, yeni yayın dönemiyle birlikte bir şeylerin değişmekte olduğunu düşünmeye başlamışlardı. Basına bakılırsa, eğer programın başına son anda bir aksilik gelmezse, son saniyede denetimin gazabına uğramazsa, yayından sonra yer yerinden oynayacaktı. Gerçi programın başına hiçbir şey gelmedi, denetim engeli kazasız belasız savuşturuldu, ama yayının hemen ertesinde gerçekten de kızılca kıyamet kopuverdi. Öldükten sonra dirildiğini iddia edenlere ilişkin sorulara yanıt veren Hürriyet Gazetesi'nin telefonları saatler boyun-

GAZETELERDE "Ölüp Dirilenler Ekranda" manşetleri görmeler, yeni yayın dönemiyle birlikte bir paylarını değmekte olduğunu düşünmeye başlamışlardı. Basına bakılırsa, oğlu programın başına son anda bir aksaklık çıkmazsa yayından sonra yeniden oynayacaklar. Gerçi programın başına hiçbir şey gelmedi, denetim engeli kazasız belasız savuşturuldu, ama yayının hemen ertesinde gerçekleşen de hiçbir kıyamet koparmadı. Öldükten sonra dirildiğini ilk iddia edenlere ilişkin sorulara yanıt veren Hürriyet Gazetesi'nin telefonları saatler boyunca aralıksız çalıyor, programı hazırlayan gazeteci Güldal Kızıldemir ve Dürin Ababay ile Dr. Can Polat yurdun dört bir yanından gelen soruları yanıtlıyorlardı.

Yüzlerce kişi programı ilgiyle izlediklerini belirtiyor ve böylesine tartışmalı bir konuyu ekrana getirdiği için TRT yönetimini kutluyordu. İstanbul Televizyonu ise, programın yeniden yayınlanmasını isteyen izleyici telefonlarına yetişmekte zorluk çekecekti.

"Maneviyat düşmanı iki kadın gazeteci"

TRT yeni yayın döneminin örneklerinden biri olan 35 dakika programı nedeniyle kutlanadursun, İslami sağ kesimde cihad hazırlıkları çoktan başlamıştı bile.

TRT yönetiminin ve TRT'den sorumlu Devlet Bakanı Adnan Kahveci'nin uzun süredir kellesini istemekte olan "Muhterem İrtica", "Ölüp Dirilenler" programına son darbeyi indirdiği sanıyordu. Toplamda 250 bini bulan Türkiye ve Zaman gazetelerin programı ertelemiş ve sıkı yönetim sansürüyle hücum borusu unu örüyordu.

"TRT'den bir saçmalık daha: Uydurma programlarla Türk Milletinin maneviyatını sarsıyor", "Dünya Çolgoğlu TRT'sinden yeni bir mürtet TV'de ilanı hayat skandalı..." Türkiye gazetesinde "gazeteci olduğu bilinen ikadın" olarak sözedilen Güldal Kızıldemir ve Dürin Ababay "şeytana tapan Ve-

GÜLDAL KIZILDEMİR

DÜRİN ABABAY

DENET KOLKAN

GÖRÜN BOZKAŞIK

SAĞ BASINI "ÇILDIRTAN" TV PROGRAMI...

Bazıları ölüp ölüp dirildi!

...üşlerin sapık inançlarının ekrana getirerek Türk milletinin maneviyatını bozmakla" suçlanıyorlardı.

Zaman gazetesine göre ise, iki kadın gazeteci yalnızca milyonların maneviyatıyla oynamakla kalmamışlar, Hıristiyanlarca sayılan bir fikri ekrana kullanarak halk arasında yaymaya çalışmışlardı.

Ancak Türkiye ve Zaman'ın bu garip iddiası Müslümanlar arasında bile taraftarı top-

GAZETECİ GÜLDAL KIZILDEMİR VE DÜRİN ABABAY'IN HAZIRLAYIP SUNDUKLARI "ÖLDÜKTEN SONRA DİRİLENLER" ADLI TELEVİZYON PROGRAMI GENİŞ İLGİ UYANDIRDI, GELİN GÖRÜN Kİ, BİR SÜREDİR TRT'YE "CİHAD" İLAN EDEN TÜRKİYE VE ZAMAN GAZETELERİ FERYADI BASTI: "UYDURMA PROGRAMLARLA TÜRK MİLLETİNİN MANEVİYATI SARSILIYOR"DU, PROGRAMI HAZARLAYANLAR DA "MANEVİYAT DÜŞMANI İKİ KADIN GAZETECİ"YDİ ZATENİ...

ca aralıksız çalıyor, programı hazırlayan Güldal Kızıldemir ve Dürin Ababay ile Dr. Can Polat yurdun dört bir yanından gelen soruları yanıtlıyorlardı. Yüzlerce kişi programı ilgiyle izlediklerini belirtiyor ve böylesi tartışmalı bir konuyu ekrana getirdiği için TRT yönetimini kutluyordu. İstanbul Televizyonu ise programın yeniden yayınlanmasını isteyen izleyici telefonlarına yetişmekte zorluk çekecekti.

TRT yeni yayın döneminin örneklerinden biri olan "35 dakika" programı nedeniyle kutlanadursun, İslami sağ kesimde cihad hazırlıkları çoktan başlamıştı bile.

TRT yönetiminin ve TRT'den sorumlu Devlet Bakanı Adnan Kahveci'nin uzun süredir kellesini istemekte olan

"Mukaddes İttifak", "ölüp dirilenler" programına can simidi gibi sarılıyordu. Toplam tirajı 250 bini bulan Türkiye ve Zaman gazeteleri programın ertesi günü sekiz sütuna manşetle hücum borusunu öttürüyordu:

"TRT'den bir saçmalık daha: Uydurma programlarla Türk milletinin maneviyatı sarsılıyor", "Duna-Çolakoğlu TRT'sinden yeni bir marifet: TV'de ikinci hayat skandalı..." Türkiye gazetesinde, "gazeteci olduğu bildirilen iki kadın" olarak sözü edilen Güldal Kızıldemir ve Dürin Ababay, "şeytana tapan Yezidilerin sapık inanışlarını ekrana getirerek Türk milletinin maneviyatını bozmakla" suçlanıyorlardı.

Zaman gazetesine göre ise, iki kadın gazeteci yalnızca milyonların maneviyatıyla oynamakla kalmamışlar, Hıristiyanlarca savunulan bir fikri, ekranı kullanarak halk arasında yaymaya çalışmışlardı.

Ancak Türkiye ve Zaman'ın bu garip iddiası Müslümanlar arasında bile taraftar toplamayacaktı. İslami kesimin önde gelen gazeteci-yazarı Abdurrahman Dilipak, Tempo'ya verdiği demeçte şöyle diyordu: "Dünyada olup bitenleri, bilmezlikten gelme hakkına sahip değiliz." Dilipak ayrıca "tenasüh" olayının İslam alimleri tarafından yüzyıllardan beri tartışıldığını belirtiyor ve sözlerini şöyle noktalıyordu: "Akla gelen her konu galiz olmadıkça, içinde hakaret unsuru ve yalan bulunmadıkça, ekrana getirilebilmeli ve orada farklı görüşler tarafından tartışılabilmelidir."

İslami kesimin bir diğer gözde gazeteci yazarı Ali Bulaç ise, "Televizyonda böylesi programların yer alması halkın bilinçlendirilmesi açısından faydalıdır" diyordu. Bulaç "maneviyat" meselesine ilginç bir yaklaşımda bulunarak şu açıklamayı yapıyordu: "Eğer Türk milletinin maneviyatı bir tek televizyon programıyla bozulacak kadar zayıfsa, her halükarda bozulacaktır."

(16 Ekim 1988, Tempo, No: 46)

"Bendeniz Dr. Mikelanj"

Mikelanj yaşıyor... "Hayır... olmaz ... olamaz" demeyin. 1564 yılında, yani tam 442 yıl önce ölen ünlü İtalyan heykeltraş Mikelanj yaşıyor.

"Büyük sanatçılar ölmez eserlerinde yaşarlar" diyeceksiniz, değil mi? Yanıldınız. Eserlerinden değil, Mikelanj'dan sözediyoruz. Tamam bu kez bulduk. Akıl hastasının birisi çıktı "Ben Mikelanjım dedi" olacak cevabınız. Özür dileriz. Yine yanıldınız. Evet Mikelanj yaşıyor. Ama bu doktor Mikelanj.

Bakın Doktor Mevlüt Gül Toran ne diyor:

"Ben Mikelanjım. Mikelanjın kopyasıyım. İsmim Mevlüt Gül Toran, ama ben Mikelanj olarak dünyaya geldim. Daha önceleri de defalarca doğmuştum. Karacaoğlan oldum, Mimar Sinan oldum. Mehmet Akif Ersoy oldum."

Duyduğunuz gibi, bir akıl hastası değil, bir doktor söylüyor bunları. Şimdi biraz uzun "Aaaaaaa" çekeceksiniz. Niye mi? Çünkü bu doktor akıl ve sinir hastalıkları mütehassısı. 11 yıldır akıl hastalarını tedavi ediyor.

"Mikelanj" olduğunu iddia eden 42 yaşındaki Dr. Toran, 11 yıldır "Hipnozla" uğraştığını söylüyor ve "Hastalarımı hipnozla uyutup daha önceki kimliklerini tespit ediyorum. Günde yaklaşık 10-15 hasta muayene ediyorum. Bu arada onların eski kimliklerini buluyorum" diyor. Mikelanj doktoru dinliyoruz:

"Atatürk olarak dünyaya geldiği mesajı bana verildi. Bu çocuğun ismi Oğuz Sakarya. 13 yaşında. Şu anda Zongul-

Konya, SSK'da görevli ruh ve sinir hastalıkları uzmanı Mevlüt Gül Toran'ın samimi inancı:

'BENDENİZ Dr.Mikelanj'

- Dr.Mevlüt Gül suları söylüyor "Mikelanj olarak dünyaya geldim. Daha önceleri de defalarca doğmuştum. Karacaoğlan oldum Mimar Sinan oldum. Mehmet Akif Ersoy oldum."
- "Sinema sanatçısı Ayhan Işık da Ayhan Çukurel adıyla İçel'in Tarsus ilçesinde yaşıyor. Elimde bir çok ünlünün kopyaları olan kişilerin adları ve bulundukları yerlerle ilgili geniş bir bilgi var...
- "Mikelanj" olduğunu iddia eden 42 yaşındaki Dr. Toran, "Hipnozla" ile uğraştığını söylüyor ve "Hastalarımı hipnozla uyutup daha önceki kimliklerini tespit edorok tedavi ediyorum" şeklinde konuşuyor...

12 sayfada

Michelangelo kimdir?

11 YILLIK DOKTOR... Mevlüt Gül Toran, Konya'da çalıştığı dairesindeki odasında, hasta da Mikelanj hecesiyle poz verirken. "Buna şöyle dayanı çıkınca, buna bakıp gülüyorlar. Aldırış etmiyorum. Bir gün herkes Mikelanj olduğumu anlayacak" diyor.

dak'ta yaşıyor. Annesi babası öğretmen olan Oğuz'un Atatürk olduğunu, daha sonra bazı rüyalarım kanıtladı. Bunu yazdığım yazılarla o zaman Milli Güvenlik Konseyi Başkanı olan Cumhurbaşkanımız Kenan Evren'e ve bazı resmi kuruluşlara bildirdim. "Ayrıca sinema sanatçısı Ayhan Işık da Ayhan Çukurel adıyla İçel'in Tarsus ilçesinde yaşıyor. Elimde birçok ünlünün kopyaları olan kişilerin adları ve bulundukları yerlerle ilgili bilgi var. Sırası geldikçe açıklayacağım."

Doktor Mevlüt Gül Toran'a, "Michelangelo Hıristiyandı. Örneğin Hazreti Musa ve Davut'un heykellerini yapmıştı. Sizse Müslümansınız nasıl oluyor bu?" diye sorduğumuzda şu cevabı alıyoruz: "Müslümanım, hem de iyi bir Müslümanım. Hem Mikelanj da Müslümandı. İsa da, Musa da, Davut da Müslümandı.

"Peki, heykel filan yapıyor musunuz?" sorumuza da, "İyi şiir yazarım. Resim yaparım. Küçükken, öğrenciyken de el işi dersinde çok iyi şeyler yapardım. Biliyorsunuz onun da böyle dört yeteneği vardı" karşılığı veriyor.

(20 Kasım 1988, Hürriyet)

Kanun sanatçısı, birdenbire İbranice konuşmaya başladı

'İyi saatte olsunlar' Necati Bey

1961 yılının bir bahar günüydü... Kanun sanatçısı Necati Yıldızdoğan bir konser organizasyonu için İsrail'deydi. İşler-

'İyi saatte olsun' Necati Bey

Kadir ÇELİK

1961 yılının bir bahar günüydü... Kanun sanatçısı Necati Yıldızdoğan, bir konser organizasyonu için İsrail'deydi. İşlerden biri, Yafa Kent'te düzenlenen bir ... Albert Hara'yı... Yafa Kent'te düzenlenen ... Albert Hara'nın ... Yıldızdoğan'ın dilinden ... Necati ... Yıldızdoğan: "Albert Hara ... Türkçe anlamı ... Yani, ... Albert Hara ...

İNANILMAZ OLAY

... Albert Hara ...

ESRARENGİZ OLAY

EŞİ PSİKOLOG

den fırsat bulduğu bir an Musevi arkadaşı Albert Hara'yla, Yafa kentini dolaşmaya çıkmışlardı. Ağır ağır yol alan taksinin camında etrafı seyreden Yıldızdoğan'ın dilinden birden İbranice sözcükler dökülmeye başladı. Şoföre, "İsliha adoni be vakaşa leat sorpo ani yored po" diyordu. Türkçe anlamı şuydu: "Affedersiniz bayım, ben burada oturuyorum." Yani inmek istediğini belirtiyordu. O güne değin kimseden İbranice ders almamış, kendi deyimiyle İbranice'nin İ'sini bile öğrenmemişti. Olay bununla bitmiyordu. Necati Yıldızdoğan'ın İbranice konuşmaya başladığını duyan arkadaşı Albert Hara da şaşırmıştı. "Bak" diyordu Yıldızdoğan, "Şu sokağa girelim karşımıza bir işlemeli çeşme gelecek. Sokağa girip karşılarında işlemeli çeşmeyi gördüklerinde Albert Hara'nın şaşkınlığı daha da artıyordu.

Sanatçının psikolog eşi Ülkü Yıldızdoğan, bunun parapsikolojiyle ilgili olduğunu söylüyor ve bu olayın Necati Yıldızdoğan'ın bundan önce de yaşadığı bir hayatı olduğunu gösterdiğini ileri sürüyor.

(16 Haziran 1989, Hürriyet)

Amerikalı Prof. Ian Stevenson'a göre olay gerçek
Suat Boğa, bir başkasının ruhuyla yaşıyor

"Üç kez doğdum"

Çukurova Üniversitesi Ziraat Fakültesi mezunu peyzaj mimarı Suat Boğa, kendisinin 1966 yılında bir cinayete kurban giden Avni Dağyıkan'ın ruhunu taşıdığını söyledi ve "altı yaşındayken tanımadığım halde Avni'nin halasının arkasından 'hala, hala!' diye bağırdım" dedi.

Amerikalı Prof Ian Stevenson'a göre olay gerçek

Suat Boğa, bir başkasının ruhuyla yaşıyor

'Üç kez doğdum'

Milliyet

Halk Gazetesi

Suat Boğa, reenkarnasyon, yani yeniden dirilme olaylarını araştıran Virginia Üniversitesi Parapsikoloji Bölümü başkanı Profesör Ian Stevenson tarafından daha 7 yaşındayken dinlendi ve Stevenson olayın uydurma olmadığına karar verdi. Amerikalı profesörün birçok ülkede tanınan "Dünyada Reenkarnasyon Olayları" adlı kitabına da aldığı Boğa olayında, 1966 doğumlu gencin bir süre sonra bıçaklanarak öldürülen Avni Dağyıkan'a özgü davranışlar gösterdiği anlaşıldı.

(30 Temmuz 1989, Milliyet)

"53 yıl önce öldüm"

Kendisinin bir tren kazasında ölen Necip Davran olduğunu 2 yaşındayken fark ettiğini öne süren Ahmet Mücahitoğlu, ilk yaşamında nasıl öldüğünü, en ince ayrıntılarına kadar hatırlıyor. Mücahitoğlu, yeniden doğuşun "Allah'ın işi" olduğunu belirtiyor ve düşüncelerini şöyle dile getiriyor:

"Öyle dirilip, doğuşum benim elimde değil ki. Allah her şeyi yapar. her şeye gücü yeter. Bir mucize bu. İnanmayan kafirdir. Allah onu ıslah etsin. Ben karışamam, kimse karışamaz. Ben kendi kendime de çıkaramıyorum. Bizi dünyaya gönderdi ki iyilik yapalım. Bazı kişileri Allah dünyaya tekrar gönderir, insanlar ibret alsın diye."

(31 Temmuz 1989, Milliyet)

Adanalı Ahmet Mücahitoğlu da yeniden doğduğuna inanıyor

53 yıl önce öldüm

• Mustafa BAŞKAN

Adanalı Ali Toklar da çifte yaşamda ısrar ediyor

"Başım rayda, tren yolda"

22 yaşındaki marangoz Ali Toklar, Yunus Durak olarak yaşadığı yılları anlatırken, ağırbaşlılığıyla dikkati çekiyor. 23

Adanalı Ali Toklar da çifte yaşamda ısrar ediyor

'Başım rayda... Tren gelip geçti'

yıl önceki intihar olayını anlatırken şöyle konuşuyor: "Param çalınmıştı. Yollara düştüm bir gece... Saatlerce yürüdüm... Uzaktan tren geliyordu... Başımı raya koydum... Tren hızla gelip geçti... Sadece o tok ve gür sesi hatırlıyorum. (...) Ölümü dün gibi yaşıyorum. O intihardan sadece boynumdaki beze kaldı. İntiharımdan sonra sol kulağım sürekli akıyor."

Ali Toklar, eski benliği Yunus Durak'ın mezarını halen ziyaret edip dualar okuyormuş...

(1 Ağustos 1989, Milliyet)

Ölüm/Yeniden Doğanlar

Bir ihtimal daha var...

Fransa'da halkın yüzde 22'si yeniden doğuma inanıyor. Ülkemizde ise özellikle Adana, Ceyhan, Antakya üçgeninde, "bir ihtimal" daha olduğuna hemen herkes inanıyor. Nokta'nın uzmanlarla birlikte incelediği 11 yeni reenkarnasyon vakasıyla Türkiye'de bulunan reddi zor ikinci yaşamöykülerinin sayısı 200'e ulaştı. (...)

(19 Kasım 1989, Nokta, No: 46)

ÖLÜM / YENİDEN DOĞANLAR

Bir ihtimal daha var...

"Kleopatra'nın Ruhu Bedenimde Yaşıyor!"

Ruhların bedenin ölümünden sonra başka bir

bedenle tekrar dünyaya geleceğine inanan Reenkarnasyoncudan biri de herkesin üniversiteli dönsöz diye tanıdığı Dansöz Melike. Bakın ne diyor üniversiteli Melike: "Hepimiz geçmişte bu dünyaya gelmiş iyi veya kötü yaşamış sonunda da ölmüş başka başka insanların ruhunu taşıyoruz bedenlerimizde. Ortaçağ'da yaşarıış eli mızraklı, ağzı salyalı bir zorba bugünkü yaşamında nazik bir hanımefendi olabilir. Belki de İranlı bir molla..."

"Kleopatra'nın ruhu bedenimde yaşıyor!.."

Ben doğmadan önce yaşadım

Röportaj: Gülce ŞEREN

■ Üniversiteli dansöz Melike, "Hepimiz, bizden çok önce yaşamış birilerinin ruhunu taşıyoruz. Yani bu bizim ilk hayatımız değil. Ben önceki hayatımda Kraliçe Kleopatra'ydım. Öldükten sonra ruhumun başka bir insana geçeceğine inanıyorum." diyor.

Başlarken

Bütün semavi dinlerde ölüm önemli bir dönüm noktasıdır. Kutsal kitaplarının hepsinde de insanların öldükten sonra dirileceğine dair açık hükümler vardır.

Buna göre kıyamet günü daha önce bedenden ayrılan ruhlar tekrar aynı bedene girecek ve hesaba çekilecekler. dünyadaki hayat tarzına göre ya cennetle mükafatlandırılacak, ya da cehennemle postallanacaklardır.

Gerektirmiş yerine getirmese de dinine inananlar ve bütün bunların aslında olduğunu öne sürenlerin dısında yaşıyan bir görüşü savunanlar var ki, onlar da Reenkarnasyoncular. Reenkarnasyoncular göre ruhlar dünyaya tekamül etmek için gelmişlerdir. Dünyada geçireceği 60-70 yıl ruhun tekamülüne yetmez. Onun için ölümden sonra bedenden ayrılıp ruhlar alemının bir kısmda beklemeye başlar, sonra da başka bir bedenle doğarak, kaldığı yerden tekamülünü sürdürür.

Reenkarnasyoncuların göre insanların yaradılışındaki mükemmel adaletsizlik ancak tekrar tekrar dünyaya gelmekle önlenebilir. Çünkü dünyaya bir defasında zengin gelen ruh bir defasında fakir, birinde sağlıklı, diğerinde sakat gelecek ve böylelikle ilahi adalet sağlanmış olacaktır.

Ruhların bedenin ölümünden sonra başka bir bedenle tekrar tekrar dünyaya gelişine inanan Reenkarnasyoncuların dan biri de herkesin üniversiteli dansöz diyo tanıdığı Dansöz Melike. Melike, "Benim bedenimde Kraliçe Kleopatra'nın ruhu yaşıyor" diyor. Melike, yüzlerce yıl önce ölen Kraliçe Kleopatra'nın ruhunun, bedenden bedene geçerek sonunda kendisine ulaştığına kesin olarak inanıyor ve inandıkları olaylar yaşadığını anlatıyor. İşte neler diyor Üniversiteli Melike:

"Hepimiz geçmişte bu dünyaya gelmiş, iyi veya kötü yaşamış sonunda da ölmüş başka başka insanların ruhunu taşıyoruz bedenlerimizde. Orta çağda yaşamış eli mızraklı, ağzı salyalı bir zorba bugünkü yaşamında nazik bir hanımelendi de olabilir. Önünde yürüdüğünüz sanat ettiği bir kraliçe, belki bugün köşe başında dilenıyor.. Benim bedenimde de yüzyıllardır çeşitli hayatlar yaşıyarak bu güne kadar gelen bir ruh var. Kimbilir, kimlerin bedenlerinde ne acılar çekti ne sevinçler ne zevkler yaşadı.

ALANYA GEZİSİNDE KEŞFETTİM

Bunların hepsini bilmeme imkan yok.. Ama ruhumun girdiği bedenler arasında Kraliçe Kleopatra'nın da olduğunu kesin olarak biliyorum. Bunu bir Alanya gezim sırasında keşfettim.

Alanya'yı ilk defa görüş günde için bir garip oldu. Bir ses bana (Sen yüzyıllar önce bu topraklarda hüküm sürdün) diyordu. Karşı koyamadığım gizli bir kuvvet beni Kleopatra'nın evi olarak bilinen harabelere çekiyordu. Nasıl gelditimi bile anlayamadan kendimi o harabelerde buldum.

AKLIMI KAÇIRDIĞIMI SANDILAR

Kendimden geçmiştim. Çünkü burası harabe değil, benim bir zamanlar yaşadığım evdi. İşte merkezden salonu, işte yatak odam, işte verandam. Her seyi görebiliyordum. Şaşkı bir hâl gün önce tercümüş gibiydim. Çevredekiler (Bu kadın aklını mı kaçırdı acaba) der gibi bakışlarıyla karşılıma geldim..

Daha sonra yaşadığım olaya, ruhlardan önceye bir arkadaşıma anlattım. Bana Reenkarnasyon denilen ruhların tekrar başka bedenlerle dünyaya gelme olayını anlattı. O zaman düşündüklerim daha da netleşti. Evet ben bu dünyaya daha önceki gelişimde bir kraliçeydim. Hem de yüzyıllar geçmişlerine rağmen hala aşkları, macerasları dillerde dolaşan bir kraliçe.

ÖLDÜKTEN SONRA RUHUMU BELKİ DE İRANLI BİR MOLLA TAŞIYACAK

Kleopatra'nın şu an benim bedenimde yaşayan ruhu, ben öldükten sonra, başka bir insanın bedenine geçecek. Bunun hangi beden olacağını kimse bilemez. Kleopatra'nın ruhu ile doğacak olan beden belki İran'da akıyoş molla olacak, belki kütüphanede eskimiş sevinçler yaşıyor. Dünyaya her geliş sinde değişik elemler, sıcaklar, hazlar yaşıyor ruhlar gelişmini tamamlayacak ve sonsuzluğa göç o zaman ka vuşacak."

DEVAM EDECEK

(24 Haziran 1990, Bugün)

Ruhların başka bedenle dünyaya geldiği iddiası dine aykırıdır

İstanbul müftüsü Selahattin Kaya, reenkarnasyon adı verilen ve ruhların insan öldükten sonra başka bedenlerde yeni-

den dünyaya geldikleri inancının bütün semavi dinler tarafından reddedildiğini söyledi. Müftü Kaya konu ile ilgili olarak şunları söyledi:

"Bizim inancımıza göre ruh, beden öldükten sonra bedeni terkeder. Kıyamet günü de tekrar aynı bedenle dirilir. Buna inanmak imanın 6 şartından biridir. Eski Yunan filozofları tarafından ortaya atılan reenkarnasyon fikri, İslam alimleri tarafından felsefe olarak tartışılan ve asla kabul görmeyen fikirlerden biridir. Çünkü Kur'an'da ahiret hayatının nasıl olacağını açıklayan çok açık ve net hükümler bulunmaktadır. İşin kolayına kaçıp daha ağır ifadeler kullanmak istemiyorum. Ama bu fikirleri savunanlar dinimize göre günahkâr insanlardır."

(2 Temmuz 1990, Bugün)

Ben doğmadan önce yaşadım

İstanbul Müftüsü Selahattin Kaya:

Ruhların başka bedenle dünyaya geldiği iddiası dine aykırıdır

"Ruhlar yeniden dünyaya gelecek" inancı ve İslam

Özer Çiller, ilk hayatını açıkladı: **Rus çarıydım**

Başbakanlık konutunda gazetecilere önceki gün "Allah'la görüşüyorum" açıklamasını yapan Başbakan Tansu Çiller'in eşi Özer Çiller'in, öldükten sonra yeniden doğuma (reenkarnasyon) inanan bir kişi olduğu ortaya çıktı. Yakın çevresine, "İlk hayatımda bir Rus çarıydım" açıklaması yapan Özer Bey'in, bu konu açıldığında şu açıklamayı yaptığı öğrenildi: "Ben bundan bir önceki hayatımda steplerde yaşadığıma eminim. Daha önceki hayatımda bir Rus Çarı'ydım. Ama öyle önemlilerden değil. Daha az tanınmış bir Rus çarıydım. Çok şaşaalı bir yaşantı içindeydim. Rusya'yı hiç görmedim ama, oradaki her şey bana o kadar yakın ve doğal geliyor ki..."

(13 Ocak 1995, Hürriyet)

Öldükten sonra yeniden doğuma inanan Özer Çiller, ilk hayatını açıkladı:

Rus cariydım

BAŞBAKANLIK Kanunlarda gözetlenece önceki için "Allah'la görüşüyorum" açıklamasını yapan Başbakan Tansu Çiller'in eşi Özer Çiller'in, öldükten sonra yeniden doğuma (reenkarnasyon) inanan bir kişi olduğu ortaya çıktı.

Yakın çevresine, "İlk hayatımda bir Rus cariydım" açıklamasını yapan Özer Bey'in, bir önceki yaşamında şu anlattıklarını yaşadığı öğrenildi:

"Ben bundan bir önceki hayatımda sıkıntılarla yaşadığıma emin im. Daha önceki hayatımda bir Rus Cariydım. Ama öyle çok önemli birisi değil. Daha az tanınmış bir Rus cariydım. Çok sosyal bir yaşamı içindeydim. Rusya'yı hiç görmedim aslına, oradaki herşey hanıma kadar yabancı ve dışarı geliyor bi..."

Başbakan'ın eşi Özer Uçuran Çiller'in; reenkarnasyon, yani ölümden sonra başkasının bedeniyle yeniden doğuma inanan biri olduğu ortaya çıktı. Özer Bey'in, yakın arkadaşlarına, "İlk hayatımda Rus cariydım" dediği belirtiliyor.

Ne ?
Reenkarnasyon:

KİTAP YAZIYOR Özer Çiller'in din konusunda yeni bir kitap hazırlığı içinde olduğu belirtildi. Özer Çiller'in yeni kitabı "Allah" konusunda olacak. Çiller'in eski ortağı Bilgen Durusman da Kur'an-ı Kerim için kılavuz yazıyor Özer Uçuran Çiller, "Mutlu ve Başarılı Olma Sanatı" adlı kitabında da Budizm'e övgüler yağdırmıştı. Özer Çiller, "Buda'nın üç cümlelik güzel bir sözü var: Herşey yükselir ve sona erer. Bunu gördüğünüz an lüks dünyanızın üstünde olursunuz. Bu parıltılıyan yoldur" diye yazmıştı.

BUDİZM'E HAYRAN Özer Çiller, başka yerden alınıp yapılıp suçlanmasına neden olan, "Mutlu ve Başarılı olma Sanatı" adlı kitabında da Budizm'e övgüler yağdırmıştı. Özer Çiller, "Buda'nın üç cümlelik güzel bir sözü var: Herşey yükselir ve sona erer. Bunu gördüğünüz an lüks dünyanızın üstünde olursunuz. Bu parıltılıyan yoldur" diye yazmıştı.

Ünlü lezbiyen geçmiş hayatlarını öğrendi.

Güner Kuban: "Chopin sevgilimdi"

Yüzyılın en önemli 15 astrologundan biri sayılan parapsikolog/astrolog Iris Saltzman'la Aktüel için Miami'de görüşen Güner Kuban, onun sayesinde "geçmiş yaşam"larını öğrendi. Kuban için en büyük sürpriz, 150 yıl önce ünlü Fransız yazar George Sand kimliğiyle doğduğunu ve böylece devrin en ünlü piyanisti Frederick Chopin'le müthiş bir aşk yaşadığını öğrenmek oldu.

(13 Mayıs 1993, Aktüel, No: 97)

Avusturyalı yönetmen Türk olmaya özendi.

TRT ile Avusturya Televizyon Kuruluşu ORF'nin, ortak yapım olarak hazırladıkları Kanuni Sultan Süleyman belgeseli tamamlandı. Belgeselin yönetmeni Avusturyalı tarihçi, senarist, yazar Erich Feigl, Türklere olan yakınlığı ve sevgisinin bundan önceki yaşamında "Türk" olmasından kaynaklandığını belirterek, "Ne Mutlu Türküm Diyene" dedi.

(19 Ocak 1995, Cumhuriyet)

Yeniden doğan Türk

Alman Bild gazetesi, Antakyalı Cemil Hayık'ı reenkarnasyonun en güçlü kanıtı olarak gösterdi. Toplam 1500 iddianın incelendiği haberde, 1935 yılında cezaevinden kaçan Hayık'ın intihar ettiği ve üç gün sonra aynı yörede dünyaya gelen bir çocuğun iki yaşından itibaren hep Hayık hakkında konuştuğu ve kafasında kurşun içiyle doğduğu belirtiliyor.

(16 Aralık 1998, Radikal)

TRT-ORF yapımı 'Kanuni Belgeseli' tanıtıldı

Avusturyalı yönetmen Türk olmaya özendi

▶Belgeselin Avusturyalı yönetmeni Erich Feigl, 'önceki yaşamında' Türk olduğunu söyleyerek "Ne Mutlu Türküm Diyene" dedi.

İngilizler'i ayağa kaldıran sözler

The Times gazetesi, İngiliz Milli Takım antrenörü Glenn Hoddle'ın, "Özürlüler, önceki hayatlarındaki suçlarından dolayı sakat doğmuş olabilirler" sözlerini yayınlayınca kıyamet koptu. Hoddle, gazeteye, "Tanrı size ve bana iki el, iki ayak ve yarım bir beyin vermiş. Bazı insanlar bir nedenden ötürü böyle doğmamış. Kader daha önceki hayattan çiziliyor. Ne ekersen onu biçersin. Hayatınızda başınıza gelenlere bakıp 'Neden' diye kendinize sormalısınız' dedi.

Bu sözlerin gazetede yayınlanması üzerine, başta İngiliz özürlüleri olmak üzere, politikacılar ve milli futbol takımının sponsorları ayağa kalktı. Tepkiler üzerine İngiltere Futbol Federasyonu Hoddle'dan açıklama istedi. Gazeteyi, sözlerini saptırmakla suçlayan Hoddle ise Times'ı mahkemeye vereceğini söyledi.

(2 Şubat 1999, Hürriyet)

Teknik Direktör Hoddle kovuldu

İki gündür durum değerlendirmesi yapan İngiltere Futbol Federasyonu, politikacılar ve özürlü çevrelerden gelen baskıyla Hoddle'ı kovmak zorunda kaldı.

(3 Şubat 1999, Hürriyet)

Nemrut Soyuluyor mu?

UNESCO tarafından 1987 yılında Dünya Kültür Mirası ilan edilen Nemrut Dağı'ndaki anıt eserlerle ilgili Hollandalı Maurice Crijins ve eşi Olga Boon Crijins koordinatörlüğünde gerçekleştirilen "Reenkarnasyon Projesi"nin soygun

amaçlı olduğu öne sürüldü. Amsterdam Üniversitesi'nin adı kullanılarak Kültür Bakanlığı'ndan alınan izinle 2003 yılında yapılan restorasyon çalışmasında SİT alanının tahrip edildiğini ve asıl amacın anıtın altındaki 2 bin yıllık mezarın açılarak soyulması olduğunu öne süren Adıyaman eski İl Turizm Müdürü Mahmut Arslan, Kültür Bakanı Erkan Mumcu'dan bu soygun girişimine izin verilmemesini istedi.

Bakan Mumcu'ya bu konuda bir mektup yazan, Uluslararası Nemrut Vakfı kurucularından, emekli öğretmen ve turist rehberi Mahmut Arslan, "Bu sahtekârların arkeolojik alanlardan uzaklaştırılması tarihi bir görevdir. Kurdukları aile vakfı aracılığıyla sizinle fotoğraf çektirip bunu internet sitesinde yayımlayan reenkarnasyoncular, Nemrut'u tahrip etmiştir ve şu günlerde yeni bir çalışma izni alma peşindedir. Dünyanın hiçbir yerinde reenkarnasyon sahtekârlığı ile arkeolojik, bilimsel projeler üretilmemiştir" dedi.

Maurice Crijins ile eşi Olga Boon Crijins'in "Biz Kommagene döneminde Nemrut'ta yaşadık ve o dönemde mimardık, bu anıtları da biz yaptık" dediklerini ve pek çok insanı buna inandırdıklarını belirten Arslan, SİT alanında 2003 yılında yapılan çalışma sırasında tüm heykel ve anıtların yerinden oynatıldığını, alana iş makinelerinin girdiğini, tüm bu çalışmaların bilimsellikle hiçbir ilgisinin olmadığını anlattı.

(1 Ağustos 2004, Birgün)

4

Geçmiş Yaşamların İzleri

Sempati ve Antipatiler

Sempati, irade ve fikirlerdeki beraberlikten doğan bir yakınlık, zihinsel buluşma şekli, iki veya daha çok sayıdaki kişide birbirine benzer duygusal hallerin doğması olarak açıklanmaktadır. (K–1) Bunun tersi ise, zıt duygululuk, nefret ya da antipati olarak tanımlanır. Nedeni bir türlü anlaşılamayan biçimde, birdenbire aralarında sempati ve antipati oluşan kişilerin geçmiş yaşamlarında aralarında bir tanışıklık ya da yakınlık olduğu öne sürülür. İlk kez görülen birisine karşı duyulan bir yakınlık ya da hoşnutsuzluk duygusu salt bir tek yaşama dair nedenlerle açıklanabilir mi?

Örnek: "A" ile "B" akraba olmadıkları halde aynı evde doğdular ve büyüdüler. Diyelim ki yedi, sekiz yaşlarına kadar birlikte yaşadılar, acı ve tatlı birçok olayı paylaştılar. Yıllarca aynı koşullar altında yaşamak, aynı duygu ve düşüncelerle hareket etmek zorunda kalmak, bu iki varlığı maddi ve manevi anlamda birbirine yakınlaştırdı. Varsayalım ki günün birinde dünya yaşamının zorunlulukları bu iki insanı birbirinden ayırdı. Ve bunlar yeni olayların ve heyecanların içinde o kadar kayboldular ki, birbirlerini tamamen unuttular. Aradan yıllar geçti. Fiziksel değişiklikler oldu, yüzler de-

ğişti. Her ikisinde de doğal olarak bir olgunlaşma ve düşünsel değişimler oldu, başka yolların yolcuları oldular. Böylece birbirinden ayrı olarak elli yaşına giren iki dost, günün birinde yabancı bir ülkede, bir tren yolculuğunda karşılaştılar. Birbirlerini tanıyamamakla birlikte ilk görüşte aralarında büyük bir sempati oluştu ve birbirine yakın olduklarını hissettiler. İçlerinden gelen bir duygu sürekli onlara birbirlerine yabancı olmadıklarını söylüyordu.

O sırada yanlarında iki gözlemcinin olduğu varsayılsın. İlk gözlemci, bu iki insanın karşılaştıklarında birbirlerine gösterdikleri davranışlardan yola çıkarak, aralarındaki yakınlığı ve sempatiyi bir duygu düşünce benzeşmesi olarak algılar. İkinci gözlemciyse, onların geçmişteki birliktelikleri ni bilir ve aralarındaki ilişkinin, salt sempatinin ötesinde birlikte yaşamalarından kaynaklandığını bilir. (K–46)

İşte eski bir yaşama ait anılar, izler ve bunların bir biçimde birbirini tanıyan kişiler arasında ortaya çıkması da böyledir. Bu yaşamında, daha ilk görüşte birbirine nedeni anlaşılmaz biçimde yakınlık duyan ya da nefret duyan iki kişinin geçmiş yaşamlarında eş, ana-oğul, baba-kız, iki sevgili, iki dost vb. olmaları olasıdır. Bununla birlikte, salt bir sempati ya da antipati olgusundan hareketle, kişiler arasında bir geçmiş yaşam ortaklığı yargısına varmak da yanıltıcı olabilir. Geçmiş yaşamlarında hiçbir biçimde birlikte olmadıkları halde, yine geçmiş yaşamlarında (ya da şimdiki yaşamlarında) aynı "realitenin", aynı "tesir alanının" içinde bulunmuş olmaları, birlikte olmadıkları halde aynı/ayrı düşünce yolunun yolcuları olmaları da kuvvetle olasıdır. Ve bunun da bir sempati/antipati biçiminde ortaya çıkması doğaldır. Bu nedenle bir olayın, bir geçmiş yaşam izi olduğu yargısına varmadan önce başka izleri de irdelemek gerekir.

Yetenekler ve Eğilimler

İnsanlar yeteneklerini ya da eğilimlerini ve alışkanlıklarını nereden edinirler? Bunun en kolay yanıtı, "soyaçekimle ya

da aileden, çevreden alınan bilgiyle, görgüyle yani çevresel etkilerle..." diye verilebilir. Kuşkusuz ki bu doğrudur. Ne var ki insan, doğası gereği bir olayın sonucunu değerlendirirken genellikle tek bir nedenden yola çıkar. Oysa o nedenin de başka nedenlerin sonucu olduğu yaklaşımı hep gözardı edilir.

Yetenek ve eğilimleri, ortaya çıkan bir sonuç olarak ele alıp soyaçekime ya da terbiyeye bağlamak mümkün olmakla birlikte geçmiş yaşamlardan getirilen, geçmiş yaşamda oluşan bir nedenin, bu yaşamda bir sonuç biçiminde ortaya çıkması da sözkonusudur.

Bir keman virtüözünü ele alalım. Burada virtüözlüğün gerçekleşmesinde iki nokta vardır. İlki iyi bir keman çalma tekniğine olanak verecek fiziksel beden oluşumunun yerinde olması, ikincisi de iyi bir keman sanatçısı olmaya yarayacak ortamın varolmasıdır.

Parmakları ve kolu kemanı ve yayı kullanmaya uygun olmayacak denli bozuk ya da sakat bir insanın istenilen düzeyde bir keman virtüözü olması olanaksızdır. Bunun gibi müzik düşmanı veya kaba zevkleri olan bir aileden ya da ortamdan çıkmış bir çocukta da keman sanatının gereklerinden olan yüksek estetik zevklerin gelişebilmesi hemen hemen mümkün değildir. Bunlardan ilk gereksinimi oluşturan şey kalıtımdır. İkinci gereksinim ise aile, çevre ve okuldur. Böylelikle keman sanatçılığındaki yeteneğin ortaya çıkmasında bu iki koşulun biraraya gelmesi gereklidir.

Fakat konu burada bitmiyor. Acaba bu koşulların oluşmasındaki amaç nedir ve hangi etkenler bu koşulları oluşturmaktadır? İşte bir keman virtüözlüğünü, salt yetenek ve eğilimlerle ve bunları da kalıtım ya da eğitimle açıklamak yeterli değildir.

Ruhsal varlığın dünyada bir keman virtüözü olarak, büyük bir mühendis, ünlü bir diplomat ya da bir doktor olarak deneyim geçirmesi, onun ruhsal evrim gerekleri yönünde bir araçtır. Böylelikle müzisyenlik deneyiminde bir ruhsal varlı-

ğın gereksindiği ruhsal evrim ögeleri varsa, o böyle bir yaşam biçimini seçecektir. Ne var ki o, müzisyenlik yaşamında bu ögelerden gereğince yararlanamamışsa bu kez tekrar bir müzisyen olarak reenkarne olabilir. Bu durumun birkaç kez sürmesi doğal olarak, ruhsal varlıkta bu sanata karşı birikmiş olan izlenimlerin etkisiyle özel ve başkalarında görülmeyen bir beceriklilik halini doğurur ki bu da "eğilim" sözcüğüyle açıklanır. (K–47)

Harika Çocuklar

Mozart, üç yaşında piyano çalmaya, dört yaşında konserler vermeye ve beş yaşında ise besteler yapmaya başladı. On yaşındayken bestelediği iki opera çok beğenildi. Paganini, dokuz yaşına geldiğinde öyle bir durumdaydı ki, ona öğretmenlik yapacak keman virtiözü kalmamıştı. Çünkü bütün öğretmenlerini aşmıştı. Müzisyen Pepito Ariola, üçbuçuk yaşındayken yaptığı besteleri piyano ile çalardı. Küçük yaşlarda 80 kişilik bir orkestrayı da başarıyla yönetiyordu. Pascal, onüç yaşındayken Eukleides'in otuziki problemini çözmüştü. Gökbilimci Gauss, ilk matematik problemini çözümlediği zaman üç yaşındaydı. Süveyş Kanalı'nın açılmasında yüzlerce çalışanın başına "müfettiş" olarak atanan Ericson oniki yaşındaydı. 1721'de Lübeck'de doğan Henri de Henneke, doğumunun ilk haftalarında konuştu. İki yaşındayken üç dil biliyordu. 1721'de doğan Brattier Jean-Philippe, yedi yaşındayken Almanca, Fransızca, Latince ve İbranice biliyordu. İrlandalı matematikçi William Hamilton üç yaşındayken İbranice'yi öğrendi, onüç yaşına girdiği zaman 12 dil biliyordu. Daha sekiz yaşındayken gökbilimciler Hamilton'ı dünyanın en büyük matematikçisi olarak nitelemişlerdi. Ressam Van de Kefkhore 1873 yılında onbir yaşında öldüğünde ardında 350 tablo bırakmıştı. Belçika Kraliyet akademisi üyelerinden biri şöyle diyordu: "Bunların altına Diaz, Corot, Salvator, Rosa gibi büyük ressamların imzaları konabilir." K–47)

Kalıtım ve Reenkarnasyon

Harika çocuklar gibi ya da herhangi bir "harikalık" özelliği göstermeyen öteki yeteneklerin ve alışkanlıkların "soyaçekim" sonucu ortaya çıktığı da söylenebilir. Hatta reenkarnasyona karşı olan birisi, geçmiş yaşamdan getirildiği öne sürülen böylesi özellikleri salt anaya, babaya ya da atalara yükleyebilir. Ne var ki, çok kısa olarak denilebilir ki; reenkarnasyon yasasının işleyişi, kalıtım yasalarının işleyişinin dışında değildir ki ve zaten de olamaz ki! Dünyada fiziksel varlığını sürdürecek olan bedendir. Ruhsal varlıksa onunla deneyini yapmaktadır. Ve ruhsal varlığın seçeceği yaşama ait olan fizik bedenin tüm fiziksel özellikleri bir biçimde ve değişik ölçülerde, seçtiği ailenin özelliklerini taşıyacaktır; saçların ya da gözlerin rengi, derisinin rengi, ailenin bir üyesine fiziksel benzerlik vb.

Kalıtımbilimin reenkarnasyonla ilişkisiyle ilgili olarak Dr. Ruhselman şöyle bir örnek verir:

"Kalıtım, reenkarnasyon fikrini çürütmek şöyle dursun, tam tersine her noktasında onu destekleyici ve ruhların tekrar dünyaya gelmelerindeki amaçlara yardım edici bir olaydır, ruhsal evrim yasalarının bir sonucudur. (...) Bu bakımdan bir reenkarnasyonist, biyolojinin kalıtım konusunu inkâr etmek şöyle dursun, onu memnuniyetle ve tezini tamamlayıcı bir yorum konusu olarak kabul eder ve savunur. Bir örnek: Ben üşüyorum ve ısınma ihtiyacındayım. Kendime öyle bir ortam arıyorum ki, orada benim bu ihtiyacımı karşılayacak olan araçlar olsun. Bu da ocağı yanan kapalı bir oda olacak ve ben oraya gireceğim. Bu hal benim için en doğal olaydır. Fakat benim gibi üşüyüp ısınmak isteyen daha birçok insan var. Onlar da buraya gelecekler. Bu da onlar için doğal bir olaydır. Demek ki birçok insan aynı ihtiyaçla aynı fiziksel kimyasal yasalardan yararlanmak üzere bu odada toplanmış bulunmaktadırlar. Fakat bütün bu insanların ısınmak için, birtakım doğa yasalarından ortaklaşa yararlanmak için bir odanın içinde toplanmaları ve orada beş on dakikalık bir süre geçirmeleri, aynı havayı solumaları, aynı koşullar altında ortak bir yaşam geçirme zorunluluğunda kalmaları ne kişi-

liklerinin bağımsızlığına, ne de amaçlarındaki bireysel değerlere zarar verir." (K–46)

Rüyalardaki Geçmiş Yaşam İzleri

Birisi rüyalarında sürekli beşgen biçimli ve bakımlı bir bahçesi olan büyük ve geçmişe ait bir mekânda görüyorsa, kendisini de yüz, yüzelli yıl öncesinin giysileri içerisinde ve bu mekâna ait birisi olarak görüyorsa ve günün birinde Boğaz Köprüsü'nün üzerinden geçerken, sürekli rüyalarında gördüğü bahçenin Beylerbeyi Sarayı'nın bahçesi olduğunu fark ediyor ve o zamana kadar hiç duymadığı değişik bir heyecan duyuyorsa, bu geçmiş yaşama ait ilk izlerin bir başlangıcı olabilir. Artık bundan sonrası Beylerbeyi Sarayı'nı ziyaret etmek ya da oraya ait yazılı kaynaklarda yoğun bir araştırmaya girişmeyi gerektirir.

Uyku, klasik spiritüel açıklamasıyla, ruhsal varlığın fizik bedenle ilişkisini gevşetmesidir. Bu gevşeme sonrasında olanlara ilişkin olarak bugüne kadar türlü rüya teorilerinin öne sürüldüğü ve türlü bilimsel araştırmaların yapıldığı biliniyor. Bu çalışmalar başka bir kitabın konusunu oluşturacak denli geniş kapsamlı olduğu için burada ele alınmayacaktır.

Çeşitli ezoterik öğretilerde; fizik beden uyku durumuna geçerken, fizik bedenin eşi olan "astral bedenin", yavaşça fizik bedenden sıyrılarak başka bir ortama, "astral ortama" geçtiği öne sürülür. Başka türlü bir zaman olgusunun ve koşulların geçerli olduğu belirtilen astral ortamda, fizik bedenin "uyku" durumunda olduğu sırada türlü türlü izlenimler edinen astral beden, "gümüş kordon" adı verilen bir "bağ" aracılığıyla edindiklerini ya da "yaşadıklarını" şifreli bir biçimde beyne aktarır. Fizik beden bilinçsizlik durumundan çıktığında diğer deyişle uyandığında, astral bedenin aktardığı şifreli izlenimleri, ruhsal ve dünyasal birikimlerinin izin verdiği ölçüde; "Dün gece rüyamda bir köpek beni ısırdı... Dün gece rüyamda beşgen biçimli bir bahçe gördüm..." vb. biçiminde çözer. İzlenimler niçin şifrelidir? Çünkü ruhsal

varlıkla fizik bedenin aracısı durumunda olan astral beden, hem "aşağıdan" hem "yukarıdan" tesir altındadır. Aşağıdan gelen tesir yukarıya aktarır, yukarıdan geleni ise aşağıya. Böylelikle o varlığın ruhsal evriminin ulaştığı düzeyle doğru orantılı biçimde bu etkiler fizik bedende, beyinde bir biçimde anlam kazanır. Bu anlam, ya kapalı bir bilgidir, ya açık bir bilgidir ya da "aylardır hiç rüya görmüyorum"dur.

Fizik bedenin ruhsal varlıkla ilişkisi gevşediğinden, ruhsal varlığın "evrensel belleğinde" (akaşa) kayıtlı olan, yoğunlaşan tüm geçmiş yaşam anıları bu gevşeme sırasında astral beden aracılığıyla fizik bedene aktarılabilir. Kuşkusuz ki, bir geçmiş yaşamın rüyalar yoluyla anımsanması, böylesi bir olaya ilişkin gerekli neden-sonuç bağlantıları oluşmuşsa gerçekleşir ve ruhsal varlığın ulaştığı ruhsal evrim düzeyiyle de bağlantılı olarak...

Rüyalar, her zaman olmasa da, geçmiş yaşamların anılarına ilişkin semboller, işaretler, kimi kez de açık anlatımları içerir. Kuşkusuz ki rüyalarda görülenlerin mutlaka bir geçmiş yaşamı anlattığı da düşünülmemelidir. 'Herkesin rüyası kendisinindir'e benzer biçimde geliştirilebilecek bir ilkeden hareketle; rüyalardaki, yine herkesin kendisine ait semboller, kişinin kendi çabalarıyla ve araştırmalarıyla çözülmelidir. Geçmiş yaşamların bilgileri, kitapçılarda satılan ucuz içerikli ve rüya gerçeğinden uzak birtakım sözde rüya yorumlarını içerdiği iddia edilen satırların arasında değildir. Rüyalardaki geçmiş yaşam izlerini saptamak, kişinin "kendisini tanımasıyla", kendi üzerinde yapacağı çalışmalarla ve en önemlisi de toplumun ona dıştan dayattığı yapay kalıplardan, modellerden sıyrılmasıyla mümkündür.

Önceden Görmüşlük Duygusu (deja-vü)

Herhalde, "ben bu anı daha önce de yaşamıştım" demeyen yoktur. Ne var ki, bir "deja-vü" (Fransızca'da, *deja* önceden, zaten; *vu* görülmüş anlamlarına gelir) deneyimi yaşayanların, olasılıkla yüzde 99'u psikolojinin tanımladığı önceden

görmüşlük halini yaşıyordur, yani "bir algı yoluyla önceden duymuş olduğumuz bir duyguyu tekrar duymamız halini". Psikolojideki tanımına göre, bazen bellek karışıklığı ve bellek yitimi de bir "görmüşlük aldanmasına" neden olur.

Spiritüel bilgiye göreyse deja-vü şöyle tanımlanır: Bir kişinin, değişik bir mekân ve psikoloji içine girerek, hem şimdiki, hem geçmiş bir zamanı birarada yaşayarak gösterdiği ruh halleridir. Geçmiş bir hayatta yaşanılmış yerin, şimdiki halde, görülür görülmez çok kuvvetli ve ayrıntılı olarak tanımlanması, ayrıca o devrin ruhsal haline dönülmesi biçiminde ortaya çıkar. (K–1) Bu tanıma uyan biçimde birçok reenkarnasyon olayının ortaya çıktığı bilinmektedir.

Birçok reenkarnasyon iddiasında da, ilk kez gittikleri bir yere gelince garip bir ruh hali içerisine giren, sanki o yeri önceden görmüş gibi olan kişiler vardır. Fakat her deja-vü durumu bir reenkarnasyon kanıtı değildir. Bu duygu, çocukluk döneminin bilinçaltında yer etmiş bir anısından kaynaklanıyor olabilir. Yine anımsanmayan bir zamanda izlenmiş bir filmin sahnesinden, bir kitabın bir bölümünden kaynaklanabilir. Oraya daha önce hiç gidilmediği halde bilinçaltında saklı bu bilgi bir tür "kısa devreyle" bir anlığına ortaya çıkabilir. Kuşkusuz ki bu geçmiş yaşamın orada geçtiğinin bir işareti değildir.

"Ben bu anı yaşamıştım" diyen yüzde 99'ları başka türlü bir yanılsama daha beklemektedir. Bu duyguya kapılan kişi, her şeyden önce şunu irdelemelidir: Bu yaşanılan "an" hangi zamana aittir. O sırada çevredeki dekor ve koşullar nelerdir? Ben karşımdaki arkadaşımla konuşurken mi bu duyguya kapıldım, yoksa elimdeki kitabı raftan alıp masaya koymaya niyetlenirken mi? Şimdi ben kırk yaşındaysam demek ki geçmiş yaşamım en erken kırk yıl önce sona ermişti, yani 1965 yılında. Peki, bu kitap 1965 yılında var mıydı? Ya da arkadaşım 1965 yılında yine aynı kişi miydi, gözlüklü, aynı giysiler, aynı saç biçimi, aramızda geçen aynı konuşmalar... vb.

Bu türden bir önceden yaşanmışlık duygusu nereden kaynaklanır? Bu olsa olsa astral bedenin faaliyetleriyle bağlantılıdır. Kendine özgü bir zaman olgusunun geçerli olduğu "astral ortama" geçen astral beden, o fizik bedenin geçmişine ilişkin olabileceği gibi geleceğiyle de ilgili birtakım izlenimler edinir ve bunlar bir biçimde bilinçaltına kaydedilebilir. Ve astral beden tarafından "önceden görülmüş" ve "kaydedilmiş" bir olay ve o olayın herhangi bir anı gerçekleştiğinde, yine bir tür "kısa devre" ile açığa çıkmaktadır.

Fobiler

Adamın biri demiryolunun üzerinden hiçbir zaman diğer insanlar gibi dümdüz geçemezdi. Demiryolunun üzerine adım attıktan sonra orada durur ve tam bir dairelik devir yaptıktan sonra kendisini hızla karşı tarafa atardı. Bu durumunu şöyle açıklardı: "Tam demiryoluna ayak atınca içinde müthiş bir korku ortaya çıkıyor, sanki tren gelecek ve beni çiğneyip geçecekmiş gibi bir tesirin altında kalıyorum." Bu kişi tren fobisinin dışında her şeyiyle normal, öteki insanlar gibi yaşayan ve bu tür bir duyguya kapılmasına neden olacak hiçbir kaza da geçirmemiş birisiydi. Ve kendisini bildi bileli böyle olduğunu söylüyordu.

Bir başkası da, kesinlikle birisinin elleriyle boğazına temas etmesine bile tahammül edemezdi. Öte yandan denizden korkup da boğulacağım kaygısıyla kayığa, tekneye hiç binmemiş olanlar, biraz yüksek bir yere çıktı mı aşağı bakamayanlar, kapalı bir yere giremeyenler, kalabalık bir yere giremeyenler gibi, sonu "fobi" takısıyla biten ve görünürde hiçbir nedene dayanmayan birçok "korkma" türünün varolduğu biliniyor.

Fobiler geçmiş yaşama ait önemli bir iz olabileceği gibi, bu yaşamın ilk dönemlerine ait olaylardan kaynaklanıyor da olabilir. Bununla birlikte, reenkarnasyon araştırmacıları; cinayet, yüksekten düşüp parçalanarak ölmek, yanarak ölmek ya da depremde ölmek gibi "kötü ölüm biçimlerinin" ruhsal

varlıkta birkaç yaşam sürecek izler bıraktığını belirtirler. Sözgelimi, önceki yaşamında bir depremde ölen birisinde bu yaşamında kapalı yer korkusu olabilir. Yüksek bir yerden atlayarak intihar eden birisinde gelecek yaşamında yükseklik korkusu olabilir. Geçen yaşamında boğularak ya da asılarak öldürülen birisi bu yaşamında uzaktan bile olsa iki elin boğazına yaklaşmasına bile dayanamayabilir. Bir deniz kazasında ölmüş birisi bu yaşamında dalgalardan korkabilir ya da hiçbir deniz taşıtına binemeyebilir. Önceki yaşamı bir uçak kazasıyla sona eren birisi bu yaşamında uçağa hiç binemeyebilir. Ne var ki tüm bunlar bu yaşamda ortaya çıkmış, şu anda net biçimde anımsanmayan bilinçaltı bir olguyla da açıklanabilir. Bu nedenle bir fobinin geçmiş bir yaşamın izi olduğu kesin yargısına varmadan önce bunun nedenleri irdelenmeli ve öteki geçmiş yaşam izleriyle desteklenmelidir.

Fizik İzler

Çoğu reenkarnasyon olayında fizik bir nesneyle öldürülerek yaşamları sona ermiş olanların, sonraki yaşamlarında bu ölüm izleriyle doğdukları saptanmıştır. Dr. Ian Stevenson'ın incelediği bir reenkarnasyon olayında, Alaska'daki Tlingit Kızılderilileri'nden bir balıkçı ölmeden önce, bedenindeki iki lekenin bir sonraki enkarnasyonunda tekrarlanacağını söylemişti. Ölümünden iki ay sonra gelini, aynı lekeleri taşıyan bir bebek dünyaya getirdi. Sağ böğründe uzun ve derin bir yara iziyle doğan bir erkek çocuk, bir önceki yaşamında mızrakla yaralanarak öldürüldüğünü iddia ediyordu. Bu iddia, çocuğun amcasının, bedeninin aynı bölgesine saplanan bir mızrakla öldürülmüş olduğunu söyleyen akrabalarınca onaylanmıştı.

Bilmediği Dilleri Konuşanlar (Ksenoglosi)

Çoğu reenkarnasyon olayında anadilinin dışındaki bir dili konuşanlara rastlanmıştır. Hipnoz altında geçmiş yaşamlarına gönderilen deneklerin, şimdiki yaşamında hiç gitmediği

bir ülkenin ve bilmediği bir kültürün dilini mükemmel biçimde konuştuğu ve yazdığı saptanmıştır. Klasik bir ekminezi örneği olan Kalvin Widener olayında, Kalvin'in geçmiş onbeş yaşamı saptanmıştı. Lise 2'de öğrenimine son veren ve orta kültür düzeyinde bir Amerikalı olan Widener, Eski Mısır'da Firavun Kallikrates olarak yaşamıştı. Widener, ejiptologlara göre Eski Mısır dilini tüm fonetik özellikleriyle konuşabiliyor, hiyeroglif yazısını ise ancak o devirde olabilecek denli bir mükemmellikte yazabiliyordu. (K–8)

Trans Altında Geçmiş Yaşama Dönüş: Ekminezi

Yunanca *ektos* (dışında, dışta) ve *mnimi* (bellek) sözcüklerinin birleştirilmesiyle ortaya çıkan ekminezi sözcüğü ilk kez bir Fransız hekim Dr. Pitre tarafından kullanıldı. Dr. Pitre, hipnoz ile yapay uykuya soktuğu deneğinin 10-20 yıl önceki yaşamını tüm ayrıntılarıyla en ince ayrıntısına kadar yaşamaya başladığını görünce bu konuyu incelemeye başlamıştı. Ekminezi olayı, anımsamaktan farklıdır. Burada geçmişi yeniden yaşamak sözkonusudur.

Anımsamada, geçmişten söz ederken, o olayların geçmişte olduğunu biliriz ve bizim gerçek yaşamımızı şimdi içinde yaşadığımız olaylar oluşturur. Oysa ekminezide şimdiki zaman, henüz gelecekte bulunan bir zamandır ve hipnoz altındaki kişi için yaşanmamış bir zamandır.

Bir ekminezi deneyinde, deneyi yürüten kişi, deneğini yıl yıl yaşamının geçmiş dönemlerine götürür: "Şimdi 2000 yılının Ağustos ayındayız ne yapıyorsun?" Denek sözkonusu tarihte nerede ne yapıyorsa bunu aktarır. "Şimdi 1990 yılının Ağustos ayındayız çevrende neler görüyorsun? ... şimdi 1960 yılındayız ... 1958 yılındayız ..."

Ekminezi deneylerinde, sözgelimi kırk yaşındaki bir deneğin, 38 yıl öncesine götürüldüğünde, o zamanki yaşına uygun davranışlar ortaya koyup, o yaşına uygun biçimde konuştuğu gözlemlenir. Yetişkin bir insanın ekminezi yöntemiyle çocukluk çağına dönüşünün en önemli kanıtının "Ba-

binski Refleksi" olduğu öne sürülür. Buna göre, ayak tabanına bir iğne ile temas edildiğinde, ayak parmakları özellikle de baş parmak, öne doğru kıvrılır (Babinski pozitif). Bir yaşından küçük çocuklarda ve bazı sinir sistemi hastalarında ise geriye doğru kıvrılır (Babinski negatif).

Denekler hipnoz altında doğum anından hemen önceye götürüldüğünde ise anne karnını tanımlayabilmektedirler. Biraz daha geriye gidiş ise artık bir önceki yaşamın son dönemleridir. Artık denek önceki yaşamındaki kimi özellikleriyle ortaya çıkmaktadır.

Hipnotizör Thorwald Dethlefsen'in 1968'de yaptığı bir ekminezi deneyinde, denek T.'nin önceki yaşamında, Guy Lafarge adıyla Fransa'da 1852-1880 yıllarında yaşadığı saptanmıştı. Trans altında Guy Lafarge iken bir limonun, elektriğin, mikserin, verginin, dokuz sayısının kare kökünün, bir otomobilin ve benzinin ne olduğunu bilmiyordu, hayatında hiç kitap okumamıştı. Ve tüm bunları geçen yaşamını geçirdiği 250 nüfuslu bir Fransız köyünün yöresel aksanıyla anlatıyordu. (K–8)

5

Reenkarnasyona İlişkin Başlıca Soru ve Yanıtlar

İnsanlar niçin unutur?

Unutma, en yalın anlatımla, zihinde varolan bir anının ya da olayın bilinç alanından silinmiş olması durumu olarak kabul edilir. Geçici ya da sürekli olabilir. Geçici unutmalar, dünyasal yaşamın gereklerinden biridir. Öyle ki bir tek dünyasal yaşam içerisinde bile geçici unutmalar olmasaydı, insanlar normal biçimde düşünemez, üretemez ve değerlendiremezdi. Sözgelimi, bir hekimin hastasını tedavi etmek için onun hastalığı ile ilgili tüm bilgilerini biraraya getirmeye ve çözüm bulmaya çalıştığı sırada; çok beğendiği sinema oyuncusunun tüm filmleri ve başlıca sahneleri, yandaşı olduğu futbol takımının ya da sevdiği futbolcunun geçmişteki tüm başarıları ve attığı unutulmaz goller, lisede okurken edebiyat dersinde ezberlediği divan edebiyatı şiiri vb. binlerce anısı, hastasının tedavisine yoğunlaşması gerektiği o sırada zihnine hücum ederse hastasına ait işlerde başarısız olur. Bu yüzden işinde başarılı olmak için o anda, o işin dışındaki tüm anılarını geçici olarak unutmak zorundadır ve bu tür bilgileri bilinç alanından uzaklaştırır. (K–47)

Unutma, istek dışı ve sürekli de olabilir. Ben istesem bile bilinç alanımdan çıkmış bir bilgiyi orada yaşatamam ve o,

zaman geçtikçe silinir ve artık anımsanmaz. Dünyasal yaşam içerisinde, bir işte başarılı olmak için çoğu bilgi unutulmak zorundadır. Örneğin, reenkarnasyon yasasına hiç uymayan biçimde ve çarpık eğitim sisteminin bir gereği olan, bana zorla ezberlettirilen Karlofça Anlaşması'nın maddelerini ya da Güney Afrika Cumhuriyeti'nin 1971'deki demir çelik üretimine ilişkin sayıları ben artık anımsamak istemem, şimdi ve gelecekteki üretkenliğim ya da yapacağım işler adına bunları "unuturum".

Denilebilir ki, fiziksel bedenin "doğal" bir işlevi olarak unutma olayı olmasaydı, bu yaşamın geçmiş anıları ilk günkü tazelikleriyle ve bizim için o anda ifade ettikleri görece değerlerle tüm yaşamımıza eşlik etselerdi, bırakın ruhsal bunalımları ve zihinsel bozuklukları, en sağlıklı insan için bile yaşam içinden çıkılamaz, birbirine girmiş karmakarışık bilgiler ve anılar yumağına dönüşürdü. Yalnızca bu yaşamda bile, unutmak istediğimiz, yaşamımızda açmak istediğimiz yeni sayfaları engellemeye çalışan, haksızlık yaptığımız ya da haksızlığa uğradığımız, pişmanlık duyduğumuz, bize acı veren, yanlışlarımızdan ötürü kendi kendimize öfkelendiğimiz o kadar çok olay var ki...

Geçmiş yaşamlar niçin unutulur?

Dünya Gezegeni Okulu'nun öğretim sisteminin bir gereği olarak, türlü nedenlerden ve gerekçelerden ötürü geçmiş yaşamlar anımsanmaz, anımsanmaması gerekir.

Her yeni yaşam, nadaslanmış bir toprağa atılmış tohumlar gibidir. Yeni ve sağlıklı bir ürün almak için toprağın havalandırılması gerekir. Tarla, önceki dönemden kalan çürümüş otlardan, artıklardan temizlenmelidir ki atılan tohum yeşerebilsin ve gelişsin. Ruhsal varlığın fizik ortamlarda edineceği yeni bedenler de bir tür nadaslanmış tarla gibidir. O tarla, önceki yaşamlara ait olayların anımsanmadığı ve ruhsal varlığın sonsuz ruhsal evriminin kimbilir hangi noktasında yeni bir "ruhsal sondaj" için tüm koşulları uygun olarak hazırla-

nan yeni bir fiziksel ortamdır artık. Ve geçmiş yaşamların anımsanmamasını zorunlu kılan o kadar çok neden vardır ki. İşte bazıları:

Geçmiş yaşamlar unutulur, çünkü; dünyanın ülkeden ülkeye değişen görece yasalarına göre suç işleyen birisi, içinde bulunduğu ülkenin yasaları gereğince cezalandırılır. Yasalar ve toplum onu artık damgalar. Cezasını çektikten, hatta pişmanlık duyduktan sonra bile, geçmişte işlediği suç ona bir biçimde sürekli anımsatılır. Yeni bir yaşama başlamasını engellemek için ondan "temiz kâğıtları" istenir. O "suçlu", yaşamının geri kalan bölümünü sürekli pişmanlık ve vicdan azabı duygularıyla geçirmekle yükümlüdür! Kendi kendini aklasa bile toplum onu bağışlamaz artık. O katildir, hırsızdır, işkencecidir, tecavüzcüdür, cezasını çekmiş olsa ve içten biçimde pişman olsa bile... Bu acı deneyimin tüm anılarıyla birlikte yeni bir enkarnasyonu nasıl deneyimleyecektir? Dünyasal yasalar cezalandırıcıdır, reenkarnasyon yasası ise telafi edici ve yeni fırsatlar vericidir.

Geçmiş yaşamlar unutulur, çünkü; dünyasal koşulların ve buna bağlı olarak belirlenen ruhsal evrim programının bir gereği olarak, reenkarne olacak varlığın dünyalı bir annesi, babası, onların annesi ve babası, belki kardeşleri ve öteki yakınları olmalıdır. Adına aile denilen bu yapı, toplumun en küçük birimidir. Ve yine dünyanın ruhsal evrim programına hizmet eder biçimde toplumların görece gelenekleri, görenekleri vardır. Büyüklere saygı gösterilmelidir, aile içi aşk olmaz, cinsel ilişki yasaktır, sapıklıktır.

Geçmiş yaşamındaki eşini, sevgilisini anımsayan birisi onu bu yaşamında tekrar bulduğunda ne olacaktır? O eş şimdi kendisinden belki 30 yaş büyük, belki 40 yıl önce ölen eşini çoktan unutmuş ve başka bir yaşamın yolcusu olmuştur. Belki de bu yaşamda enkarne olduğumuz ailenin bir üyesidir.

Ya bizim öznemiz olan varlığın durumu? Önceki yaşamını tüm duygularıyla anımsadığı için daha çocukluğunda tüm

yaşamı bir bunalıma dönüşecektir. Şimdiki yaşamını mı yaşayacaktır yoksa geçmiş yaşamını mı sürdürecektir (daha da önceki yaşamlarını ise hiç düşünmeyelim). Bu, tüm yasalar adına olanaksızdır.

Daha başka bir örnekte ise, "Ben dedemin beşiğini tıngır mıngır sallarken" gibi folklorik deyişte de olduğu gibi (ne var ki reenkarnasyon olgusuna eskilerin bir göndermesi olarak da alınabilir), ailemizin en büyüğü ve saygın üyesi, 80 yaşında ölen dedem şimdiki yaşamının başlangıcında bir bebek olarak bu yaşamımda karşıma çıktığında ona nasıl davranmam gerekecektir? Onu emzirmem mi, yürümeyi öğretmem mi yoksa salıncakta sallamam mı? Ne olacak geçmişteki saygın ilişkimiz? Yine onun elini öpmem gerekecek mi? Ya da başkalarına tanıştırırken, "Bu çocuk aslında benim dedem!" dediğimde akıl hastanesine kapatılmaktan nasıl kurtulacağım? Varlıkların ruhsal evrim yolları bir olsaydı, tüm geçmiş ilişkiler de birlikte başlar ve tüm yaşamlar boyunca birlikte sonsuza kadar sürerdi. Yollar ayrıdır, ama kimi mistik öğretilerin ana temasında da olduğu gibi amaç birdir. Dünya yaşamı kurallarına uygun biçimde bir anne ile başlar, öteki insanlarla ilişkilerle gelişir ve yine kurallara uygun biçimde sona erer. Ruhsal varlıklar arasındaysa eş, dost, akraba ilişkileri yoktur, aynı ruhsal evrim ya da "tesir" ortamında bulunan varlıkların evrensel düzeyde birlikteliği sözkonusudur. Ruhsal evrim ve reenkarnasyon yasaları uyarınca yeni bir yaşam, başka bir ortam, yeni ilişkiler ve öncekilerin bir sonucu olarak bir başka deneyim demektir.

Geçmiş yaşamlar unutulur, çünkü; bir futbol maçının sonucunu önceden biliyorsak, o maçı bir kez daha izleyebiliriz, ama heyecanımızı yitirmiş biçimde... Hangi dakikada ne olacağını önceden biliyoruzdur çünkü. Sınavda öğrenciye soracağımız sorunun yanıtını önceden ona bildirirsek, elde edeceği başarı öğrencinin lehine kaydedilmiş bir hüner mi olacaktır? Bir insanın cesaretini sınamak için onu ateşe atma denemesi yapmaya kalkışsak; fakat onun, aslında onu asla ate-

şe atmayacağımızı bunun sadece bir cesaret sınaması olduğunu önceden bilmesi ve olayı gülerek ya da hiç korkmadan karşılaması onun son derece soğukkanlı ve cesur birisi mi olduğunu gösterir? (K–47)

Eğer biz geçmiş yaşamlarımızın [Karmik] birikimlerini ve o yaşamlarda verilmiş olan kararları, gelecek yaşama ilişkin sonuçları anımsamış olsaydık, şimdiki yaşamımızdaki deneyimlerimizin birçoğunun değeri kalmaz ve onları başarılı bir biçimde tamamlama olanağımız olmazdı. Bir deneyimin içeriğini ve sürekliliğini önceden bilip ona dayanmak başka bir şeydir, hiçbir şey bilmeden, nasıl sonuçlar vereceğini tahmin etmeden ve bazen de olayları önleyici, hesaplanmış kaçamak önlemleri almaya girişmeden o deneyimin gereklerine göğüs germek başka bir şeydir. Bu deneyimlerin içeriklerini önceden bilmek, onların hedeflediği amaçlara muhaliftir. O amaçlar ki, her şeyden önce, ruhsal varlığın yanılarak, aldanarak ve birçok kez yuvarlanarak fizik dünyalarda faaliyet göstermesine ve bu faaliyetten ötürü yeni yeni olaylarla karşılaşmasına ve böylece görgü ve deneyimini arttırarak madde üzerinde etkinliğini geliştirmesine bağlıdır. Her olayın nasıl olup biteceğini önceden bilen bir insanı, bu amaca ulaştırmaya yarayacak sonuçlardan doğan hata olanakları görece çok azalmış bulunur ve bu da onun lehine olmaz. (K–47)

Eğer genedoğmak varsa, o halde insanlar kendilerine çok daha iyi koşullarda bir gelecek yaşam hazırlayabilirler mi ya da "bir daha dünyaya gelirsem şu olacağım bu olacağım" sözünün geçerliliği nedir?

Bu, "daha iyi koşullar" ifadesinden ne anlaşıldığına bağlıdır. Reenkarnasyon yasası, insanlara daha hoşa gidici dünyasal olanaklar, başkaları üzerinde türlü gerekçelerle daha çok egemenlik kurma vb. dünya benzeri fiziksel ortamların görece, çekici ve bir o kadar da aldatıcı koşullarına göre, kısaca "maddi saltanat pekiştirme" üzerine işlemez. Hatta denilebilir ki, yeniden bir fizik beden edineceğine inanıp da, kendi-

ne, kendi anlayışınca çok daha iyi bir yaşam hazırlayacağını sananlar, düşlediklerinin tam tersi bir yaşamın içinde de bulabilirler kendilerini. "Daha iyi koşullar" ancak, ruhsal varlığın deneyimlemesi gereken, fiziksel değil de ruhsal anlamda gidermesi gereken eksikliklerinin neler olduğunun ve bir biçimde "halletmekle" yükümlü olduğu neden-sonuç bağıntılarının anlaşılmasıyla bir anlam kazanır.

İnsanları böylesi bir yanılgıya düşüren, şimdiki fiziksel kimliklerine ve konumlarına sıkı sıkıya sarılmalarıdır sanki. "Ben kimim, nereye gidiyorum, başkaları için ne yapıyorum, neler üretiyorum ve tüketiyorum" vb. soruları tüm yaşamı boyunca bir kez olsun içten bir biçimde "kendine" sorma ve yanıtını verme cesaretini gösteremeyen bir fiziksel kişilik, doğaldır ki sonraki yaşamlarında da bu en büyük eksikliğini giderici dünyasal koşulları deneyimleyecektir. Ve bu anlamda, sonraki yaşamında ne olması gerekiyorsa o olacaktır.

Madem ki genedoğmak, bir ruhsal varlığın fiziksel ortamlarda deneyimler geçirmesidir, o halde ölü doğan bir bebek ya da küçük yaşlarda ölen bir çocuk bu kadar kısa bir sürede ne deneyimleyecektir?

Öncelikle ruhsal varlığın bağlı bulunduğu zaman ile fiziksel varlığın bağlı bulunduğu zaman anlayışlarının birbirinden farklı olmaları gerektiği öne sürülmelidir. Birinin varoluşu, ait olduğu ortamın fiziksel nesnelerinin (Güneş ya da Ay gibi) birtakım hareketleriyle belirlenen bir zaman olgusuyla anlam kazanır. Ötekinin varoluşu ise, belki de fiziksel ortamların zamanına göre bir "zamansızlık" ortamında ya da bir "aşkın (müteal, transandantal) zaman" ortamında anlamlıdır. Bu durumda fiziksel yaşamın çok kısa ya da çok uzun sürmesi ruhsal varlığın deneyimini bağlamaz:

> "Siz tüm enkarnasyonlarınızı bir anda yaşarsınız ama, bunu, üç boyutlu bir realite kapsamında anlamanız zor olur. Çeşitli reenkarnasyonel benlikler, yüzeysel olarak, bir bilmecenin kareleri olarak yorumlanabilir, çünkü bunların tümü de, bütün'ün parçaları olmalarına karşın, yine de kendi başlarına varolabilirler. Geçmiş, şimdiki zaman ve gelecek düşüncesi sizleri 'obsede etmiş'

olduğundan, reenkarnasyonları da birbiri ardına dizilmiş bir şekilde düşünmek zorunda kalıyorsunuz. Aslında, sizin, zaman ardışıklığı kavramına alışmış olmanızdan ötürü, bizler de 'geçmiş yaşamlar'dan söz ederiz. Oysa, tümü de 'iç özdeşliğin' bir parçası olan ve çeşitli yaşamlarda egemenlik kuran 'dominant egolar' vardır. Fakat, ayrı ayrı yaşamlar eşzamanlı olarak vardırlar. Zaman ayrımını yapanlar, yalnızca ilgili egolardır. Komple Benlik, kendine ait tüm egoların, tüm deneyimlerinin farkındadır ve bunları tek bir özdeşlik biçimlendirdiği için de aralarında benzerlikler ve ortak özellikler olacaktır."

(Seth, rehber varlık)

Ruhsal evrim yasaları gereği, bir ruhsal varlığın fiziksel ortamlarda şu ya da bu nedenden ötürü bir beden edinmesi, kendi evrimi için olduğu kadar başka varlıkların evrimi için de bir zorunluluktur, bir nedendir. Evrenlerdeki sistem, herkesin 'kendi başının çaresine bakması' gibi dünyasal bir anlayış üzerine değil, böylesi bir karşılıklı paylaşma ve yardımlaşma üzerine kuruludur. Bir ruhsal varlığın kaderi, sonsuz denilebilecek ilişkilerle başka ruhsal varlıkların kaderlerine bağlıdır. Fiziksel varlıkların bu ilişkileri görüp görmemeleri, bu neden-sonuç bağıntılarını izleyip izlememeleri, ilgili evrensel yasaların işleyişini de bağlamaz. Fakat kuşkusuz ki gözlemlenebildiğinde, ölü doğan, sakat doğan bir bebeğin, küçük yaşta ölen bir çocuğun bu olağandışı durumlarında gözlemlenecek, ortaya çıkarılmaya çalışılacak birçok bilgi vardır.

Medyum: Şimdi bir başkası daha var. Bu, küçük mektepli bir kız. Bir şeyler söylüyor, ama anlamıyorum. Bir sürü tekerlemeler söylüyor. Sekiz, dokuz yaşlarında bir kız. Beyaz kurdeleleri var. Yuvarlak yüzlü, ela gözlü, iyi bir kızcağız. Konuşayım bakayım... İsmi Ayşe imiş. Çocuk felcinden ölmüş. Cerrahpaşa'da ölmüş, 1962 yılında diyor.

Soru: Şimdi orada ne yapıyormuş?

Medyum: Hıh, üzerinde önlüğü var. Hâlâ mektepçilik oynuyor. Hadi güle güle... Dilini çıkarttı giderken. Çok zeki bir tip, ama ne yazık ki dezenkarne [ölü]. Bunun hakkında bazı intibalar geliyor. Bu kızcağız, vazifeli olarak doğmuş. Sonradan doğmuş, başka kardeşleri varmış. Annesi ile babası ayrılmak iste-

mişler, çok şiddetli bir geçimsizlik olmuş ve hakikaten planlarının icabında, ayrılmak gibi bir durum belirmiş. Fakat bu, kardeşleri ve diğer insanlar için hiç de hayırlı olmayacakmış. Ve bu varlık, bir aşk meleği gibi çalışarak kadının hamile kalmasına sebep olmuş ve kendisi doğmuş. Böylece, aileyi tekrar bağlamış. Sonra bilhassa babası olacak adamın katı tarafını yumuşatmak üzere, iki sene kadar çocuk felci hastalığı ile yaşamış. Bu yaşama süresince, babası çok ıstırap duymuş, madden, manen. Sonra bedenini terk etmiş. Onun bu görünüşü hâlâ bu vazifeyi çok benimsediğinden..." (K–50)

Bir anne düşünün ki, kimbilir hangi nedenden ötürü sevgisizliğini gidermek için acı dolu bir yaşam deneyimleyeceği bir yaşam planı hazırlamış. Bu acıyı en zayıf noktasıyla duyacaktır ki o yanı güçlensin. Bu nokta da onun yüreğidir. Onun taş gibi sert olan yüreğinin yumuşaması gerekmektedir. Çünkü onda sevgi gücü, ancak bu yumuşayıştan sonra gelişmeye başlayacaktır. Onun bu sert yüreğini kim yumuşatacak? Bunun için fedakâr bir ruhsal varlık gereklidir. Bu da, onun çocuğu olmayı kabul eden bir ruhsal varlıktır. Bu, her ikisi için de oldukça zorlu koşullarda geçecek bir anne-çocuk ilişkisidir. İşte bu koşullar; ölü doğmak, bedensel ya da zihinsel olarak özürlü doğmak, ağır, merhamet gerektiren bir hastalığı olmak ya da büyük acılar içinde kıvranarak ölmektir. Sevgiyi, sevgisizliği, acıyı, merhameti deneyimleyen ve deneyimleten bir ruhsal varlığın bir diğerine, hatta bu süreci yaşamak zorunda olan daha başkalarına anlatacağı çok şey vardır. Burada tüm tarafları, kendilerine göre nedenlerinden ötürü, ruhsal evrim yollarında yükseltici ve ilk bakışta başkalarınca görülemeyecek birçok olay cereyan etmektedir. (K–47)

Kürtaj, reenkarnasyon yasasına göre bir "öldürme" biçimi midir?

Kürtaj ya da düşük; dünyaya bedenli olarak gelmenin bir biçimde engellenmesi... Bu durum, anne ile onun aracılığıyla dünyada bir fizik beden edinecek olan varlık arasındaki ev-

rensel anlaşmanın, karşılıklı oluşturulan yaşam planlamalarının bir parçasıdır. Bu anlaşmanın sürüp sürmemesi öncelikle ikisini ilgilendirir.

Ruhsal varlığın "öldürülmesi" diye bir şey sözkonusu olamaz. Kadim öğretilerin bilge öncüleri, sonuçlarını hiç düşünmeksizin, her yer ve mekânda sevgisiz, aşksız cinsel eylemde bulunanları bir biçimde yola getirmek için tabii ki haklı olarak kürtajı yasaklamışlardır.

Tüm dünyasal "önlemler"e karşın ya da kadının, isteği ve iradesi dışında (tecavüz gibi) hamile kalması sonucunda; bebeğin ve annenin o yaşamlarında planlanan görevleri yerine getirememeleri, kadının annelik görevine henüz hazır olmayışı, bebeğin babasız büyümesi, psikolojik, sosyolojik ve ekonomik anlamda türlü dünyasal koşullar, kürtaj adı verilen, "enkarnasyondan vazgeçme" olgusunun haklı nedenlerini oluşturabilir. Dolayısıyla, kadının (ya da erkeğin) isteğiyle, anne karnındaki bir yaşama son verilmesi, dünyaya gelecek olan bir varlığın enkarnasyonunu engellemek anlamına gelmez. Gelecek olan varlık da bu koşullarda enkarne olmayı reddetmektedir zaten.

Ancak, kadının, erkeğin (ya da her ikisinin birden), bir türlü denetleyemedikleri cinsel arzularla, kadının sürekli hamile kalıp, sürekli kürtaj yaptırmasının, olasılıkla reenkarnasyonist anlayışın ve Karma yasasının "hoşgörüsü"nü, bir süre sonra ortadan kaldırması da kaçınılmazdır.

Dünya nüfusundaki artış ile reenkarnasyon arasındaki ilişki nedir?

Dünya nüfusunun giderek denetimden çıkar biçimde çoğalması demek, yeni varlıkların "yaratıldığı" anlamına gelmez. Nüfus artışı öncelikle dünyasal, yani toplumsal ve politik bir sorun olarak ele alınmalıdır. Özellikle gelişmekte olan, geri kalmış ve en önemlisi dinsel inançların egemen olduğu toplumlarda doğum kontrolünün bir biçimde "yasak" olması ve bunun çoğu yerde politik bir söyleme dönüşmesi ve insanla-

rın giderek artan ve denetlenemeyen arzuları ve bencillikleri nüfus artışının bir ögesi olarak kabul edilebilir. Kuşkusuz neden-sonuç yasaları gereği bunun da sonuçları yaşanır. Bu yüzden, giderek artan nüfusa koşut biçimde gezegenin yaşamsal ve doğal kaynaklarının, dünya insanına sundukların hızla tükenmesi karşısında fazla yakınılmamalıdır. Çünkü böyle istenmiştir.

Dahası, bazılarının, "Herkesin sekiz çocuğu olmalıdır" biçimindeki dinsel politik amaçlı isteği, üstelik bunun sanki bir ilahi buyurulmuş gibi sunulması; ister ekonomik-politik yasalar, ister dinsel, her ne açıdan bakılırsa bakılsın, tam bir cehalet örneğidir. Bu bağlamda Muhammed'in, "Zina ile bina çoğalmadıkça kıyamet kopmaz" sözünde belirtilen ve gezegeni bir kıyamet ortamına çeviren, aslında, insanların "evlilik ve ahlak dışı" kurdukları ilişkiler değil, sekiz çocuk "yapmayı" hedefleyen çarpık yaklaşım, evrensel bir sevgiden ve aşktan yoksun bir cinsellik anlayışı ve önlenemez bir rant edinme tutkusudur. Kutsal kitapta da "çoğalın" der, ama bu sözcüğün ardında, ruhsal evrim yasaları gereği, doğaya ve evrene uygun insanca bir çoğalmanın ilkeleri vardır; kadını üretim aracı olan bir "mal" olarak görmeden, çocuğu da kendi çarpık politik söyleminin dünyaya sözde egemen olma aracı olarak görmeden...

Bir varlığın reenkarne olması için –en azından bu "okulun" çoğalma yasaları gereği– buna ilişkin bir "talep" olması gerekir. Ve dünyanın bu "son devre"sinin kaotik bir özelliği olarak bu talebi oluşturan koşullar da fazlasıyla vardır. Bu "talep" genellikle geri çevrilmez. Çünkü çeşitli metinlerde belirtildiğine göre, bu "son devre"nin kaotik ortamında kısa ya da uzun bir yaşam deneyimlemek için reenkarne olmayı bekleyen çok sayıda varlık "yukarıda" beklemektedir. Çünkü böylesi "karmaşık" ortamlarda bir beden edinmek, ruhsal evrim yasaları gereği çok zengin deneyimleri içerir. Fakat tüm bunlar da bir biçimde Yönetici Mekanizma'nın ilgili ruhsal bürosunun denetimi altındadır. Çoğu kez, farkına varılamasa bile dünyadaki nüfus artışı bir biçimde "doğal" yol-

lardan dengelenir. İnsanların ve toplumların kendi talepleri ve karşılıklı Karmik nedenlerle oluşturdukları; giderek artan intiharlar, trafik kazaları, savaşlar, türlü doğal afetler ve öteki toplu ölüm biçimleri bu doğal dengelemenin en belirgin göstergeleridir.

Tarihteki bazı ünlülerin bugün aramızda yaşadıkları doğru mudur?

Bazı kişilerin bu yaşamlarındaki dünyasal konumlarına bir biçimde katkıda bulunacağı yanılgısı ile, "ben üçüncü yaşamımda Kleopatra idim!", "ben geçen yaşamımda Rus Çarı idim!", "Ben de yedinci yaşamımda bir Fransız soylusuydum" gibi kendilerine tarihten portreler "seçmeleri" (!) ve bu yönde açıklamalar yapmaları reenkarnasyon yasası açısından hiçbir değer taşımaz. Dahası, bu tür kişilerin böylesi dayanaklı ya da dayanaksız açıklamalarıyla, bu yaşamlarında bile tedavisi pek de mümkün olmayan birtakım ruhsal rahatsızlıklara yakalanmaları kaçınılmazdır.

Reenkarnasyonun asıl işlevi ruhsal varlığın deneyimidir. Deneyimin adının Kleopatra ya da Rus Çarı falanca olması bu bağlamda hiçbir şey ifade etmez. Onlar sadece eskiyen ve atılan giysilerin adıdır. Sonraki yaşamlara olan katkısı ise, "Ben Kleopatra iken kaç kişiye bitmez tükenmez tutkularım adına eziyet ettim" ya da "benim geçen yüzyılda bulduğum bir ilaç, keşfettiğim bir nesne kaç kişinin yaşamını kolaylaştırdı" sorularının yanıtları içerisindedir. Kuşkusuz ki, evrenin her köşesinde aynı aksamazlıkla ve mükemmellikle işleyen o göksel bilgisayar değerlendirmelerini böyle yapacaktır. Birilerinin illa ki, "reenkarnasyon inancı tüm dünyaya yayılsın, herkesçe kabul görsün" diye böyle bir öncü misyoner işlevi yüklenmesinin de ayrıca bir anlamı yoktur.

Enkarnasyonlar arasındaki bekleme süresi ne kadardır?

Kimi araştırmacılara göre varlık, ölü bir bedenden ayrılır ayrılmaz hemen bir başka bedenle ilişki kurar. Dr. Ian Stevenson'ın Hindistan, Alaska ve diğer ülkelerden derlediği olay-

ların çoğu, ölüm ile genedoğmak arasında geçen zamanın çok az olduğunu ya da hiç zaman farkı olmadığını göstermektedir. Ancak, anlaşıldığına göre bekleme süresi kültürden kültüre farklılık göstermektedir.

İngiliz hipnoterapist Arnall Bloxham'ın ekminezi yöntemiyle, altı geçmiş yaşamını saptadığı Jane Evans'ın İS 286 yıllarına kadar uzanan ve tümünü kadın olarak geçirdiği yaşamları arasındaki bekleme süreleri 900, 50, 250 ya da 15 yıl gibi farklılıklar göstermektedir.

Kimi araştırmacılar bu konuya ilişkin kesin bir kuralın olmadığını öne sürerken kimileri de ölüm ötesi ortamda geçen zaman ile dünyada geçen zamanın birbirine koşut olamayabileceğini vurgulamaktadır. En doğrusu, her varlığın yaşamlar arası bekleme süresinin ya da bedenli ve bedensiz ortamlarda geçirmesi gerektiği sürenin kendi deneyimleri ve gereksinimleri doğrultusunda belirlendiğini söylemek olacaktır. (K–10)

İnsanların öldükten sonra bir hayvan ya da bitki olarak dünyaya gelecekleri doğru mudur? *(Tenasüh sorunu)*
Türkçe'de ruh göçü, sıçraması, intikali anlamlarına gelen, kimi kez de yine aynı anlama gelen Fransızca "metempsikoz" sözcüğüyle karşılanan tenasüh, bir ruhun bir bedenden diğerine geçmesini ifade eder. Ama bu geçiş, reenkarnasyon anlayışından tümüyle farklı olarak bir kötülüğün, bir günahın bedelini ödemek için bir hayvan ya da bitki bedenine geçiştir.

Her şeyden önce bir kavram kargaşasına açıklık getirmek gerekmektedir. Çoğu kişi, özellikle din adamları bu iki kavramı karıştırdıklarından, daha doğrusu, yeterince ya da hiç araştırmadıklarından, derler ki şu dinde reenkarnasyon yoktur, bu din reenkarnasyona geçit vermez... oysa onların ya da böyle düşünenlerin anladıkları, reenkarnasyonun binlerce yıl içerisinde yozlaştırılmış biçimi olan tenasüh anlayışıdır.

İnsanların birçok öğretiyi amacından saptırdığı, yozlaştırdığı gibi reenkarnasyon anlayışı da böyle bir bozulmaya uğ-

rayarak kimi Doğu öğretilerinde ortaya çıkar: "Bir Brahmanı öldüren kimse, cinayetlerinin ağırlığına göre bir köpek, bir yabandomuzu, bir eşek, bir deve, bir boğa, bir teke, bir kuş olarak yeniden doğar. İspirtolu içkiler içen bir Brahman, bir kurt, bir çekirge, pislikle beslenen bir kuş, vahşi bir hayvan şeklinde tekrar dünyaya gelir." (Manu Yasaları'ndan)

Bugüne kadar yapılan reenkarnasyon araştırmalarında, dünyanın hiçbir yerinde, geçmiş yaşamlarının birinde bir boğaya ya da bir yabandomuzuna veya bir gül ağacına dönüşen bir tek kişiye bile rastlanmamıştır. Zaten rastlanmayacaktır da. Reenkarnasyon bu değildir. Şu anda dünyada bir beden kullanan varlıklar bilinmeyen bir yerde ve zamanda bitkilik ve hayvanlık yaşamlar geçirmiş olabilirler, olmayabilirler de. Her birinin ruhsal evrim yönü farklı olan bitki, hayvan ve insan formları reenkarnasyonun felsefesi açısından asla birbirleriyle karşılaştırılmamalıdır. Ruhsal varlığın hayvan ve bitki formlarındaki deneyimleri nasıl geçmektedir, nasıl bir sıra izlemektedir, yoksa böyle bir sıra yok mudur...

Bunları çok merak eden bir kişinin; geçmiş yaşamlarında bir gül ağacı ya da bir yabandomuz olarak neler yaptığını öğrenmek ya da yoz tenasüh anlayışından yola çıkarak reenkarnasyon yoktur demek yerine, bu yaşamına hangi neden-sonuçlardan sonra gelmiştir ve hangi neden-sonuçlarla gelecek yaşamlarını hazırlamaktadır, bunu incelemesi daha doğru olacaktır.

> "Hayvanları insanlarla mukayese etmeyin, hiçbir surette; nitekim nebatları da [bitkileri de] hayvanlarla etmeyiniz. Belki sizler şimdiye kadarki tedrislerinizle [öğretimlerinizle, öğretmelerinizle], her birinin bir ruh sahibi olduğunu ve bir reenkarnasyon vetiresine [sürecine] tâbi olarak birbirlerinin kisvesine [kılığına] büründüğünü bilirsiniz; halbuki iş böyle değildir. Reenkarnasyon, sizin müşahede [gözlem] sahanızın pek çok dışında, çok daha değişik, çeşitli cepheleriyle tezahür eden [ortaya çıkan] şuur kaymalarıdır. Ne burada, ne Güneş Sisteminizde, ne de galaksinizde hiçbir nebat ruhu, hayvan ruhuna kalbetmemiştir [dönüşmemiştir]. Zira böyle bir şeye zaten, esasen sebep de yoktur. Şuur kayması mevzubahister [söz konusudur]." (K–50)

Reenkarnasyon ve cinsiyet sorunu.
Çeşitli reenkarnasyon araştırmalarında çoğu kişinin karşı cinsten kişiler olarak yaşadıkları saptanmıştır. Sözgelimi, bir genç kız asker olarak geçirdiği önceki yaşamını anımsayabiliyordu.

Esasen, spiritüel anlamda ruhsal varlığın bir cinsel kimliği yoktur. Fiziksel ortamlarda ruhsal sondajlar yapan varlık neden-sonuç bağlamında ve ruhsal evrim gereksinimleri doğrultusunda, kimi yaşamlarında, "kadın" sözcüğüyle ifade edilen fiziksel yapıyı deneyimler. Dünyasal düzeyde bu yapıya uygun biçimde doğurganlığı, anneliği, erkek egemenliğince ezilmeyi, aile içi ve toplum içi her türlü şiddeti, cinsel saldırıları, bunlarla mücadele etmeyi deneyimler. Daha başka yaşamlarında da "erkek" sözcüğüyle ifade edilen fiziksel yapıyı ve buna uygun düşen bilinen rolleri deneyimler.

Geri dünya koşullarında, türlü geleneklerin toplumlara empoze ettiği çarpık söylemlerle ya da yozlaştırılan öğretilerle yapay biçimde yaratılan kadın-erkek ayrımı evrensel düzeyde ancak bir masal olarak ele alınabilir. Çünkü ruhsal varlığın cinsiyeti yoktur. Ruhsal varlık, kimi dünya yaşamlarında "dişil tesiri", kimilerinde de "eril tesiri" deneyimler. Bunu belirleyen bir sıra ve sayı da yoktur. Ruhsal varlığın kadın bedeni mi erkek bedeni mi seçeceğini belirleyen, yine kendi evrimsel gereklerinin nedenleri ve sonuçlarıdır. Kadınlık ve erkeklik, ruhsal varlığın sonsuz evren yolculuğunun çeşitli duraklarındaki araçlarıdır. Böylesi bedensel özellikleri, hatta cinsiyetinin "belirgin özelliklerini" araç değil de amaç edinip, bunu yoz bir övünce dönüştürmekse belki de birkaç yaşama malolacak bir geri kalma olarak açıklanabilir.

Eşcinsellerin durumu nasıl açıklanır?
Son beş yaşamını kadın olarak deneyimleyen bir varlık, erkek olarak deneyimlediği altıncı yaşamında kadınsı eğilimler ortaya koyabilir ya da tam tersini... Çoğu eşcinselin ya da transseksüelin, "Kendimi küçüklüğümden beri hep bir kadın olarak kabul ettim, ben yanlış bir bedende doğdum" gibi de-

ğerlendirmeleri, görünürde biyolojik anlamda hormonal bir dengesizliğin ötesinde, bu gerçeği ortaya koyuyor olabilir. Eşcinselliği, reenkarnasyonizm bakımından kadın ve erkek yaşamları arası bir "geçiş deneyimi" olarak değerlendirmek de olasıdır.

Kendi ahlaki sistemini kendi içinde barındıran reenkarnasyon yasası tüm dünyasal ahlak sistemlerinin üzerindedir. Dolayısıyla eşcinsellik, reenkarnasyonist anlayışa göre evrensel bir ahlaki sorun olarak, üstelik yargılanması gereken bir sorun olarak değerlendirilemez. Eşcinsellik, dünyasal düzeyde ancak bir "tercih sorunu" olarak ele alınabilir ve tüm uygulamalarıyla, neden-sonuçlarıyla, deneyim sahibini ilgilendirir.

Tutucu ahlakçıların, "Üçüncü bir cins evrensel iradeye terstir" iddiaları, reenkarnasyon yasasının varlığa sunduğu sonsuz ruhsal zenginlik ve çeşitlilik karşısında pek de geçerli olmasa gerek. Eşcinselliğin spiritüel anlamdaki ahlaki yanı saklı tutularak denilebilir ki; her iki cinsin en güzel ve olumlu yanlarını tek bir fiziksel bedende ortaya koymaktan daha görkemli bir deneyim olabilir mi? Hem varlığın kendisi için, hem de buna tanık olmayı becerebilenler için...

Dünyanın ait olduğu evrensel yapının belirgin bir özelliği olan görece kadın-erkek ikileminin (dünyasal düzeyde "ayrımının"), tek bir bedende ortak bir "tesir" olarak açığa çıkmasında da bir evrensel irade sezilmez mi? Kuşkusuz bu düzeyde görmek isteyenler için. Ve belki de başka evrenlerin "okullarındaki" öğretim sistemleri, dişi ve erkek prensipleri aynı bedende toplayan tek bir cins üzerine kuruludur, bilinmez ki.

Bir yaşamında büyük aşk yaşayan çiftlerin, sonraki yaşamlarında tekrar karşılaşmaları ve birlikte olmaları söz konusu mudur? *(Ruhsal eşler sorunu)*

Bir tek yaşamda bile yapılacak onca iş varken, halledilmesi gereken onlarca yaşamsal sorun varken ve daha önemlisi ya-

şamlar, çözülmesi gereken "Karmik" düğümlerle doluyken, 'bir eşruhlar' meselesi eksikti!" diyenler olabilir.

Çeşitli edebi metinlerin ana konusu olan tarihin büyük aşkları (Romeo ile Jülyet, Dante ile Beatrice, Leyla ile Mecnun ya da Kerem ile Aslı), kimi araştırmacılara göre şimdiki yaşamlarında tekrar birbirlerini bulmuş (kavuşmuş) eşruhlardır. İngilizce'de "soul-mate" sözcükleriyle karşılanan, Türkçe'ye ise "eşruh", "ruhsal eş", ikiz ruh", "ruh yoldaşı" diye çevrilen kavramı, "soul" sözcüğünden yola çıkarak, ruhsal varlıkların, öz'leri, can'ları (ruhları değil!) düzeyinde birliktelikleri diye tanımlamak, bir 'can yoldaşlığı'ndan, 'öz yoldaşlığı'ndan söz etmek olasıdır. Böylelikle, sonsuz ruhsal evrim yolculuklarında, türlü neden-sonuçlardan ötürü, kimi varlıkların yaşamlar boyunca yeniden karşılaşmaları, biraraya gelmeleri sözkonusudur.

Çeşitli metinlerde, çoğu kez "eşruh" terimiyle karıştırılan "ortak-ruh" *(ing. kindred spirit)* terimi ise; bir ya da birden fazla yaşam boyunca 'burada' ya da 'orada', aynı evrim planına dahil, ortak bir tesir alanını ya da aura'yı paylaşan varlıklar anlamına gelir.

ABD'li psikiyatr ve geçmiş yaşam terapisti Dr. Brian L. Weiss, hastaları arasında, geçmiş yaşamlarında da birlikte olduklarını saptadığı çiftlerden söz etmektedir. (K–59) Ancak, Dr. Weiss çok önemli bir noktaya dikkat çekmekte ve ruhsal eş olgusunun yalnızca bir kadın-erkek birlikteliği biçiminde algılanmaması gerektiğini vurgulamaktadır. Ruhsal varlığın cinsiyetinin olamayacağını bir an için anımsayarak, bu tür birlikteliklerin, bildik anlamda bir aşk şeklinde ortaya çıkması da koşul değildir. Nitekim bu konuya ilişkin araştırmalar, bu tür "öz/can yoldaşlığı"nın, anne-çocuk, baba-kız, kardeşler ya da arkadaşlar düzeyinde de ortaya çıktığını göstermektedir.

Dante ile Beatrice'in ya da Kerem ile Aslı'nın dillere destan büyük aşklarına gelince; onlar, evrensel anlamda önümüze konulmuş, "işte gerçek sevgi böyledir, evrensel aşk böyle

yaşanır ve yaşamlar boyunca sürer" şeklinde aşk prototipleri, aşk arketipleridir. Gerçekten de, savaşmaktan ve öldürmekten, tüketmekten ve yok etmekten başını kaldıramayan, sevgiden ve gerçek bir aşk anlayışından nasibini alamamış dünyamızda, Dante ile Beatrice'in, ötekilerin ya da Mevlâna ile Şems-i Tebrizi'nin karşılaşmalarından ve ilişkilerinden çıkartılacak çok önemli mesajlar, evrensel bilgiler vardır. Ama galiba, bir ruhsal eş arayışı ya da bekleyişi içerisine girmeden önce, insanın, dünyamıza özgü görece kadın-erkek ayrımından kurtulması, karşılıksız ve koşulsuz sevmeyi öğrenmesi ve öncelikle insanın kendi öz'ünü, sevmesiyle işe başlaması gerekmektedir. Sonra sıra, tabii ki dillere destan bir aşk hikâyesi yaşamaya gelecektir...

Bitkisel yaşam, bedeni dondurma (krayoni) ya da bazı zihinsel bozukluklar gibi süreçlerin reenkarnasyon düşüncesi ile çeliştiği öne sürülebilir. Madem ki, reenkarnasyonun temel amaçlarından biri, fiziksel ortamlarda bedenler edinerek türlü ilişkilerle deneyimler geçirmektir, bu durumda ruhsal varlık bu tür durağan süreçlerde deneyimden yoksun mu kalacaktır?

Soruna, C. G. Jung'un "ruhsuz bir ruhbilim" yaklaşımı/eleştirisi açısından bakılırsa böyle olacaktır. Tüm yaşamı fiziksel ilişkiler üzerine oturtan böylesi bir anlayışın tersine, yaşam, fiziksel ve ruhsal ilişkiler bütünlüğü olarak algılandığında, ruhsal varlığın dünyasal durağan süreçlerde bile deneyimlerini ya da ruhsal evrimini sürdürdüğü düşünülebilecektir.

Bitkisel yaşam. Her varlığın kendine göre başka neden-sonuç bağıntısından ötürü, bir ruhsal varlık hiç "hareket etmeyen", çevresine tepki vermeyen ve etki almayan (gibi görünen) bir fiziksel süreci deneyimleyebilir. Ruhsal varlığın fiziksel ortamlarda, bir tek dakika bile boşa geçirecek zamanı ve gerekçesi yoktur. O, dünyasal koşullarda belki de uzun yıllar sürecek böylesi tepkisiz, hareketsiz bir süreçte de çevresiyle "tesir" alışverişini sürdürmekte ve evrimine devam

etmektedir. Sorun, sevgisiz anne örneğinde de olduğu gibi, bitkisel yaşam sürdüren bir insana bakmakla yükümlü olan yakınların ruhsal evrim gerekleri açısından da düşünülmelidir.

Bedeni dondurma (krayoni). Büyük ozanın, dizelerinde de belirttiği gibi ("Uyumak şimdi, yüzyıl sonra uyanmak sevgilim..." Nâzım Hikmet) insanın şimdi uyuyup, 100 yıl sonra çok daha güzel ve yaşanılası bir dünyada gözlerini açmasından daha güzel ne olabilir ki? Bilimin, insan yaşamını birtakım ilaçlarla, genetik çalışmalarla ve en düşsel biçimde de bedeni dondurarak uzatma çabaları insanlığın olumlu gelişimi adına övgüyle karşılanabilir. Böylesi bir örnekte, ruhsal varlık, bitkisel yaşam örneğindeki gibi çevresiyle ruhsal düzeyde alışverişini sürdürecektir. Dahası, bu tür bir deney için kullanılacak bedene talip olan ruhsal varlık için de başka türlü bir ruhsal deneyim ve zenginlik sözkonusudur. Belki de ruhsal varlık, bir yandan 100 yıl boyunca uyuyacak olan bu bedenle sürdüreceği ilişkinin yanısıra başka bedenlerde başka deneyimler de geçirecektir.

> "Umumiyetle öğretildiği gibi bir ruhun bir bedene bağlanması, bir insanın bir odaya kapatılmasıyla müsavi [eşit] tutulmuştur. Odanın her tarafında dolaşan varlık odanın dışına çıkamaz. Bütün hürriyeti odanın duvarlarıyla çevrilmiştir. Siz buna ruhun enkarnasyonu diyorsunuz. Halbuki, bir ruhun bedene olan hâkimiyeti, dört duvar arasına kapatılmış bir varlığın durumuna benzemez. Maddi bedenle olan ilişkiler muhtelif tesir sahalarından ibaret olan çeşitli kademelerin araya girmesiyle vukubulur [gerçekleşir]. Esasında beden, ruh için bir gölge olaydan ibarettir. Yani sizin şu anda kendiniz hakkında olan bilginiz, ruhunuzun kendisi hakkında olan bilgisi demek değildir. Ruhun, gerçek şuur sahibi varlığın, mahlukun bedenle olan irtibatı bir gölge olaydır demiştik. Bu tıpkı duvarda kendi gölgesini seyreden onun hareketlerini müşahede eden [gözlemleyen] bir kimsenin vaziyetine kabaca benzer. Sizin gölgenizin mevcudiyetinin, hakiki varlığın mevcudiyetine bağlı olduğunu bilirsiniz. Dolayısıyla beden de hakiki varlık olan ruhun mevcudiyetine bağlıdır. Ve beden üzerinde meydana gelen her türlü değişiklik her türlü tadilat, başkalaşma, onu kullanan varlığın kudretiyle mümkündür." (K–48)

Ne var ki, Dünya Gezegeni Okulu'nun öğrencileri tek bir bedende, örneğin 1000 yıl geçirecek olgunluk ve bilgi düzeyine gelmiş midir sorusuna içten bir yanıt vermek gerekmektedir. Dünya insanın bugünkü koşullarda "bir an önce gelip bir an önce gitmesinde" büyük yararlar vardır. Çünkü tek tek bireylerin ve toplumların, telafi etmeleri gereken o kadar yüklü ve zorlu Karma'ları var ki... Kuşkusuz ki o daha güzel dünya, yine kendisine ait, "uyumayan" insanların çaba ve savaşımlarıyla ve galiba doğrusu da toplumların ve bu gezegenin Karmik telafileriyle oluşacaktır.

Zihinsel bozukluklar. Ruhsal varlık için, bitkisel yaşam ve krayoni gibi durağan süreçlere göre çok daha "hareketli" bir yaşam biçimi sayılabilecek olan zihinsel bozukluklar için de aynı durum sözkonusudur (burada, bir bedenli/bedensiz varlığın saldırısı altındaki obsesyonel olaylar ele alınmamaktadır). Bu yaşamında kendisini Napolyon sanan ve akıl hastanesine kapatılan bir "deli" (!) ile geçmiş yaşamında Kleopatra olduğunu söyleyen birisi arasındaki ince sınır nerede başlar ve nerede biter? Adam belki de geçmiş yaşamında gerçekten Napolyon değildir, ama Napolyon döneminde yaşamış ve türlü nedenlerden ötürü bunu bu yaşamında hep vurgulamak isteyen birisi olabilir.

Sokaklarda başıboş ve amaçsız biçimde dolaşan, kendi kendine konuşan ve "deli" denilen abdal görünümlü insanlar da kimbilir hangi ruhsal ve Karmik gerekçelerle ve çoklukla da hangi toplumsal neden-sonuçlardan ötürü bu tür bir deneyimi geçirmektedirler. Kim bilebilir ki, ona deli diyenin de önceki yaşamında aynı biçimde sokaklarda başıboş dolaşmadığını? Böylesi bir deneyim geçirenlere en esaslı "tesir" türü olan sevgiyle yaklaşmak, belki zor olan, ama insana ölçüsüz bir zenginlik katacak bir yol olsa gerek. Salt bedensel bir kirlilik içinde olmalarından ötürü ve kendi kendilerine konuştukları hatta bazen de "deli olmayanlara" saldırdıkları için, görüldüklerinde insanın yolunu bile değiştirdiği bu tür çaresizler ile, zihinleri kirlilik dolu, ama giysileri tertemiz

olan ve "deli olmayan" Kleopatralar ve Rus Çarları arasındaki fark, reenkarnasyonizm açısından nerededir? Bilinçli biçimde ve hayali gerekçelerle insanlara, ülkelere saldıranlar ve kan dökenler; bir başka türlü reenkarnasyon deneyimi geçiren sokaklarda başıboş dolaşan "bilinçsizlerden", çaresizlerden, daha mı az tehlikelidirler?

6

Reenkarnasyonun Toplumsal ve Felsefi Sonuçları

Eşitsizlik, Adalet ve Reenkarnasyon

Reenkarnasyon yasasının temeli tüm varlıklar arasındaki gerçek eşitliğe ve adalete dayanır. Reenkarnasyonist açıdan insanlar arasındaki tüm sosyal, ekonomik ve sınıfsal farklılıklar kelimenin tam anlamıyla görecedir. Bir tek yaşam ele alındığında, insanlar arasında eşitsizlik gibi görünen tüm olgular aslında birer realitedir, birer bilinç durumudur. Ne var ki birçok yaşam ele alındığında varlık, öyle ya da böyle bir biçimde, bu "giysileri" kullanacak, bu realiteleri çeşitli yaşamlarında, çeşitli görünümler ve gereklilikler kapsamında deneyimleyecektir; bir bankanın genel müdürü, çöpçü, başbakan, tarım işçisi, posta memuru, sepet örücüsü, ressam, müzisyen, apartman kapıcısı, asker, pavyon fedaisi, mühendis, fahişe, fabrika işçisi, cerrah ... tüm bunlar birer realitedir, uzun bir yaşam ya da daha kısa bir süre boyunca deneyimlenecek olan bilinç durumlarıdır.

Bir sepet örücüsü ile bir cerrah arasında ruhsal evrim yasasının işleyişi bakımından hiçbir fark yoktur. Ruhsal evrim yasaları, her ikisini de işlerine gösterdiği özen bakımından değerlendirir. Kaç ilmek atmış, kaliteli malzeme mi kullan-

mış, ürettiği sepet onu satın alanlarca kaç yıl kullanılacaktır; ya da ameliyat ettiği hastanın içinde neşterler, gazlı bezler mi unutmuş yoksa gözalaltında işkence görmüş tutukluya, "hayır işkence görmemiştir" raporu mu vermiş...

Bu yaşamını genel müdür olarak belirli bir yaşam düzeyinde deneyimleyen bir varlık, elde edeceği ruhsal deneyim sonrasında –ve kuşkusuz gerekiyorsa– bir sonraki yaşamında hiç okuma yazma bilmeyen bir tarım işçisi olup başka bir deneyimi yaşayabilir ya da genel müdürlük deneyimi sırasında aldığı rüşvetlerle oluşturduğu ve haketmediği yüksek yaşam düzeyine ilişkin aksaklığı telafi etmek için bir sonraki yaşamında sürekli maddi sıkıntı çeken bir memur yaşamını deneyimleyebilir.

Kuşkusuz böylesi örneklerde aksamadan işleyen reenkarnasyon yasası, kötü yönetilen ve memurunu, işçisini, insanını kötü koşullarda yaşamaya mahkûm eden bir ülke yönetimini ve o ülkenin kötü yönetim sistemini aklamaz. Ne var ki, "Nasılsanız o çeşit yönetilirsiniz" özdeyişindeki gibi, burada bir karşılıklı hakediş vardır. Ve reenkarnasyonlarıyla giderek daha çok ışıyan, "kendini tanıyan" ve o "nasıl" sözcüğü üzerinde, yani kendi üzerinde çalışan ve kötü koşulları iyileştirmek için uğraş veren varlık(lar)ın da bu mücadelesi gözönüne alınmalıdır.

O kötü yöneticilerse bir sonraki yaşamlarında "kötü yönetilmenin" nasıl bir yaşam biçimi olduğunu yine kötü bir sistemle yönetilen bir ülkede muhakkak ki deneyimleyeceklerdir, nasıllarsa o çeşit yönetileceklerdir. Çünkü reenkarnasyon yasasına koşut biçimde işleyen Karma yasası da hiç aksamaz ve hükmünü verir. Bir Arap atasözünde de ifade edildiği gibi, "eden bulur" ya da "edene edilir" (*men dakka dukka*).

Öte yandan tek tek kişilerin Karma'ları olduğu gibi toplumların ve ülkelerin de Karma'ları vardır. Toplumlar da neden-sonuç yasası uyarınca, Karma yasasına bağlıdır. Bir ül-

kenin ya da toplumun geçmişindeki eylemleri, o ülkenin, toplumun çeşitli nedenlerle oluşan geleceğini de belirler. Bir ülke yönetiminin, kendi insanlarına ve öteki ülkelere yönelik ekonomik, politik, toplumsal, dostça, düşmanca tavırları o ülkenin olumlu ya da olumsuz Karmik gerekçelerini oluşturur. Ve her türlü 'nedenin' olumlu/olumsuz 'sonuçları' o ülkenin, bir anlamda bilinmeyen, 'öteki' tarihini oluşturur.*

Böylesi Karmik nedenlerle bir ülkenin içinde ya da ülkeler arasında savaşlar çıkar, imparatorluklar çöker, kuraklık, açlık, sel ve deprem gibi türlü doğa olayları, olumlu/olumsuz büyük toplumsal değişimler, ekonomik krizler yaşanır, insan hakları ihlal edilir. O ülkede yaşayan insanlar maddi zorluklar yaşar, savaşta ölürler, doğa olayları sonucunda ölürler, kendi ülkesinin insanları tarafından türlü gerekçelerle öldürülürler ya da düşüncelerinden ötürü yaşamlarının büyük bölümünü hapishanelerde geçirirler. Tüm bunlar, hem geçmişe hem de geleceğe yönelik olarak; o ülkenin ve enkarne olan varlığın Karma yasasının asla şaşmaz ve kaçınılmaz bir biçimde işleyişine bağlı oluşunun bir görünümüdür.

Enkarne olan varlığın kendi Karmik gerekçeleri ve doğal bir neden-sonuç zinciri ile, katıldığı toplumun Karmik gerekçeleri son derece ince bir biçimde düzenlenmiş mizansenlerle biraraya gelir. Varlığın geçmiş yaşamlarından getirdiği gerekçelerle ve bundan sonrasına ilişkin ruhsal gereksinimleriyle, enkarne olduğu ailenin ve ülkenin kültürel, toplumsal, ekonomik ve politik yapısı asla raslantısal olmayan bir biçimde buluşur. Bu ilişkinin en kutlanası yanıysa, çeşitli enkarnasyonlarıyla öncelikle kendini ışıtan/ışıtmaya çalışan varlığın, ardından içinde bulunduğu toplumu ışıtmasıdır.

* Bu ülkede olduğu gibi, rüşvet, yolsuzluk, soygun ve falili meçhul cinayet gibi her türlü karanlığa göz yumanları seçerek kendini yönettiren "çoğunluğun", türlü nedenlerle başına gelenleri 'takdiri ilahi' diye değil, 'takdiri çoğunluk' ya da 'takdiri Karma' diye değerlendirmek çok daha adaletli bir yaklaşım olacaktır.

Fakat ışıyan ve ışıtmaya çalışan varlık, bunun dünyasal koşullardaki bedelini de her zaman çok ağır biçimlerde öder.*

Fanatikler ve Reenkarnasyon

Dinci ve ırkçı fanatikler reenkarnasyon yasasını hiç sevmezler ve bir türlü kabullenmek istemezler. Kendi kutsal öğretisini bile yeterince algılamaktan aciz biçimde, "Tanrı aciz mi ki beni birçok kereler yaratmaya gerek duysun" gibi mantıksız bir saplantıyı yineleyip dururlar. Çünkü ne Tanrı acizdir ne de sen birçok kereler yaratılıyorsundur. Ötekilerse ya 55 milyon insanın yaşamından sorumlu elli yıllık sapık, kara bir ideolojiyi yaşatmaya çalışırlar; ya da bu ülkeye uyarlanmış şekliyle, bitmez tükenmez bir, "Biz Orta Asya'dayken ... bizim atalarımız" masalını tekerleyip dururlar.

Bu atalar kimlerdir ve onlar nerededirler? Şimdiki yaşamını bir Türk olarak deneyimleyen birisi, gelecek yaşamında Brezilya'da bir fiziksel beden edinirse onun ataları Güney Amerika yerlileri mi yoksa Uygurlar ya da Hunlar mıdır? Geçen yaşamını Cezayir'de bir FIS militanı olarak geçirmiş birisi bu yaşamında Endonezyalı bir Hıristiyan olarak dünyaya gelirse, ne olacak geçen yaşamı boyunca savundukları ya da bir kutsal öğreti adına öldürdüğü Fransız Hıristiyanlar? Dinci ve ırkçı fanatikler işlerine geldiği biçimde tarihten kendilerine ata seçerler. Kimi zaman Cermenleri kimi zaman da Hunları ya da Âdem'i ve Havva'yı... ve doğaldır ki, bu tuhaf ve dayanaksız tarih anlayışı içerisinde reenkarnasyon yasasına bir türlü yer bulamazlar.

Oysa, geçmiş, bu dünyanın geçmişi, tüm insanlığın ortak geçmişidir. Atalar, yani eski insanlar ise, insanlık ailesini yüceltmek adına ortaya konulanlar bakımından binlerce yıllık

* "Eşitsizlik, Adalet ve Reenkarnasyon" başlıklı bu ara bölümdeki kimi yaklaşımların, diyalektik materyalizmle benzerlik taşıyan yanları, diyalektik materyalizmin; "her şey sürekli bir oluş ve yokoluş süreci içerisindedir. Bu süreç içerisinde hiçbir şey sürekli değildir; her şey değişir ve yerini başka bir şeye bırakır. Bütün şeyler çelişkili yanlar içerir. Çelişki, en üst noktasına çıktıktan sonra karşıtına dönüşür..." şeklindeki temel ilkeleriyle karşılaştırılması dileğiyle okura bırakılmıştır.

ortak atalardır. Reenkarnasyon yasası açısından mutlaka bir akrabalık aranacaksa bu, Dünya gezegeninin bütününde, insanlık ailesinde aranmalıdır. Ne var ki, evrensel reenkarnasyon yasasının bu birleştirici niteliği, insanın insan üzerinde binlerce yıldır bitmez tükenmez bir egemenlik kurma sevdasından –doğrusu bencilliğinden– olsa gerek, bir türlü kabul görmez. Oysa, bir yandan da kendi kutsal kitaplarında belirtildiği gibi öldükten sonra Kıyamet Günü'nde "birleşmeye" hazırlanırlar.

Kendi inancının ya da ırkının* tüm inançlardan ya da öteki uluslardan bir biçimde daha üstün olduğuna inanan ve tüm yaşamını böylesi bir fanatizme, böylesi bir bencilliğe adayanlar reenkarnasyon yasasına hiç tahammül edemezler. Çünkü bu yaşamında kendi ırkının ya da dinsel inancının dünyasal egemenliği adına inanılmaz mücadeleler veren hatta işi şiddete döken bir fanatiğin bir sonraki yaşamında, kendince savaş açtığı karşı bir dinin ya da ırkın mensubu olması işten bile değildir. Ve o fanatik, bu anlamda bir yeniden doğuşu aklına bile getiremez ve kendi kendine yarattığı bu çelişkiyi bir türlü çözemez.

Belki o fizik bedende, o sırada ruhsal sondajlarını yapmakta olan Yüksek Benlik, birtakım uyaranlarla fanatiği uyarır. Örneğin Sıvas'ta insanları diri diri yakanlardan ya da bu vahşeti onaylayanlardan biri, bir başka zaman Almanya'da neo-faşistlerin Türkleri diri diri yaktıklarına tanık olabilir (ya da tam tersi).** Yüksek Benliği, burada, fanatiğin belki de o yaşamında ilk kez vicdanında bir baskı oluşturur. Artık bun-

* Irkçıların en büyük yanılgısı, onların algıladıkları ve benimsetmeye çalıştıkları anlamda, renge ve dış görünüme bağlı bir ırk kavramının dünya tarihinin hiçbir döneminde varolmayışıdır. Evrensel anlamda ırk kavramı fiziksel olarak bilinen ve kabul edilen ırk kavramının çok ötesinde başka türlü anlamları içerir. Bu tür bir anlayışa göre, sözgelimi, beyaz derili ya da sarı derili bir insan tipi birkaç ırkı temsil edebilir. (K–50)

** En eski çağlardan bu yana, gözü dönmüş kitleler için büyük bir çekiciliğe sahip olan "ateş", tarih boyunca aydınlığı ve ilericiliği savunanları ya da kendi inancından, görüşünden olmayanları yok etmenin başlıca aracı olmuştur. 29 Mayıs 1993'te Almanya, Solingen'de ve kısa bir süre sonra 2 Temmuz 1993'te Sıvas'ta Madımak Oteli'nde de böyle olmuştu.

dan sonrası, ya inanç sistemini yeniden gözden geçirmeye ve başka inançlardan olanlara karşı daha hoşgörülü olmaya doğrudıır ya da daha da azgın bir yok etme duygusuyla yeni insanlar yakmaya doğrudur.

Her iki yol da onu kaçınılmaz Karma yasasının işleyişine sokacaktır. İlkinde, asla bir cezalandırma yasası olmayan ve talep edildiğinde ilgili telafi sistemini devreye sokacak olan reenkarnasyon yasasına göre o eski fanatik artık kendinden başkalarına karşı daha hoşgörülü, sevgi ve saygı dolu bir insan durumuna gelebilecektir. Belki de Güneş altında herkesin eşit olduğu yaklaşımına doğru, yürümeyi öğrenmeye çalışan bir bebek gibi ilk adımını atacaktır ve o "yanmayacaktır". İkincisinde ise Pir Sultan Abdal'ın, "Cehennemde ateş yoktur herkes ateşini bu dünyadan götürür" deyişindeki gibi, o fanatik, bu yaşamında ya da sonraki bir yaşamında, ya vicdanının ateşiyle ya da gerçek ateşle, sözgelimi bir mangalın devrilmesiyle çıkan ve "fanatik olmayan" masum bir yangında yanacaktır. Fakat muhakkak ki bir "ateş deneyimi" yaşacaktır.

Ölüm Hak Edilir mi?

Kuşkusuz ki böylesi örneklerden birçok sorular çıkabilir. Örneğin; burada, o yanarak ölenlerin reenkarnasyon yasası açısından durumları nasıl açıklanacaktır? Onlar da geçmiş yaşamlarında birilerini mi yakmışlardı? Reenkarnasyon yasası tümüyle ruhsal deneyim üzerine kuruludur. Bir yaşam o ruhsal varlık için bir deneyim olduğu gibi, o yaşamın sonu yani ölüm de bir deneyimdir. Sonsuzca yaşam biçimi/deneyimi olduğu gibi sonsuzca ölüm biçimi/deneyimi de olabilir. Dünyada bir fiziksel beden edinen ruhsal varlık, onunla işi bittiğinde bir biçimde o "giysi" ile ilişkisini kesecektir. Ve o ilişkiyi kesme biçimi bile ruhsal varlık için bir deneyim olacaktır.

Reenkarnasyon yasası bir cezalandırma sistemi değildir. "Sen mademki bunu yaptın o halde al bakalım, karşılığını da gör, cezanı çek!" gibi bir işleyişi ise asla yoktur. Elini kaynar

suya sokarsan, elin yanar. Ben elimi kaynar suya soktuğumda neler olacağını biliyorsam, nedensiz yere elimi haşlamak için bunu deneyimlemem. Ama ben, kaynar suya soktuktan sonra elimin nasıl bir biçim alacağını, nasıl bir acı duyacağımı çok merak ediyorsam, böylesi bir bilgi ve deneyim bir biçimde bana sonraki zamanlarda gerekecekse, bunu bile bile deneyimlerim. Dolayısıyla, yine işine geleceği için bir anlığına reenkarnasyon yasasını benimseyen bir ırkçının, "demek ki benim yaktıklarım da geçmiş yaşamlarında birilerini yakmış, cezalarını buldular işte!" biçimindeki ters mantığı, bu bağlamda dikkate bile alınmaz.

Her yaşam biçiminin, geçmiş yaşamlar ve bundan sonraki ruhsal gereksinimler bakımından, kendine göre ayrı nedenleri ve gerekçeleri vardır. Ölüm biçimi için de böyledir. Böylelikle sonsuzca fiziksel yaşam biçimi ve ölüm biçimi ve gerekçeleri olduğu söylenebilir. Varlıkların bedenli ya da bedensiz yaşamlarında; karşılıklı ikili, üçlü ya da daha çoklu ilişki kombinasyonları da gözönüne alarak bu sonsuz paradoksu çözmeye kalkışmak ise, artık o evrensel bilgisayarın uygun şifre olmaksızın açılamayacak olan "dosyalarına" girmeye kalkışmak anlamına gelecektir. Bunun, burada, yani içinde bulunduğumuz evrenin en zorlu sınav yerlerinden biri olan "laboratuvar gezegen" Dünya'da gerçekleşmesi ise bu "okulun" öğretim sistemi gereğince olanaksızdır. Esasen o şifre çözüldüğünde –ve hemen ardından daha zorlu başka şifrelerle karşılaşıldığında– ise bunu gerçekleştiren varlık, zaten ruhsal evrimini/öğrenimini başka "okullarda" sürdürüyor olacaktır. Kimbilir, belki de bu dünyanın zamanıyla 1 milyon yıl sonra...

7

Reenkarnasyon Yasasının Evrenselliği*

Evrim ve Olgunluk

Olgunluk nedir? Her düşünce biçimine göre bunun ayrı bir tanımı yapılabilir. Fakat ruhların kâinattaki yerlerini, olabildiğince kapsamlı ilişkiler içinde anladığımız oranda olgunluğun anlamını geniş bir ölçüde anlamak olanağını elde etmiş oluruz.

Ruhların köken ve yaratılışı bizim duygu ve düşünce alanımızın tamamıyla dışında kalır. Ruhta saklı bütün yetiler (tekrarlama sonucu kazanılan yatkınlıklar, alışkanlıklar) ancak kendilerine ortaya çıkma ortamı buldukça gelişirler. Ve, ruhların sonsuz yetilerinin gelişimine yarayacak sonsuzca ortaya çıkma ortamı vardır. Bu alanlar, kâinat içinde kâinatlardır ki, biz bunlarda ancak bir tanesini yarım yamalak anlayabiliyor ve buna madde kâinatı diyoruz. İçinde bulunduğumuz halde, bu kâinat hakkındaki bilgimizin ne kadar eksik olduğunu da biliyoruz. O kadar ki, kâinatımızın genişliği içinde elbette sınırlı olması gereken ruhsal yaşamımızı bile sonsuz olarak kabul etmekten kendimizi kurtaramadık. Oysa bu kâinatlardan, ruhun daha tükenmez, daha kapsamlı

* Bu bölüm, Dr. Bedri Ruhselman'ın " Ruh ve Kainat" adlı yapıtının ilgili kısımlarından alınmıştır.

yetilerine gelişim zemini olacak diğer kâinatlar içinde bizim bu kâinatımız, sonsuzluğa göre bir hiç ölçüsünde kalır.

Madde kâinatında beden edinmiş bir ruh, ondan önce daha birçok kâinatlardan geçmiş bulunuyordu. Nitekim sonsuz gördüğümüz kâinatımızdaki evrimini tamamladıktan sonra o, diğer kâinatlarda da sonsuzluk içerisinde doğup yaşamaya devam edecektir. Bunlar hangi kâinatlardır? Kimbilir!.. Fakat şimdilik bize bunların ne adları, ne biçimleri gerekmektedir. Çünkü maddi kâinatımız henüz bize daha çok ve çok zamanlar mesken olmaya devam edecek ve bize zaman kavramımızla ölçülemeyecek bir sonsuzluk içinde sayısız gelişim aşamaları hazırlayacaktır. Bu yüzden, ruhların bu kâinattaki olgunluk derecelerini ne önceki kâinatlardaki ve ne de gelecek kâinatlardaki halleriyle karşılaştırmak mümkün ve gerekli değildir.

Ruhun olgunlaşması deyince, onun yetilerinin maddi kâinattaki yetilerinin ancak kavrayabildiğimiz kadarına ait olanların açığa çıkmış hali akla gelir.

Ruhlar evrim aşamalarını tamamlamak için madde kâinata girerler. Ve doğal olarak buraya ilk girdikleri zaman maddeler karşısında tamamıyla görgüsüz ve deneyimsiz bulunurlar, yani bu maddeleri doğa yasaları uyarınca kullanabilecek durumdan yoksundurlar. Çünkü bunun için gereken yetiler kendilerinde henüz açığa çıkmış olmayıp saklı bir durumda bulunur.

İşte bunların gelişimine yarayacak şekilde, maddeler arasında deneyim geçirerek bilgileri kavrayıp ve güç sahibi olmak için ruhlar geçici olarak daha yoğun madde dünyalarına bağlanırlar. Fakat bu bağlılık bir tutsaklıktır. Çünkü ruhun birçok yetisini kararttığından serbestliğini önler. Fakat geçici olan tutsaklık kuşkusuz daha geniş bir ruh serbestliği kazanmak için bir araç olacaktır. Bu durumda ruhlar görgüsüzlükleri oranında maddelere bağlanmak zorundadırlar ki, bu da o oranda onların serbestliğini ortadan kaldırır.

Ruhların bu yoğun maddelere tutsak bir durumda bulunmaları, kendilerinde o maddelerin bağlı olduğu doğa yasala-

rı gereği olarak birtakım eğilimlerin ve ihtirasların doğmasına neden olur. Yapılagelen maddi eylemler ve ihtiraslar, genellikle sanıldığı gibi ruhun bünyesinde varolan bir eksiklik değil, maddi bağlantılardan doğan, gelip geçici bir sonuç ve aynı zamanda ruhsal evrim amacına yönelik bir araçtır.

Evrim fikri, ruhun madde kâinatındaki durumu ile ilişkili bir kavramdır. Maddeyi ve bütün maddi kavramları ortadan kaldırınca ruhun kendi varlığı gibi, evrim fikri de ortadan kalkmış olur.

İçinde bulunduğumuz kâinatta hiçbir şeyi madde düşüncesinden ayıramayız. Hatta en "maddi olmayan" diye tanımladığımız saf ruhsal hallerin bile ancak maddi kavramlarla algılanması mümkündür. En saf ve en ilâhi bir sevgi bile maddi kavramla yaşayabilir. Biz maddeden ve maddi kavramdan soyutlanmış bir ruhu sevemeyiz. Çünkü o, bizim için bir yokluktur ve yokluk sevilemez.

Evrimin Amacı ve Oluşum Biçimi

Evrim fikri ancak ruhun maddelerle olan ilişkisi bakımından değer kazanır. Bu durumda ruhun evrimindeki madde kavramı ne olabilir?

Biz, evrimi, ruhun maddelerden ve maddi kâinattan ilişkisini keserek onu sonsuza kadar terk etmesi şeklinde kabul etmiyoruz. Tersine evrim, ruhun bu kâinata egemen olacak bir duruma girmesi ve böylelikle faaliyetinin, yani maddeler üzerindeki egemenliğinin sonsuzlaşması demek oluyor. Henüz maddi kâinatın tutsaklığı altında bulunan ruhlar için bu amacın gerçekleşmiş olması sözkonusu olamaz.

Ruhların maddeye bağlanmaları, kastedilen anlamda bir ilişki kurmuş olmaları demek değildir. Bu anlamdaki ilişki esasen ruhların madde kâinatına inmelerindeki amacı oluşturur. Yani bu ilişkide, ruhların maddeye egemenliği fikri vardır. Fakat ruhların böyle bir ideal düzeye çıkabilmeleri için öncelikle kâinatın içinde, onun unsurları arasında yoğurulmaları ve bazen pasif, bazen görece aktif roller alarak bir-

çok deneyimler geçirerek doğa yasaları gereğince kâinata egemen bir duruma girmesini öğrenmeleri gerekir. İşte görgü ve deneyim devresi denilen bu devre, ruhun maddelere bağlı ve tutsak olarak kalması durumuna uygun düşer. Bu devrede doğal olarak ruhlarda varolan bütün yüksek yetiler kararacak ve maddi tutsaklıkla, ruhların maddi gereklere uygun birtakım maddi eğilimleri ve ihtirasları elele yürüyecektir. Bu yüzden, maddi kâinatın çeşitli dünyalarında ruhlarda görülen geri durumlar onların madde ile ilişkilerinin zorunlu bir sonucudur, onların bu bağlardan kurtulmaları da, maddelere egemen durumlara girmelerinin, yani doğa yasaları gereğince kâinatta etkin roller almalarının bir sonucu olacaktır.

Kâinatta Yaşam ve Evrim

Kâinatta her yerde yaşam vardır. Sadece dünyada yaşamın olabileceğine ilişkin, insanda oluşan yanlış inancın çok çeşitli nedenleri vardır. Ve bunları ayrı ayrı düzeltmenin yararı yoktur. İnsanların kötü bir alışkanlığı vardır. Kötü olmakla birlikte doğal kabul edilmesi gereken bu alışkanlık insanın, her olayı ancak kendi açısından görmesi ve gördüğü gibi olmasını istemesidir. Diğer dünyalarda ve âlemlerde varlıkların olup olmadığını düşünürken insan, her şeyden önce dünyasındaki doğal koşullarla, kendi maddi varlığının o koşullar karşısındaki durumunu gözönünde tutar. Ona göre bir varlığın yaşaması için belirli bir ısı derecesine gerek vardır. Onun sınırını ne aşağıdan, ne de yukarıdan aşmamak gerekir. Hava basıncı, ısı derecesi, su ve hava gereksinimi gibi konularda hep aynı düşünce ortaya çıkar. İnsan bu anlayışına o kadar sıkı sıkıya bağlanmıştır ki, bu anlayış dışındaki herhangi bir realiteyi aklına bile getirmek istemez. Örneğin Ay'da su yoktur, bir varlık susuz nasıl yaşar? Onun bu yargıya varması çok kolaylıkla olur. Ve bu yargının aynı anlayışa aynı tutuculukla bağlı diğer insanlar tarafından kabul edilmesi de o kadar kolay olur. Aynı biçimde Güneş hakkında da

diğer bir açıdan aynı yargılar yürütülür; Güneş akkor halindedir, ateşin içinde kim yaşayabilir? Kuşkusuz böyle bir iddianın karşısında itiraz etmek kimsenin aklından geçmez.

Tek Yanlı Düşünmenin Yanlışlıkları

Tek yanlı yargılardan kaçınmak her zaman iyidir. Bu da olayları ayrıntılı biçimde inceledikten sonra düşünmekle mümkün olur. Bizim dünyadaki maddi yaşamımız nedir? Bu sorunun yanıtı iyi verilirse olanaksız gibi görünen, yukarıda değinilen konuların doğal olanakları ortaya çıkar. İnsanın dünyadaki maddi varlığı, ruhun dünya maddelerini kullanması şeklinde oluşur. Bedeni oluşturan unsurlar bu dünyanın maddelerinden oluşmuştur. Su, hava, gıda vb. doğal koşullara olan gereksinimimiz bu açıdan kendini gösterir. Acaba dünyanın maddelerini beden olarak kullanan bir ruh, Ay'ın veya Güneş'in maddelerini aynı şekilde kullanamaz mı? Eğer oralardaki maddeleri kullanırsa o maddelerin de dünyamızdaki doğal koşullar altında mı varoluşlarını açığa çıkarmaları gerekir? Kaldı ki ruhun bir araç olarak kullanabilmesine, dünyamızın maddeleri diğer dünyaların maddelerinden daha elverişlidir ve onun içindir ki dünyamıza "geri bir dünya" diyoruz. Bu kadar geri durumdaki maddeleri, kendi doğalarına uzak bulunmasına rağmen, kullanma olanağına sahip olan veya böyle bir zorunlulukta bulunan ruhlar yüksek niteliklerine oranla yakın, daha yüksek maddeleri beden halinde birer araç yapmayı neden başaramasınlar?

"Her ortamda, o ortama uygun varlıklar yaşar." Her dünyada ruhlar enkarne olmuştur. Bunların enkarne olduğu maddeler o dünyaların doğal koşullarına uygun bulunmaktadır. Bu nedenden ötürü herhangi bir dünyada enkarne ruhların izleyecekleri evrim yolları da o dünyadaki maddi koşulların gereklerine kuşkusuz ki uygun olacaktır.

Dünyamızdaki bitki, hayvan ve insan serisinde gerçekleşen ruhsal evrim, ruhların olgunlaşmaları için izleyecekleri tek yol değildir. Bu yol, sonsuz evrim yollarından ancak bir

tanesidir. Herhangi bir evrim yolunu tutmuş ruhlar artık hep o yolda gelişen "evrim serisi"ni izlerler ve ancak bu serideki maddi varlıklara uygun olan durumdaki dünyalarda enkarne olurlar.

> Yeryüzünün en büyük fonksiyonlarından biri, 'kendi kâinatı' içerisinde bir laboratuvar vazifesi görmesidir. Dünya ve onun mukadder eşleri, diğer planetler, belirli bir fizik yapının, belirli bir enerjinin tekasüfünden [yoğunlaşmasından] meydana gelmiş bir organizmanın temsilcileridir. Sizler nasıl bir semada mevcut olan yıldızları, bu size göre gözüken parlaklıkları nazarı itibara alarak onları parlaklık sırasına göre sınıflamışsanız, aynı şekilde kâinat içerisinde mevcut bulunan küreler kendi fizik yapıları, taşıdıkları enerji ve hizmetleri bakımından da sınıflara ayrılır. İşte böylece meydana getirilen sınıflama ve bu sınıfa dahil olan planetler için 'kendi kâinatı' tabiri kullanılmıştır. (K–50)

Dünyanın Geri Yaşam Koşulları ve Evrimi

Zamanımıza [1946] kadar geçen insanlığın yaşamını incelediğimizde, düzenli ve gelişmeye dayalı olarak evrimleşmiş olduğunu görürüz. Daha uzun süre devam edecek olan bünyesindeki yırtıcılık hislerinin görünümüne rağmen, bugünkü insanlığı iki bin yıl önceki insanlıkla karşılaştırınca, aradaki büyük evrim farklarını görmek mümkün olur. Bununla beraber yaşam çekişmesi dünyamızda daha çok uzun zaman, belki en değerli bir evrim aracı olarak kalacaktır.

İnsanların hep evrim halinde bulunduklarını kabul etmek için bugün onları birer melek gibi görmek istemek; dünyanın yaşam koşullarını inkâr etmek olur. Çünkü bu koşullar, insanın yaşam çekişmesine atılmasında teşvik edici ve hatta zorlayıcı gerekleri kapsar. Ruhun bedene olan gereksinimi kendisini bu dünyaya çekmiştir. O halde dünyamızda birçok bin yıl, örümcek sineği, eşekarısı balarısını ve büyük balık da küçük balığı yemekte devam edecektir. Her ne kadar görece bir evrim düzeyine ulaşmış olsa bile insan da bu yasanın hükümlerinden dışarıda kalamaz. O da yaşamak için mutlaka koyunu boğazlayacak ve az çok sert yöntemlerle kendi cinsleri arasında birçok mücadeleye girişecektir. Bunun tersini is-

temek ideal olgunluğa ulaşmak arzusu bakımından hiç kuşkusuz kutlanmaya değer bir davranış olmakla birlikte, dünyamızın realitelerinden uzaklaşmış bir davranış sayılır. Ve bu yüzden gerçekleşmesi mümkün olmaz. Sezgilerimize göre genel evrim yasasında şu madde yazılıdır: "Ruhlar yükselmek için görgü ve deneyim yaşamı geçirecektir." Görgü ve deneyim yaşamı uyuşukluk içinde geçmez. O, tam tersine her türlü faaliyetin varolduğu bir alanda geçer. Bizim kafamızda doğan iyilik, kötülük kavramları o alanda aynı değerde yer tutar. Istıraplar, üzüntüler, ölümler ve bütün felaketler bu görgü ve deneyim yaşamının unsurları arasında, hoşumuza giden diğer olaylar kadar ve hatta onlardan daha önemli ve gerekli bir evrim unsurudur.

Dünyamızın kapıları her duyguyu taşıyan ve yontulmaya muhtaç olan bütün yaratılmışlara açıktır. Kan, ölüm ve cinayetten ders alma ihtiyacında olan bir ruh bizim dünyamız gibi dünyaları arar. Ve yaşam koşulları arasında bu işlere en çok yer ayıran dünyalardan biri de ne yazık ki bizim, içinde yaşadığımız dünyadır. Buraya inen bir ruhun bütün bu gereklerden yararlanmaya hakkı vardır. Bir örümcek bir sineği yemekten menedilemez. Örümcek, kendi nesli dünyadan kalkıncaya kadar onun bu hakkını kimse ortadan kaldıramaz. Örümcek âleminin bu hakları dünyanın diğer âlemlerinde başka başka biçimlerde ortaya çıkar. Ve bu âlemler yükseldikçe ideal amaçlara yaklaşmak ve ideal amaçlara yaklaştıkça bu dünya ile olan sıkı bağları çözmek ruhlar için mümkün olur.

Ek 1

Reenkarnasyona Dair Sözler

Louisa May Alcott
(1832-1888, ABD'li roman yazarı)

Kanımca, ölümsüzlük, bir ruhun birçok yaşamlardan ya da deneyimlerden geçmesidir; bunlar gerçekten yaşandıkça, kullanıldıkça ve öğrenildikçe bir sonrakine yardım ederler ve böylece, her biri, kendisiyle birlikte, sadece, önceden olup bitenlerin gerçek anılarını taşıyarak daha bir zenginleşir, mutluluk kazanır ve yükselir.

Önceki halleri hatırlıyor gibiyim. Öyle hissediyorum ki, o yaşamlarda benim burada hiç karşılaşmadığım derslerden bazılarını öğrendim ve bir sonraki adımımda burada üstesinden gelmek için savaştığım sınavlardan (epröv) birçoğunu geride bırakmış olacağımı ve giderken de kendimi hafiflemiş bulacağımı ümit ediyorum.

Bu gerçek, bazılarının burada gösterdiği dehanın ve yüce erdemliliğin nereden geldiğini açıklamaktadır. Bu yüce okulun birçok aşamasını başarıyla tamamlamış olan bu kişiler, bizim sınıfımıza da kendilerini büyük ya da hayırlı kılan erdemleri ve yetenekleri getirirler. Küçük şeyleri anımsamayız. Çocuksu hafiflikler olarak unutulup giderler ve biz de yalnızca gerçek deneyimleri beraberimizde taşırız."

(*"Leylaklar Altında"* adlı romanının yayımlanmasından bir süre önce bir arkadaşına yazdığı mektuptan.)

K. Franz Beckenbauer

(Alman, eski futbolcu)

Ölümden korkuyor musunuz?

Hayır. Ölüm yaşamın bir parçasıdır. Ancak, acı çekerek ölmek istiyorum.

Ölümden sonra bir yaşam olduğuna inanıyor musunuz?

Tabii ki ölümden sonra bir yaşam olduğuna inanıyorum. Eğer geride bırakılmış ödevler kalmışsa, ölenlerin bu görevleri tamamlaması için yeniden dünyaya gönderildiğini sanıyorum.

Siz dünyaya nasıl döneceksiniz?

Dünyaya insan olarak geldiğime göre bitki ve hayvan basamaklarını aşmış olmam gerekir.

Daha önce de yaşadınız mı?

Kesinlikle, birçok kez dünyaya geldim.

Dünyaya bir kadın olarak yeniden gelebileceğinizi düşünebiliyor musunuz?

Yukarıdaki sorumlu kişiyi ikna ederek belki beni bir kadın olarak göndermesini sağlarım. O zaman çocuk da doğururum. (...)"*

Halil Cibran

(1883-1931, Lübnan asıllı ABD'li felsefe yazarı, mistik, şair ve ressam)

Unutmayın ki tekrar geleceğim. Biraz sonra sizi özleyişim, başka bir gövde için toprak ve köpük toplayacak. Biraz sonra, rüzgâra yaslanıp bir an dinleneceğim. Sonra başka bir kadın bana gebe kalacak. Elveda size ve sizin aranızda geçirdiğim gençliğe.

Ralph Waldo Emerson

(1803-1882, ABD'li yazar ve şair)

Yaşamın gizemi, her şeyin varlığını sürdürmesi ve ölmesinde yatıyor; yalnızca bir süreliğine gözden kayboluyor, sonra ge-

* (1992 Eylülü'nde *Bild* gazetesinde yayımlanan bir söyleşiden)

ri dönüveriyorlar. Hiçbir şey ölü değildir. İnsanlar kendilerini ölmüş gibi gösterirler ve yapmacık cenaze törenleriyle dokunaklı ölüm haberlerine katlanırlar. Oysa, işte onlar orada durmakta, sağlıklı ve iyi bir durumda, tuhaf ve yeni bir kılık içinde pencereden bakmaktadırlar.

Frederick II
(1712-1786, Prusya Kralı)
Gelecek yaşamımda bir kral olmayabilirim, böylesi daha da iyi olur. Ama yine de hareketli bir yaşamım olacak; dahası, şimdikinden daha az nankörlükle karşılaşacağım.

Benjamin Franklin
(1706-1790, ABD'li devlet adamı, bilim adamı ve düşünür)
Dünyadaki varlığımı gördükçe şuna inanıyorum ki, belirli bir biçim içinde her zaman varolacağım ve beşer yaşamının karşı karşıya olduğu tüm güçlüklere karşın kendimin yeni bir baskısına, bir önceki basımdaki yanlışların düzeltileceğini ümit ederek, itiraz etmeyeceğim.

BASIMCI
B. FRANKLİN'İN BEDENİ
İÇİ DIŞINA ÇIKMIŞ VE
KAPLAMASI SÖKÜLMÜŞ
ESKİ BİR KİTAP KAPAĞI GİBİ
BURADA YATMAKTA
KURTLARA YEM OLMAKTADIR
AMA YAPILANLAR KAYBOLMAYACAKTIR
ÇÜNKÜ ONUN İNANDIĞI GİBİ
YAZARINCA DÜZELTİLMİŞ OLARAK
YENİ VE DAHA ZARİF BİR BASIM HALİNDE
BİR KEZ DAHA ORTAYA ÇIKACAKTIR.*

Mahatma K. Gandi
(1869-1948, Hintli ruhanî lider, bağımsız Hindistan'ın kurucusu)
Ölüm, sadece bir uyku ve unutmadır. Ölüm, bir başka yaşamın başlangıcı değilse, aradaki dönem acı bir alaydır.

* B. Franklin'in, gençliğinde kaleme aldığı kendi mezar yazıtı.

Genedoğmak teorisine inanıyor olmam, bu yaşamımda olmasa bile, bir başka yaşamda tüm insanlığı ışık ve sevgiyle kucaklayabileceğim umuduyla yaşamamı sağlıyor.

J. Wolfgang Goethe

(1749-1832, Alman şair, yazar ve düşünür)

Şu anda olduğu gibi daha önce de binlerce kez varolduğumdan eminim ve binlerce kez geri gelmeyi umuyorum. İnsanoğlu doğayla Tanrı'nın arasında kurulmuş bir diyalogdur. Diğer gezegenlerde bu diyalogun çok daha gelişmiş olduğuna kuşku yoktur. Eksik olan tek şey kendini tanımadır. Bu sağlandıktan sonra gerisi kolayca gelir.

İnsanoğlunun ruhu
Bir damla suya benzer;
Düşer göklerden yere
Yine yükselir göğe,
Tekrar toprağa iner.
Değişerek durmadan,
*mahkûm yere inmeye.**

George Harrison

(1943-200?, İngiliz müzik adamı, The Beatles'ın kurucularından)

"(...) *Önceki yaşamınızda bir Hintli olabilirsiniz o halde?*

Önceki yaşantımızda kim olduğumuzu bilemeyiz. Kişinin kendini tanıyarak ve deneyimleriyle en iyiye ulaşacağı varsayılıyor. Eğer geçmişte yaşadıklarımızı korusaydık, beyinlerimiz ve kalplerimiz patlardı herhalde. Fakat geçmişte gerçekleştirdiklerimizin bir kısmı bizimle birlikte kalabiliyor. Yoksa nasıl oluyor da bu müzik bende benzer etkiyi yaratıyor ya da ne bileyim, beş yaşında bir çocuk neden birdenbire piyano çalmaya başlıyor?**

* Goethe'nin "*Sular Üstünde Ruhların Şarkısı*"ndan.

** George Harrison'ın Ravi Shankar ile birlikte doldurduğu *"Chants of India"* albümüyle ilgili olarak *Liberation* gazetesinde yayımlanan söyleşiden (1997).

Heinrich Heine

(1797-1856, Alman şair)

Eflatun'un ruhunu şu anda
hangi terzinin taşıdığını kim bilebilir?
Veya Sezar'ın ruhunun
kime hükmettiğini nereden bilebiliriz?
Raslantıyla Cengiz Han'ın ruhu
bir eleştirmende olabilir
Ve o hiç bilmeden
günlük eleştirilerinde,
Sadık Kalmuklarının
*ruhlarını kamçılayabilir.**

William Ernest Henley

(1849-1903, İngiliz şair ve eleştirmen)

Kahramanlık yılları
Yaşlı dünyayla birlikte mezara gitti,
Ben Babil'de bir kral
Sen de Hıristiyan bir köleydin,
Seni gördüm ve aldım, tıpkı bir oyuncu seçer gibi,
O inanılmaz gururunu kırdım ve yola getirdim...
O andan itibaren mezarının üzerinde
Sayısız güneşler doğdu ve battı,
Babil'in Kralı buyurdu
Ve sen onun kölesi oldun
Ayaklar altına alınan gururum benim felaketim oldu,
Çünkü gururum beni tekrar ezdi geçti,
Eski kızgınlığım tıpkı bir ölüm gibi son buldu,
Benden kaçıp duran ey aşk,
Senin sadakatsizliğin adına benim kalbim kırıldı,
Evet boşu boşuna kalbim kırıldı.

Victor Hugo

(1802-1885, Fransız şair, yazar, Romantizmin öncüsü)

Ve kederi hâlâ dinmedi.
Ama sonunda bir bebek daha doğurdu,
Müthişti babanın sevinci; hıçkırarak: "Bir oğlan!" dedi

* H. Heine'nin "*Kuzey Denizi*"nden.

Anne ise kederli ve bitkin; ruhu hâlâ hiçbir şey hissetmiyor...
Elem ve ıstırapla kıvrandı, ansızın,
Tüm zihni ve yüreği yeni bebesinde değil, ölenle....
"Mezarda meleğim, oysa ben!"
Kucağındaki minicik bebeğe öykünerek
Taparcasına sevdiği, tanıdık bir ses duydu birden:
"Bu benim!.. Ama aramızda sır kalsın" dedi
hayranlıkla bakarak annesinin gözlerine.

Carl G. Jung

(1875-1961, İsveçli psikiyatr, analitik psikolojinin kurucusu)

Yaşadığım hayat her zaman bana sonu ve başı olmayan bir öykü gibi gözükmüştür. Kendimi hep, öncelikli ve başarılı bir sınavı kaçıran ve onu tekrar yakalamaya çalışan, tarihi bir yapıtın parçası gibi hissetmişimdir. Daha önceki yüzyıllarda yaşamış olabileceğimi düşleyebilir ve yanıtlayamayacağım yığınla sorunun olduğunu düşünebilirdim. İşte bu yüzden, bana verilen görevi henüz tamamlayamadığım için tekrar yeniden doğmak zorundayım.

John Mc Laughlin

(d. 1942, İngiliz müzisyen)

"(...) Miles [Davis] beni ölünceye kadar, hatta öldükten sonra da etkilemeye devam edecektir.

Bu, yeniden doğuşa inandığınız anlamına mı gelmelidir?

Henüz kimse bunu kesin olarak söyleyemese de, evet. Hiç kimse bunun yanlış olduğunu söyleyemez, ama kimse tersini de söyleyemiyor. Yeni plağımdaki parçalardan birisinin adı Reenkarnasyon. Eğer böyle bir yeniden doğma olmasaydı, Hintli Srivanas'ın elektronik mandolinini daha dokuz yaşındayken, 40-50 yaşlarında bir müzisyen olgunluğunda çalması nasıl açıklanabilirdi, Mozart nasıl olur da daha yedi yaşındayken opera yazabilir, konserler verebilirdi?

Ailelerin doğru yönlendirmeleriyle?

Olabilir. Ama siz doğmadan önce nerede olduğunuzu anımsıyor musunuz? Ben öldüğümde şu anda var olduğum gibi olamayacağım, ama tamamen yok olacağıma kesinlikle

inanmıyorum. İçimde bir yerlerde, atomlarında küçük boşluklar var. Temelde ben bir hiçim, peki 'hiçlik' yokluk olabilir mi? Atomların hareket etmesi, gezegenlerin yörüngelerinde dönmeleri müziktir, bu benim için hakiki gerçekliktir.*

John Lennon
(1940-1980, İngiliz müzisyen, The Beatles'ın kurucularından)
Sonsuzluk hakkında iyimserim. Ölümden sonraki yaşama inanıyorum. Ölümün bir son olmadığına, fakat bir başlangıç olduğuna inanıyorum.

Shirley MacLaine
(d. 1934, ABD'li dansçı, sinema oyuncusu ve yazar)
Reenkarnasyon konusunda hiçbir kuşkum yok. Özellikle de bu konuda birçok şey okuyup kendim de birtakım şeyler deneyimledikten sonra. Bir rol üstlendiğimde başka bir kişinin duygusal pelerinine sarınırım. Demek ki herhangi bir ruh da her bedenlenişinde aynı şeyi yapabilir demek istiyorum. Kendi kişisel devinimlerinden çok farklı rollerle karşılaşıp üstün bir başarı sergileyebilmiş olmalarına şaşan birçok sanatçı aklıma geliyor.

Çoğu kez üstlenmiş olduğumuz rolleri kendi yaşamımızdan alınmış parçalara dayandırırız. Buna karşılık birçok kez de hiç tanımadığımız kendi yaşamımızla bir türlü bağdaştıramadığımız birçok duygu ile tepkiyi canlandırmamız istenebilir bizden. İşte böylesi durumlarda esin mucizesi bizi daha derin bir anlayışa ulaştırır ve başarırız. Bu gibi durumlarda bilinçaltı duygusal olarak canlandırdığımız olayları bir zamanlar yaşamış olduğumuza ilişkin esintiler hissedebiliriz.

James Clarence Mangan
(1803-1849, İrlandalı şair)
Önceki yaşamlarından birini ya da çoğunu Anadolu'da geçirdiğine inanıyordu. Yirmiyedi yaşından itibaren Türkler'e

* 1992 Temmuzu'nda, İstanbul Müzik Festivali sırasında yapılan bir söyleşiden.

ve Anadolu'ya karşı yoğun bir ilgi duymaya başladı. Türkiye'ye hiç gelmediği halde, özellikle Karaman'ı, Erzurum'u ve İstanbul'u betimleyen duygulu ve trajik şiirler yazmaya başladı. *"Meadowy Bosphorus"* (Çayırlı Boğaziçi) adli şiirinde Bizans sonrası İstanbul'u anlatır. Otobiyografik bir balad olan *"Nameless One"* (Adsız Biri) adlı yapıtında ağırlıklı olarak yazdığı, Türkler'e ve Anadolu'ya ilişkin şiirlerinde İngiliz edebiyatında hiç görülmeyen ve Türk edebiyatına özgü gazel türünün özelliklerine rastlanır:

Seni hep rüyalarımda görürüm, Karaman!
Senin yüzlerce tepeni, binlerce dereni,
Karaman, oh Karaman!
Senin altın ışıklı sabahın parıldadığı zaman,
Gün batımında güneşin çizgisinin derinliğinde,
Işık oklarıyla, tepelerin, derelerin,
Karaman, oh Karaman!
Çok uzak bir hayal gibi, rüyalarımdasın
Karaman!
Kızgın, ışıklı ovaların, güneşin, göğün
oh Karaman!
Gözlerimde siyah mezar taşları beliriyor
Karaman!
Yaz çiçeklerine ve renklerine bakıyorum,
Henüz rüyalarımdasın, yükseliyorsun
İhtişamınla gözlerime hoşgeldin Karaman!
*Yaşamımda hep yer alıyorsun, Karaman!**

John Edward Masefield

(1878-1967, İngiliz şair ve oyun yazarı)

Bir insan öldüğünde, yıkılmam,
Ruhunun nasıl olsa bir gün,
Dünyaya geri döneceğine inanırım.
Başka bir anne dünyaya getirecek,
Kendine seçtiği yeni bedeniyle.
Nasıl olsa daha güçlü bir beden,
Ve daha parlak bir zekâyla,
Eski ruh yoluna yine devam edecek.

* "Karamanlı Sürgün"den.

Friedrich W. Nietzsche
(1844-1900, Alman filozof)
Benim ilkem şudur: Öyle yaşa ki, yeniden yaşamayı arzula; bu senin görevindir. Çünkü nasıl olsa yeniden yaşayacaksın."

Eugene O'Neill
(1888-1953, ABD'li oyun yazarı)
Çok zaman önceydi! Ve ben hâlâ eski Margaret'tim. Büyüyen, olgunlaşan sadece bizim yaşamlarımız. Bizler yalnızca yüzyılların saniye olarak sayıldığı bir yerdeyiz, bin yaşam sonra tekrar gözlerimizi açmak üzere.

George S. Patton
(1885-1945, ABD'li general)
Reenkarnasyon benim için yalnız bir inanç değil, bir imandır. Filanca yeri biliyorum dediğimde, o yeri bir önceki yaşamımdan tanıyorumdur. Örneğin Fransa'da Langres'e komutan olarak atandığımda, beni karşılayan bir subay kenti gezdirmeyi teklif etti. Bense bu öneriyi düşünmeden reddederek, "Zahmete değmez, yeri biliyorum, hatta çok iyi biliyorum" demiştim.

Platon
(İÖ 427-347, Grek filozof)
Tanrılar tarafından önemsenmediğini düşleyen ey genç ya da genç adam! Bil ki; eğer daha kötüye gidersen, kötü ruhlarla olursun veya iyiden iyiye, birbirini izleyen yaşamlarda ve ölümdeki her başarında, bir benzerinin elinde bulunduğu her acıyı çekersin. Cennetin adaleti budur.

Dante Gabriel Rossetti
(1828-1882, İngiliz ressam ve şair)

Daha önce de burada bulunmuştum,
Ama ne zaman ya da nasıl, bunu anlatamıyorum;
Kapının ardındaki çimenleri,
O tatlı, keskin kokuyu,

Bu iç çekişi, kıyıdaki ışıkları biliyorum.
Sen daha önce de benimdin,
Ne kadar zaman önceydi bilemiyorum
Ama şu kırlangıç uçunca
Boynunu öyle bir çevirdin ki
Bir örtü kalktı; her şeyi çok eski zamanlarda biliyordum.

Albert Schweitzer
(1875-1965, Alman hekim, teolog, filozof ve orgcu)
Avrupalı düşünürlerin zihinlerini karıştıran, oysa aslında zorlukların üstesinden gelmek anlamına gelen bu Hint düşüncesinin yardımıyla, reenkarnasyon düşüncesi gerçeğin en umut ve güç verici açıklamasını içermektedir.

Seneca
(İÖ 54 ?-İS 39, Romalı hatip, filozof)
Bizim görüş alanımızdan çıkmış hiçbir şey yok olmuş demek değildir. Hepsi geldikleri ve yeniden görünmeye başlayacakları yere, doğaya saklanmaya giderler. Aralar vardır, yok oluşlar değil. Ve bizim terör olarak andığımız ölüm, yaşamı keser, ama ona bir son vermez. Hepimizin dünyada yeniden görüneceği gün, onu anımsayan birçoklarının geri dönmeyi reddetmelerine karşın gelecektir.

Henry David Thoreau
(1817-1862, ABD'li yazar)
Eski Hint yazılarında insan fikri, oldukça sınırsız ve heybetli bir biçimde ortaya çıkar. İnsanın kaderi üzerine daha yüce bir anlayış başka hiçbir yerde yoktur. İlahi faaliyet ve ilahi düzenin nerede bittiğini beşerin nerede başladığını ayırt etmek olanaksızdır. Kaçınılmaz olan yeniden doğuş düşüncesi, şairlerin kuruntusu olmayıp insan ırkına ait bir içgüdüdür.

1800 yıl önce Filistin'in güneyinde yaşamıştım. Ama benimle aynı dönemde yaşayan İsa adında birinin varlığından hiç haberim yoktu. Asurlu bir çobanken de yıldızlar bana göz kırpıyordu, şimdi bir New England'lıyken de...

Aleksey Nikolayeviç Tolstoy
(1883-1945, Rus roman ve öykü yazarı)
Tıpkı yaşamlarımızda binlerce düş kurduğumuz gibi, bu yaşamımız da, öldüğümüz zaman tekrar dönecek olduğumuz o gerçek, samimi ve asıl yaşamdan gelip ve yaşamların binlercesinden birini seçip yaşadığımızdır. Yaşamımız o diğer gerçek yaşamımızın düşlerinden biridir ve sonsuza dek, o tek, son ve hakiki yaşama ulaşıncaya dek sürer.

Bir önceki yaşamında kendini öldürmüş bir insanın, şimdiki yaşamındaki deneyimlerinin öyküsünü yazmak ne kadar ilginç olurdu. Önceki yaşamındaki talepleriyle yeniden karşılaşır ve bunları halletmesi gerektiğini anlayıncaya kadar tökezler dururdu... Önceki yaşamdaki eylemler, şimdiki yaşama yön verir.

Tina Turner
(d. 1940, ABD'li rock ve soul şarkıcısı)
Kaliforniyalı bir medyumun iddiasına göre Tina Turner, geçmiş yaşamlarından birini Eski Mısır'da geçirmişti. Tina Turner, Eski Mısır'la olan ilişkisini araştırmaya başladı. Daha sonra yaklaşık yirmi yıldır reenkarnasyon araştırmaları yapan ve Eski Mısır ile ilgili 17 kitap yazmış olan Moyra Caldecott ile tanıştı. Caldecott da eski yaşamlarından birini Mısır'da geçirdiğine inanıyor, hatta çoğu kez bunu hissettiğini söylüyordu. İki kadının dostluğu ilerledi ve araştırmaları, Tina Turner'ın Firavun Tutmosis-I'in kızı ve Tutmosis-II'nin karısı Hatshepsut olabileceği üzerinde yoğunlaştı. Birlikte birçok kez Mısır'a gittiler ve geçmiş yaşamlarına ilişkin bir şeyler anımsamaya çalıştılar. Caldecott şöyle diyor:

"Bilmek istediğimizi söyleyecek açık ve net bir ses duyamamıştık. Sadece duygularımız ve gölge biçiminde vizyonlar vardı. Daha önce burada yaşadığımızı biliyorduk. Fakat tüm ayrıntılar bizden kaçıyordu. Belki bilmemiz istenmiyordu. Belki emin olmak için tüm bunları bilirsek şimdiki yaşamlarımızı terkedecek ve orada ve geçmişte yaşayacaktık." (K–15)

Leonardo da Vinci
(1452-1519, İtalyan sanatçı, bilim adamı ve matematikçi)
Oku beni, Ey Düzeltici! Anla beni, eğer o çok ender bulunan hazzı ve neşeyi bende görüyorsan, tekrar bu dünyaya dönebilirim.

Voltaire
(1694-1778, Fransız filozof ve yazar)
İki kez doğmak, bir kez doğmaktan daha şaşırtıcı değildir; doğadaki her şey yeniden hayat bulmuyor mu?

Walt Whitman
(1819-1892, ABD'li şair ve yazar)
Ve eğer şimdi ya da on bin veya on milyon yıl sonra dünyaya gelsem, şimdi bunu neşeyle kabullenirim ya da aynı neşeyle bekleyebilirim. Ve sen yaşam, senin birçok ölümün artığı olduğunu biliyorum. Onbinlerce defa öldüğümden hiç kuşkum yok.

Bütün gün çalıştıktan sonra dinlenmeye çekilen bir insan gibiyim
Her türlü değişikliğin tadına varıyorum, girdiğim bütün kalıpları
seviyorum, yenileri bekliyor beni kuşkusuz
Bilinmeyen bir küre, umduğumdan çok daha gerçek,
çok daha yakın, uyandırıcı ışıklar salıyor çevreme,
Hoşçakalın
Söylediklerimi unutmayın, yine geri dönerim belki bir gün
Sizi seviyorum, yalnızca maddelerden ayrılıyorum
Bedeninden çıkıp gitmiş bir insanım, başarıya ermiş,
*ölmüş bir insan.**

William Wortsworth
(1770-1850, İngiliz şair)
Doğumumuz yalnızca bir uyku ve unutuştur;
Bizimle yükselen ruh, hayatımızın yıldızı,
Başka yerde oturur,
Ve oralardan gelir,
Ne tam unutmadadır,
Ne tam çıplaklıkta,
Cennet bulutlarıyla sürüklenerek
Tanrı'dan, evimizden geliriz
Cennet, bebekliğimizde yanıbaşımızda uzanır

* W. Whitman'ın "Ayrılış Şarkıları"ndan.

Ek 2

Türkçe'de Reenkarnasyon Konulu Romanlar

2000 Yılın Sevgilisi

Refik Halit Karay, İnkilap ve Aka Kitabevleri, 316 s., İstanbul 1972.

Doktor Fahir, ilk kez geldiği Side harabelerini dolaşırken 2000 yıl önce Sideli Korsan Parmis olarak burada geçirdiği eski yaşamını ve dilsiz köle Tamara ile yaşadığı aşkı anımsar. Parmis ile Tamara sonraki yaşamlarını yine iki âşık olarak bu kez 13. yüzyılda Ali Pars ve Prenses Amora kimlikleriyle Alanya yakınlarında geçirirler. Fahir, bir tren yolculuğunda tanıştığı Güldal'ı ilk görüşte tanır çünkü Güldal geçmiş yaşamlarında birlikte oldukları Tamara ve Amora'dır.

Sinema uyarlaması:
İkibin Yılın Sevgilisi
Yön: Ertem Göreç
Oyn: Hülya Koçyiğit, Serdar Gökhan, Birtane Güngör, Atıf Kaptan, 1973

Peter Proud Kaç Kere Yaşadı
(The Reincarnation of Peter Proud)
Max Ehrlich, çev. Sevil Güner, Milliyet Yayınları, 309 s., İstanbul 1975.

Peter Proud önceki yaşamına ilişkin kabuslar görmektedir. Rüyalarındaki verilerden yola çıkarak geçen yaşamını geçirdiği yöreyi saptar. Kentin gazetesinin arşivinde yaptığı araştırma sonrasında, geçmiş yaşamındaki eşi Marcia tarafından boğularak öldürüldüğünü saptar. Peter geçen yaşamındaki evine gittiğinde Marcia, geçmiş yaşamından getirdiği fiziksel alışkanlıklarından ötürü Peter'ı tanır. Peter ise geçen yaşamında kızı olan Ann'e âşık olur ve onu sevmeye hakkı olup olmadığı çelişkisini yaşar. Öte yandan Marcia, Peter'ı adım adım önceki yaşamındaki ölüm biçimine sürüklemektedir.

Sinema uyarlaması

Yön: J. Lee Thompson

Oy: Michael Sarrazin, Jennifer O'Neill, Margot Kidder, Cornelia Sharpe.

1974, ABD yapımı, 104 dakika

Audrey Rose İki Kere Yaşadı

Frank de Felitta, çev. Azize Bergin, Altın Kitaplar, 310 s., İstanbul 1976.

Önceki yaşamında yanarak ölen Audrey Rose'un babası Elliot Hoover, kızının şimdiki yaşamında Ivy adıyla Templeton ailesinin kızları olarak yeniden dünyaya geldiğini saptar. Bundan sonra, Audrey Rose'un yeni ailesiyle, onu sanık sandalyesine kadar götürecek olan bir mücadeleye girişir.

Sinema uyarlaması:

Audrey Rose

Yön: Robert Wise

Oy: Anthony Hopkins, Marsha Mason, John Beck, Susan Swift, Norman Lloyd

1977, ABD yapımı, 113 dakika

Yıldızlar Korsanı

(*The Star Rover*)

Jack London, çev. Neşe Olcaytu, Öz Yayınları, 336 s., İstanbul 1977.

"Kızıl öfkesinin" kurbanı olarak bir meslektaşını öldüren ve idama mahkum edilen ziraat profesörü Darrell Standing, bulunduğu hapishanede bastırılan bir isyanın elebaşılarını söylemediği için hücre cezasına çarptırılmıştır. Standing'e her geçen gün şiddeti daha artan özel bir işkence uygulanır. Bu işkenceler sırasında bilinçli bir biçimde bedenini terk etmeyi öğrenir. Ruhsal bedeniyle bulunduğu hücreyi terk edecek düzeye geldikten sonra hücre dışına çıkmaya başlar. Standing artık bedenini her terk edişinde bir başka geçmiş yaşamına gider. Standing'in geçmiş yaşamları 3000 yıl öncesine, Babil'e kadar uzanmaktadır. Ve "kızıl öfkesi" her yaşamında bir biçimde ortaya çıkmaktadır. Standing, idama giderken şöyle der: "Ölüm gerçek değildir. Yaşam ruhtur, ruh ise ölümsüzdür. Sadece insanın bedeni yok olur fakat ruhu tekrar başka bir bedende yaşamaya devam eder. Evet, sonsuz yaşantısını sürdüren ruhtur. Tekrar yaşadığım zaman kim olacağım, ne olacağım acaba? Bilmiyorum ve merak ediyorum..."

İş İşten Geçti

(*Les Jeux Sont Faints)*

Jean-Paul Sartre, çev. Zübeyir Bensan, Varlık Yayınları, 144 s., İstanbul 1994 (5. basım).

Pierre Dumaine devrimci bir örgütün lideridir. Silahlı bir eylemin hazırlığı yapılmaktadır. Fakat örgütün içindeki bir ajan tarafından öldürülür. Eve Charlier, devrimcilerin eylemlerini bastırmaya çalışan milis örgütünün sekreteri, varlıklı Andre Charlier'nin eşidir. Eve bir hastalıktan ötürü ölmek

üzeredir ve Andre, Eve'i kızkardeşi Lucien ile aldatmaktadır. Eve de ölür. Pierre ve Eve, yeni ölmüş kişilerin ölüm kayıtlarını yaptırdıkları bir kuyrukta karşılaşırlar ve birbirlerine âşık olurlar. Öbür dünyada birbirlerine âşık olanların yeniden bedenlerine dönme hakkı olduklarına ilişkin yasadan yararlanarak yeniden eski bedenlerine dönerler. Ancak 24 saat içinde sevişmeleri koşuluyla. Fakat ölüm ötesinde onlar için bir anlam ifade etmeyen aralarındaki sınıfsal farklılık, yeniden bedenlendiklerinde açığa çıkar. Dünyaya döndüklerinde, öte dünyadaki saf aşk yerini dünyasal kaygılara bırakır. Eve kızkardeşini kocasından kurtarmak istemektedir. Pierre ise örgüt arkadaşlarına, polisin yapacağı saldırıyı mutlaka duyurmalıdır.

Sinema uyarlaması:
Oyun Bitti
Yön: Jean Delannoy
Oy: Marcel Pagliero, Michelin Presle
1947, Fransız yapımı, 91 dakika, siyah-beyaz

Sen Bana Mevsimlerden Söz Et

(*Des Jours et des Nuits*)
Gilbert Sinoué, çev. Ali Cevat Akkoyunlu, Doğan Kitap, 238 s., İstanbul 2003.

Arjantin'in pampalarından Yunanistan'ın Akdeniz güneşinde kavrulan topraklarına uzanan, dünya kadar yaşlı bir saplantının öyküsü. Bir kadını arayan erkeğin hikayesi. Tek farkla; Ricardo Vacarezza, Sara'yı üç bin yıl önce tanıdığını söylüyor...

"- Yoksa bana geleceği görmek mümkün mü demeye çalışıyorsun?
- Geleceği ve geçmişi.
- Geçmişimizi hepimiz biliyoruz. Bunda ilginç olan ne?
- Benim sözümü ettiğim geçmiş, geçmişten ve diğer bütün geçmişlerden önceki geçmiş. Yoksa insanın tek bir hayat ya-

şadığına inanacak kadar saf mısın? Doğuyorsun, ölüyorsun, hepsi bu mu? Hayır. Doğarsın, ölürsün, doğarsın, ölürsün... Sonsuza dek." (Arka kapak yazısı)

Ölerek Yaşıyorum

Kurgusal Gerçek Roman, Halikarnas (M.S. 2095 – M.Ö. 334)

Haldun Hürel, Dharma Yayınları, 536 s., İstanbul 2004

İÖ 334'de Halikarnas'ta (Bodrum) tanışan ve birbirlerine âşık olan, daha sonra Firavunlar döneminde Mısır'da ve nihayet 2095 yılında Bodrum'da tekrar bir araya gelen iki sevgilinin, tamamıyla tarihi bilgilerin üzerine kurgulanan macera dolu öyküsü.

Yazarın özetinden:

"(...) Artık tarihin derinliklerindedir yapayalnız. Zamanın binlerce yıl gerisinde bulunduğunu kabul ederek Halikarnas'ı aramaya başlar. Bu arada durumunu anlamaya çalışır. Başına ne gelmiştir? Ölmüş müdür acaba? Yani, insan ölünce, böyle mi olmaktadır? Her ölen kişi bu durumla mı karşılaşmaktadır? Tüm yaşamlarını saniye saniye bilmekte midir? Eğer öldüyse, başka bir yaşamında mı gözünü açmıştır? Ve ölüm diye bir şey yok mudur aslında?"

"(...) Ölümün ve farklı çağlarda yeniden yaşama dönerken, eski yaşam izlerinden tümüyle kopulamadığının belgesi olan bu karabasan benzeri kördüğümün içine, doğanın hiç sekmeyen kurgusuna bağlı olarak, başka kişiler de girer. Doğa, zamanlararası bu kurguda, neyi neyin yerine koyacağını çok iyi hesaplamıştır.

Nika, firavun Venis'in karısı Nelkis olduğunu, Zenon'un, Aristo ve diğer kahinlerle birlikte çözümlediği taş tablet sayesinde öğrenecektir daha sonra."

Ek 3

Karma Yasası

Karma sözcüğü Sanskrit kökenli olup, "eylem" ya da "yapmak" anlamına gelir. Biz düşündükçe ya da faal oldukça bu düşünceden ve eylemden belirli sonuçlar ortaya çıkar. Böylece, Karma, nedensellik yasasıdır. Her dürtü, çevremizin ya da başkalarının yaşamları üzerinde etki yaratmak suretiyle ya da doğal ve kozmik yasanın işlemesine yol açabileceği için belirli sonuçlar oluşturacaktır. Bunun herhangi bir doğaüstü ya da keyfi yanı yoktur. Doğal yasa Karma'dır. Havaya fırlatılan bir taş çekim gücü tarafından etkilenir ve sonuç taşın yere düşmesidir. Kaba bir söz nedendir. Bu sözün yöneltildiği kişinin üzerinde yaratılan etki aynı biçimde, kişinin buna gösterdiği tepki Karma'dır. Birisine yapılan iyilik ve onun bu iyiliği yapana verdiği karşılık, Karma'nın bir diğer örneğidir. Şu vurgulanmalıdır ki, neden-sonuç bağıntısı biçiminde ortaya çıkan Karma her zaman olumsuz değildir. Olumlu da olabilir ve çoğunlukla da böyledir.

Karma, insanların düşünceleri ile eylemlerini dengeleyen spiritüel ve dünyasal etkinlik biçimini temsil eden Telafi yasasıdır. Bu dengeleme, doğanın aşina olduğumuz şu sürecine benzetilebilir: "Kişi ne ekerse onu biçer." Bu yasa milyonlarca insanın yaşamında yeterli bir biçimde kendisini gösterir ve mistisizmin samimi izleyicisinin birçok deneyimleri sa-

yesinde açıkça ortaya konmuş çok kesin bir ilkedir. İnsanın yaşamındaki nasiplerini oluşturan koşulları kendi üzerimizde kendimiz oluştururuz.

Karma, değişmez bir yasadır ve şimdiki devrenin yanısıra çok ilerideki yaşamlarda da geçerli olacaktır. Gelecek yaşamlarda razı olmak zorunda kalacağımız koşullardan çoğunu kendi kendimize yaratırız. Yaşamda meydana gelen her şey belirli bir nedene bağlıdır ve her nedenin kesin bir sonucu vardır. Bir gün, bir biçimde, adil bir telafi yoluna gidilmeksizin ya da hareketimiz için adil bir karşılık almaksızın bir diğer insana ya da bir hayvana bile bir iyilik yapamayız ya da zarar veremeyiz.

Yaşamımız süresince olayları dikkatlice gözlemleyip analiz ettiğimizde, birçoğumuz şunu öğreniriz ki, kafamızda barındırdığımız ve ifade ettiğimiz düşüncelerimizin, eylemlerimizin ardındaki niyetlerin ve eylemlerin kendileri sayesinde gelecekteki olayları ve koşulları kendi kendimize yaratmaktayız. Şunu da öğrenmişizdir ki, ya yasa bizi böyle yapmaya zorlamadan önce ya da yasayı uygulamanın zorunluluğu üzerimize çöktüğü zaman telafi yoluna gitmekten başka, Karma yasasından kaçınmanın hiçbir yolu yoktur.

Hiçbir kötülük ya da iyilik, hiçbir haksız ya da haklı düşünce ya da eylem, acımasız ya da merhametli hareket yoktur ki, Karmik kayıtlardan kaçmış olsun ya da telafi edilmeden bırakılsın. Eylemlerimizin kaçınılmaz sonuçlarının yerini bulması aylar ya da yıllar alabilir, fakat yasanın çalışması kesin ve muhakkaktır.

Beşeriyet, insanların toplumsal ve ahlaki davranışları için keyfi olarak yaptığı yasalarla, kişilere eylemlerini telafi ettirmeye çalışabilir. Ancak, bu tür bir telafi, hiçbir zaman Karma yasasının kaçınılmaz işleyişinde olduğu kadar adil, merhametli, kesin ve etkili değildir.

Telafi yasası, beşeriyetin kendi yasalarında telep ettiği biçimde göze göz isteyen katı-mekanik bir anlayışla işlemez.

Bu tür bir işleyiş hiçbir zaman tümüyle haklı, merhametli ve hepsinden öteye, kişi ve toplum için yapıcı ya da yararlı olamaz. Karma yasası, doğal olarak, kişi ve toplum için yapıcı ve yararlı olmaya çalışır.

Ne tuhaftır ki, –olasılıkla, gerçek yasanın yanlış yorumundan ve anlayış yetersizliğinden ötürü– mistik felsefelerin birçok dikkatsiz okuyucusu ve izleyicisi tüm ıstırapların Karmik olduğuna inanırlar. Bu inanç, kuşkusuz, şöyle ifade edilen bir mantık hatasına dayandırılmıştır: "Tüm hatalar insana ıstırap getirir; böylece, tüm ıstıraplar da hatalardan doğar."

Eğer telafi yasası, ilahi kökenli evrensel bir yasa olmasından ötürü adil, merhametli ve yapıcı ise, kötü eylemlerin karşılığında dengeleme talep etmesinin yanısıra iyi eylemlerin de karşılığını vermelidir. Yasanın işleyişindeki bu hakkaniyet sağduyumuza hitap eder etmez, telafi yasasının yalnızca hatalarımızı cezalandırmaktan ibaret olduğu düşüncesinin yersizliği de hemen ortaya çıkacaktır.

Karma sözcüğünün telafi yasasını adlandırmak üzere seçilmesi bir şanssızlıktır. Doğu felsefelerinin birçok izleyicisi ile Doğulu zihinlerin birçoğu için bu sözcük sadece, ıstırap ya da yaşamın sınavları ve sıkıntıları anlamına gelir. Bu iyi bir deyim değildir. Çünkü, olumlu eylemlerimizin ödüllendirilmemesi durumunda, insanlar, soylu bir yaşam sürdürmeye, başkalarına iyilik yapmaya, uygarlığın yapıcı gelişimine serbestçe katkıda bulunmaya eğilimli olmayacaklardır. Eğer insan, yalnızca, yaptığı kötülük için cezalandırılsaydı, ne kötü faaliyetlerinden vazgeçerdi ne de kötülüğün yerine iyilik yapma dürtüsünü duyardı.

İnsanların toplumsal ve ahlaki davranışlarıyla ilgili olarak yaptıkları keyfi yasaların çoğu, kötü eylemler için cezalandırma biçimlerini ortaya koyar. Fakat uygarlık tarihinin gözden geçirilmesiyle, kötü eylemler için cezalandırma teh-

didinin ne işlenen suçu ne de kötülük yapmaya eğilimli olanların yaptıkları kötülüğün miktarını azaltmamış olduğu, inandırıcı bir biçimde kanıtlanmış olacaktır.

Yapılan iyilik için övmeyi ve karşılığını vermeyi kurulu düzenlerden tümüyle kaldıracak olursak, kısa bir süre sonra, kötülük yapmayı cezalandıran herhangi bir kozmik ya da insan yapısı yasanın varlığına karşın, dünyada, iyilikten daha çok kötülük buluruz. Yalnızca telafi yasasının işlemesi, kişinin iyilik yapmaya çabalaması için yeterli bir neden olacaktır. Olumlu eylemler ile niyetlerin de muhakkak kötü eylemler ile niyetlerin bir ıstırap, cezalandırma, vazgeçme ya da iyileştirme biçimini davet etmeleri gibi, kendi bereketli ödüllerine yol açmış olurlar. Bu da şu noktayı bize benimsetir ki, insanlara karşı adaletsiz, haksız ve şefkatsiz davranılması halinde, öğrenilmesi gereken dersin ya da ilkenin, düzeltmenin en etkili ve yapıcı olacağı koşullar altında dikkatimize sunulması kaçınılmaz olur.

Tüm ıstırabın, hastalıkların, üzüntülerin ve adına kötü talih denilen şeyin herhangi bir olumsuz ve kötü eylemin ya da niyetin Karmik sonucu olduklarını; ve tüm ödüllerin, sevincin ve adına iyi talih denilen şeyin de iyi, olumlu eylemlerimiz ile yapıcı düşüncelerimizin Karmik sonucu olduklarını düşünmek anlamsızdır.

Başımıza gelen talihsizliklerin, ne bu yaşamda ne de önceki yaşamda, bizler tarafından bilerek ya da bilmeyerek yapılmış ya da ifade edilmiş herhangi bir kötü ya da hatalı eylemle ve düşünceyle ilgisi olmayan birçok nedenleri vardır. Kuşkusuz, bugün yaşamdaki nasibimizin, çoğunlukla, önceki yıllarda ya da yaşamlarda ne yapıp ne yapmadığımızın sonucu olduğu doğrudur ama öte yandan da yaşam, her gün, beklenmeyen olaylarla ve görünürde hakedilmemiş ödüller ve fırsatlarla dolup taşar. Her geçen gün, dün ile ya da yaşamımızın geçmiş herhangi bir yılı ile ya da önceki herhangi bir yaşama ait herhangi bir eylemimiz ya da düşüncemiz ile

yakından uzaktan hiçbir ilgisi olmayan nedenlere bağlı bulunan, kendine özgü sınavlarını ve dertlerini getirir.

Karma'ya karşı gelinebilir mi? Karma'ya karşı gelinemez. Ancak, Karma, keyfî yani sabit ve kaderci olmadığı için, Karma'nın dengelenmemesi ya da diğer nedenlerden ötürü biraz değiştirilmemesi için hiçbir neden yoktur. Örneğin kişi, önceki davranışlarının sonucu olan kötü Karma'nın idrakindeyse, neden Karma'yı dengeleyici bir davranış biçimini benimsemesin? Kişi daha sonra evrensel ilkelere uygun bir yaşam biçimini seçmek istediğinde bunu gerçekleştirebilir. Böylece geçmişteki hatalı eylemlerinin sonuçlarını hafifletebilecek bir dizi yeni eylem oluşturabilir. Ancak, bu da, davranışlarımızdan ötürü bir dizi neden oluşturduğumuzda yalnızca pişman olmak ya da yeni niyetler edinmekle önceki eylemlerin ya da düşüncelerin sonuçlarını durduracağımız anlamına gelmez. Böylelikle, günlük yaşamda, yapmamız gerektiği biçimde sürekli olarak Karma'yı dengelemekte ve biraz da değiştirmekteyiz.

Kimse yaptıklarının sonuçlarıyla, ama bu yaşamında ama gelecek yaşamlarında karşılaşmaktan kaçınamaz. Bir eylemin sonucu, nerede olursa olsun, kişiyi muhakkak bulur. İnsanın kendi üzerinde, kendinin en saklı, en bilinmeyen yanları üzerinde yapacağı çalışma "kendini tanıma" sürecini hızlandıracaktır. Kişi böylelikle kendi Karmik bağlantılarını algılamaya başlayabilecektir. (K-9)

SON SÖZ YERİNE

Bir Zen öğrencisiyle üstadının konuşmalarından:

Öğrenci: Ustam, ruh ölümsüz müdür değil midir? Bedenimiz öldükten sonra yaşamaya devam edecek miyiz, yoksa yok mu olacağız? Gerçekten de yeniden doğacak mıyız? Ruhumuz, yeniden biçimlenmek üzere bileşenlerine mi ayrılacak, yoksa bizler biyolojik bir organizmanın içine yerleşecek olan bir bütün müyüz? Belleğimizi koruyabilecek miyiz? Yoksa genedoğum öğretisi yanlış mı? Belki de Hıristiyanların ölümden sonra yaşam inanışları daha doğrudur... Eğer böyleyse, o zaman bedensel olarak yeniden mi dirileceğiz, yoksa ruhumuz saf bir ruhsal alana mı girecek?..

Usta: Kahvaltın soğuyor.

Sözlükçe

Akaşik Kayıtlar

(İng. *akashic records*)

Batı teozofisinin, Hint teozofisindeki, "evrendeki tüm uzayı kapsayan temel etherik cevher" olarak tanımlanan "akaşa" sözcüğünden türettiği bir terimdir. Sanskrit dilinde öz ve uzayı ima etmek üzere "ışıklı" anlamına gelen akaşa sözcüğü Hinduizm'de evrendeki her şeye nüfuz etmiş durumdaki beşinci ve en süptil (ince) olan 'ether' cevheridir. Hinduizm'de bu "ruhun siyah yumurtası" olarak sembolize edilir. Yoga felsefesinde akaşa, prana ve yaratıcı zihin üç evrensel prensiptir ki, majik ve psişik güçlerin kaynağı, evrenin her yerinde mevcut bu üçlüdür.

Budizm'de ise, akaşa kavramında bir ayrım yapıldığı görülür. Budizm'e göre iki tür akaşa vardır:

1) Kişiliği oluşturan her şey (varlığın duyguları, algıları, zihinsel oluşumları, şuur hareketleri, fizik biçimi vb.) ile ilgili sınırlı akaşa.
2- Maddi her şey ile ilgili sınırsız akaşa.

Astral Beden

(İng. *astral body*, Fr. *corps astral*)

Okültist ve teozoflara göre, varlığın fizik bedenden daha seyyal maddelerden kurulu bedenlerinden biridir. Teozof Annie Besant'a göre, ruhun fizik beden ve esîrî bedenden sonraki üçüncü bedeni olan astral beden esîrî bedeni canlandırır; hassasiyetin, imajinasyonun ve hayvansal ihtirasların yer bulduğu kısımdır. Bu bedende meydana gelen düşünceler hissî düşüncelerdir. Astral bedene arzu bedeni de denilir, her türlü hisleri fizik bedene aktarır. Zaman zaman fizik bedeni terk edip gezer, genişleyip yayılabilir. Varlık, evrenden bu bedeniyle etki alır. Varlık günün birinde astral bedenini astral plânda terk ederek mantal plâna geçer.

Astral Plân

(İng. *astral plane*): Seyyal (akışkan) bir maddeden oluştuğu, fizik dünyadaki yaşamı beslediği ve etkilediği kabul edilen görünmez âleme okültistlerin ve teozofların verdiği ad.

Aura

Canlı bir bedenden yayılan radyasyonla oluşan ve gitgide genişleyen tesir kuşakları tarzında kendine gösteren alana verilen ad.

Dogmatizm

(İng. *dogmatism*, Fr. *dogmatisme*)

Bağnazlık. İleri sürülen düşünce ve ilkeleri kanıt aramadan, incelemeden ve eleştirmeden doğru sayan anlayış. Dogmatizm, bilinmezciliğin, eleştirmeciliğin ve kuşkuculuğun karşıtıdır. Her devirde ilerlemenin, gelişmenin karşısında durmuş dogmatik anlayışa hemen hemen her alanda rastlanırsa da en belirgin örneklerine din, felsefe ve bilim alanlarında rastlanır. Dogmatizm, neo–spiritüalist terimlerle, bir 'realite'ye saplanıp kalmak, içinde bulunduğu realiteyi mutlak realite sanmak biçiminde açıklanır.

Durugörü

(İng. ve Fr. *clairvoyance*)

Canlı ve cansız nesnelerin ve olayların beş duyunun yardımı olmaksızın (paranormal) algılanması. Duyudışı algılama (ESP) fenomenlerinin neredeyse tümünü kapsayan durugörü fenomenini belirtmek üzere 'kriptestezi', 'telestezi', 'metagnomi', 'ikinci görü', 'telepsişik' gibi çeşitli terimler ortaya atılmışsa da bunlar klervoyans (durugörü) terimi kadar tutulmamıştır. Durugörü fenomeninde görü, öznel (sübjektif) veya nesnel (objektif) vizyonlar veya imaj duyumları tarzında belirebilir. Bu süreçte, genellikle, önceleri karışık ve belli belirsiz olan imajlar giderek kuvvetlenir ve netleşir. Fenomen, hipnotik veya doğal uykuda (rüya tarzında), 'uyku–uyanıklık arası' hallerde, uyanıkken (genellikle dalgınlık anında) ve ekstaz, trans gibi haller sırasında oluşabilir.

Duruişiti

(İng. ve Fr. *clairaudience*)

Bilinen hiçbir aygıt kullanılmaksızın, algılanamayacak derecede uzakta bulunan maddi ortamlardan gelen veya algılanması olanaksız ses, konuşma ve müzikleri işitebilme ve bedensiz varlıklardan gelen tesirleri söz halinde duyabilme yetisi. Durugörü fenomeninin sese dayalı hali de denilebilir.

Dünya Gezegeni Okulu

Ruhsal, kozmik ve ezoterik kaynaklı bilgilere göre, Dünya ge-

zegeni, evrendeki, üzerinde insan aşamasındaki varlıkların yaşadığı pek çok gezegen gibi, belirli tekâmül değerlerinin, belirli ruhsal yeteneklerin kazanıldığı, "okul" olarak nitelendirilecek bir tekâmül ortamıdır. Ancak, gezegenimiz, kozmik yaşı, esîrî inceliği ve vibrasyonel karakteri bakımından belli bir düzeye ulaşmamış olduğundan, insan formundaki varlıkların yaşadığı gezegenlerin çoğu standart bir öğretim yeri durumuna gelmişken, Dünya gezegeni henüz bir "ilköğretim okulu" düzeyinde bile değildir. Dünya gezegeni, hayvanlık ile insanlık arasındaki aşamayı başka gezegenlerde tamamlamış, insanlık aşamasına yeni ayak basmış varlıkların, yani insan bedeninde enkarne olmakla birlikte insanca yaşamayı henüz öğrenememiş varlıkların geldiği bir 'okul'dur. Bu okul, "derslerin" ıstırap verici, sert yöntemlerle öğrenildiği sıkı bir okuldur. Bu okulun, insanları, isteseler de istemeseler de bir mengeneden geçirircesine ezen, yoğuran ve yola getiren sayısız ders aracı vardır (zorunlu yaşam koşullarıyla aile, eğitim ve öğretim kurumları, askerlik yaşamı, toplumun yasal ve ahlaki yaptırımları, dinler, vb.) Nasıl ki bir okulun, bağlı bulunduğu bir hiyerarşik sistemi, bir müdürü (ya da sahibi), müdür yardımcıları, öğretmenleri, öğretim programı, dersleri, sınavları ve öğrencileri varsa, Dünya gezegeni okulunun da, diğer gezegenler arasında bir derecesi, 'Yüksek İdare Mekanizması' hiyerarşisine bağlı bir yöneticisi, bu yöneticiye bağlı bir ruhsal hiyerarşi kadrosu, bedenlenecek vazifelileri, tekâmül programı, dersleri, sınavları ve öğrencileri vardır. Bu okulun yöneticisi, yönetim kadrosu ve tekâmül programı her 'devre' için değişir. Her yönetici, ayrı bir yönetim kadrosuyla kendi plan ve programını, kendine özgü yöntemleriyle, kendine özgü tesiri ve davranış biçimiyle uygular.

Ekminezi

(İng. *past-life regression*, Fr. *ecmnésie*)

Hipnoz veya 'psikolojik ayrışma' halindeki bir denekte, içinde bulunduğu yaşamındaki ya da geçmiş yaşamlarındaki ('enkarnasyon'larındaki) izlenimlerin tekrar canlanması olayına ve bunu sağlayan yönteme verilen ad. Grekçe "ektos" (dışında, dışta) ve "mnimi" (hafıza) sözcüklerinden türetilen terim, ilk kez Fransız araştırmacı Dr. Pitre tarafından kullanılmıştır. Ekminezi olayında, hipnoz haline giren deneğin, "anıları hatırlaması" değil, eskiden cereyan etmiş olayları "yeniden yaşaması" sözkonusudur. Ekminezi de-

neylerinde, deneğin uyanık haldeyken tam hatırlayamadığı veya tamamen unutmuş olduğu olayları bile tüm ayrıntılarıyla yeniden yaşadığı görülmüştür. Ekminezi, reenkarnasyonun en önemli kanıtlarından biri olarak kabul edilir. Çeşitli ekminezi deneylerinde, yabancı dil bilmeyen deneklerin yabancı dil konuştukları, hiçbir müzik aletini çalmasını bilmeyen deneklerin de org ve piyano ile klasik müzik yapıtlarını çaldıkları görülmüştür. Deneklerin geçmiş yaşamları (enkarnasyonları) ve yaşadıkları ev hakkında verdikleri ayrıntılı bilgilerin de, sözü edilen yerlerde yürütülen soruşturmalar ve eski kayıtların incelenmesi sonucunda doğru olduğu anlaşılmıştır.

Enkarnasyon

(Lat. *incarnatio*)

Ete-kemiğe bürünme, beden edinme, doğma, dünyaya gelme.

Enkarne

Ete-kemiğe bürünmüş, beden edinmiş, doğmuş, dünyaya gelmiş (varlık).

Ether (Esîr):

Maddenin bilinen katı, sıvı ve gaz hallerine oranla, yoğunluğu daha az, titreşimsel hızı daha yüksek, daha süptil (latif) ve daha akışkan bir hali. Fizikçilere göre, boş olarak algıladığımız uzay, aslında, bu esîr denilen maddeyle doludur; tartılamamakla birlikte, bu maddi cevher tüm evrende, atomların arasında bile vardır. Teozoflara göre, fizikçilerin ether'i, teozofideki ether'in yalnızca aşağı ve kaba unsurlarından biridir. Neo-spiritüalizme göre, teozoflarca ifade edilen etherden çok daha akışkan maddeleri belirten bir terimdir.

Ezoterik

(İng. *esoteric*, Fr. *ésotérique*)

Ezoterizm'in sıfatı. Ezoterizme ait, ezoterizme dair, ezoterizmle ilgili. Karşıt anlamlısı egzoterik'tir.

Ezoterisyen

Ezoterizm üzerine çalışmalar yapan kimse.

Ezoterizm

(Fr. *ésotérisme*)

Gerek medyumnik yollarla, gerekse aktarılagelen tradisyonlar ile alınmış derin ve hakiki bilgilerin ehil olmayanlardan gizlenerek, yalnızca ehillere öğretilmesi ve bu yolla edinilen bilgiler bütünü. Tanımından da anlaşılabileceği gibi, ezoterizm bir inanç sistemi veya bir yol değildir; birtakım yüksek bilgiler bütününe ve bu bilgilerin herkese açıklanmadan öğretilmesine ve-

rilen genel bir addır. Sözcük, Grekçe "iç, içsel" anlamındaki "esoterikos" sözcüğünden ya da "görüyorum", "içsel olan", "gizli olan" anlamlarına gelen "eisotheo" sözcüğünden türetilmiştir. Karşıtanlamlısı "egzoterizm"dir.

Halüsinasyon

(İng. ve Fr. *hallucination*)

Psikoloji sözlüklerinde "ilişkili ve yeterli bir uyaran bulunmamasına karşın, gerçekte var olmayan şeyleri görmek, işitmek gibi dayanaksız algılama", parapsikolojik sözlüklerde ise "duyular, dış uyaranlarla normal şekilde ya da bilinen yollarla uyarılmamalarına rağmen, (bir şey) algılama" olarak tanımlanır.

Hâmi Varlık

(İng. *protector spirit*, Fr. *esprit protecteur*)

Kimi kutsal metinlerde koruyucu melek olarak ifade edilen, spiritüalist terminolojide, her insanın doğumundan önce 'yaşam planı'nın hazırlanmasına yardım eden, bu planın uygulanmasını kendine vazife edinen, bunun için hamisi bulunduğu varlığa dünyadaki yaşamı boyunca yardım eden bedensiz varlığa verilen ad. Hâmi varlık, hamisi bulunduğu bedenliyi İlâhî prensiplerin dışına çıkmadan korur, onun karşısına çıkacak olayları yaşam planı dahilinde düzenler, karşısına çeşitli olaylar çıkarmak veya sezgi, ilham, rüya tarzında beliren tesirler göndermek suretiyle uyarılarda bulunur, yaşamın güçlüklerle dolu çetin yolunda ıstıraplı olaylara dayanabilmesine ve sınavlarını başarabilmesine çeşitli şekillerde yardım eder.

İnisiyasyon

(İng. ve Fr. *initiation*)

Kimi disiplinlerde ya da öğretilerde, bireyin ruhsal gelişimi için 'ruhsal tesir'i alıp aktarabilen bir öğretmenin / ustanın (inisiyatör'ün) sert ve sürekli denetimi altında, bir düzen ve disiplin içerisinde, fiziksel ve ruhsal anlamda zorlu sınavlardan geçirilme, yöntemli olarak eğitilme.

İnisiyatör

(Fr. *initiateur*)

Bir inisiyasyonda üstat (usta) olan kimse.

İnisiye

(Fr. *initié*)

Bir inisiyasyon sürecini tamamlamış, ruhsal tesir'i kendi başına çekip çevresine dağıtabilecek ve böylece üstat (inisiyatör) olabilecek düzeye gelmiş kimse.

Kolektif Bilinçdışı

Analitik psikolojinin kurucusu Carl Gustav Jung'a göre, her insan bastırdığı duygulardan, dürtülerden, düşüncelerden oluşan kendi kişisel bilinçdışının yanısıra, evrim boyunca diğer bütün insanlarla, hatta hayvanlarla paylaştığı bir de ortak (kolektif) bilinçdışına sahiptir.

Ksenoglosi

(İng. *xenoglossy*, Fr. *xenoglossie*)

Kişinin aniden, bilmediği bir yabancı dilde konuşabilme, yazabilme, okuyabilme ve anlayabilme paranormal fenomenine verilen ad. Terim, Grekçe'deki "xenos" (yabancı) ve "glossa" (dil) sözcüklerinden türetilmiş olup, Fransız hekim, psikolog ve patolog Charles Richet (1850-1935) tarafından ortaya atılmıştır.

Liyakat

Sözlüklerde "layık olma, yaraşırlık, uygunluk, değim" karşılıkları verilen liyakat sözcüğü neo-spiritüalist terminolojide özel bir anlamda kullanılır. Neo-spiritüalist terminolojide, bir 'vazife'yi yerine getirebilecek duruma girmiş olma, liyakat sözcüğüyle ifade edilir. Liyakat kazanmak bir işi başarabilmek için gerekli olan güçleri elde etmektir ki, bu da ancak o güçleri insana kazandırıcı yollarda yapılacak, işin önem ve kapsamı oranında uzun, yorucu, sabır ve direnmeye bağlı bir çalışmayla elde edilebilen bir gelişme halidir. Dolayısıyla "işgörücülük niteliği" olarak da nitelendirilebilecek liyakatin oluşmasında bilgi ve deneyim esastır. Kimi vazifeler için gereken liyakatin oluşması birçok reenkarnasyon boyunca sürecek deneyimleri gerektirebilir. Varlığın bir liyakati kazanmış olup olmaması, yani bir vazifeyi yerine getirebilecek duruma gelmiş olup olmaması yaşamları sırasında karşısına çıkarılan çeşitli 'sınav'larla sınanır, saptanır. Liyakat bir bakıma tekâmül düzeyini gösteren bir olgudur. Varlıklar liyakatleri oranında güçler edinir, olanaklara kavuşur ve vazifeler görürler. İnsan her istediğini ancak kendi liyakati ve kudreti derecesinde alır.

Mantal Plân

(İng. *mental plain*)

Teozofide, astral plânın maddesinden daha seyyal (akışkan) bir maddeden oluştuğu kabul edilen âlem. Varlığın astral plândan sonra yükseldiği mantal plân, düşünceler âlemidir. Yüksek düzeyli düşünce-formlarının ve zihinsel çalışmaların mekanıdır. Varlığın mantal plândaki bedenine mantal beden adı verilir.

Metapsişik

(Fr. *métapsychique*)

İnsanın olağan ruhsal (psikolojik) fenomenlerini aşan, klasik bilimsel yöntemlerle açıklanamayan, kaynağı bedensiz veya bedenli ruhlar olan, insanın birtakım bilinmeyen yetenekleriyle oluşturduğu tüm olağandışı (paranormal) fenomenleri konu alan bilimsel araştırma alanına verilen ad. "Bedene bağlı, ruha ait" anlamındaki "psişik" ile Grekçe'deki "ötesinde, ardında" anlamındaki "meta" sözcüklerinden türetilmiş terim, 1905'te, Aristo'nun "Metafizik" adlı kitabının adından esinlenen Fransız hekim Prof. Charles Richet tarafından ortaya atılmış olup, hem isim, hem sıfat olarak kullanılmaktadır.

Mikrokozmos-Makrokozmos

Grekçe'den gelen, "küçük âlem–büyük âlem" anlamındaki terim, okült terminolojide genellikle "insanlar ve Dünya, evrenin küçük bir kopyasıdır" görüşünü ifade etmek üzere kullanılır. İlk "Kilise Babaları"ndan olup reenkarnasyonu kabul eden Origene'in savunduğu bu görüş, neo–platonistlerin de etkisiyle okültizmde (Batı okültizminde) yer etmiştir. Okültizme göre insan Dünya ve evrene kıyasla, Dünya da parçası bulunduğu evrene kıyasla bir mikrokozmostur. Bu analoji (benzetme) yöntemini neo-platonistler süptil âlem ile fizik âlemin kıyaslanmasında da uygulamışlardır. Hermes–Thot'un, "Aşağıdaki yukarıdaki gibidir, yukarıdaki aşağıdaki gibidir" sözü bunu dile getirir.

Neo-spiritüalizm

Kısaca, spiritizm ve 'spiritüalizm' adlarıyla bilinen deneysel ruhçuluğun Dr. Bedri Ruhselman (1898-1960) tarafından geliştirilmiş biçimi.

Obsede

(Fr. *obsédé*)

Obsesyon olayına maruz kalan kimse.

Obsesyon

(İng. ve Fr. *obsession*)

Deneysel spiritüalizme göre, 'spatyum'daki (öte âlemdeki) bir bedensiz ruhun dünyadaki bir bedenliyi (insanı) hükmedecek derecede etkisi altına alması. Psikiyatri sözlüklerinde ise obsesyon "yanlış olduğunu bildiğimiz halde kafamızdan atamadığımız, mantık ve muhakeme ile uzaklaştırılamayan, arzu edilmeyen saplantı halindeki fikirler" ya da "bilince takılarak korku ve bunalım yaratan, kişinin çabalarına karşın kurtulamadığı düşünce, coşku ya da tepiler" olarak tanımlanır. Bu farklı tanımlardan da görülebi-

leceği gibi, spiritüalizmdeki obsesyon kavramı psikiyatrideki obsesyon (zorlu fikir) kavramından çok farklıdır. Spiritüalizmdeki obsesyon kavramında 'obsedör', bir fikir değil, bu tür fikirleri obsede'ye (obsesyona uğrayana) aşılayan canlı bir başka varlıktır. Uzun bir sürede aşama aşama gerçekleşen obsesyonun farklı derinlik dereceleri vardır ve geçici olabileceği gibi insanın yaşamının sonuna kadar devam da edebilir.

Okült

(İng. *occult*, Fr. *occulte*)

Okültizm ile ilgili.

Okültizm

İng. occultism, Fr. occultisme)

Geçmiş çağlarda doğa, evren, tesirler, insan ve evren ilişkileri ve gelecek hakkında; gerek medyumnik yollarla, gerekse aktarılagelen ezoterik tradisyonlar yoluyla elde edilmiş derin bilgiler bütününün günümüze ulaşmış biçimi. Terim, Latince "gizlemek, saklamak" anlamına gelen "occulere" sözcüğünden türetilmiştir. Gizlibilimler de denilen okültizmin kapsadığı alanlar arasında, nekromansi (ruhlara danışarak gelecek hakkında bilgi edinmeye çalışma), büyü, simya, astroloji, nümeroloji ve sembolizm sayılabilir.

Plân

(İng. plane)

Düzey, ortam. Spiritüel terminolojide mekân ya da âlem anlamında kullanılır; maddi plân, astral plân, kozalite plânı gibi... Neo-spiritüalizmde ise "dört boyutlu âlem" diye tanımlanan ve yüksek varlık kümelerinin oluşturduğu ortamdır. ("Tasar" anlamına gelen "plan" ile karışmaması için bu kitapta geçen sözcük, 'â' harfi ile kullanılmıştır.)

Psişe

(Fr. *psyché*)

Grekçe'de, kimi filozoflarca "ruh", kimi filozoflarca "yaşamsal güç" anlamında kullanılan "psikhe" sözcüğünden gelen Fransızca terim, metapsişik terminolojide "bedene bağlanmış durumdaki ruh" anlamında kullanılır.

Psişik

(İng. *psychic*, Fr. *psychique*)

1) "Ruh" anlamındaki "psişe" (Grekçe "psikhe") sözcüğünün sıfatı olup, "bedene bağlı ruh ile ilgili" ya da "alışılmamış ruhsal fenomenler ile ilgili" anlamında kullanılır. Metapsişik ya da parapsişik alanda çok sık kullanılan "psişik" teriminin sık sık "psikolojik" terimi ile karıştırıldığı görülmektedir. Psişik ile psikolojik terimleri arasındaki temel fark, birinin (psişik) be-

denli ruhu, diğerinin (psikolojik) zihni ilgilendirmesidir.

2) Parapsikolojide, duyudışı algılama (ESP) veya psikokinezi (PK) alanlarında herhangi bir yeteneği olan kişi.

Realite

(İng. *reality*, Fr. *réalité*)

Sözlük anlamıyla Fransızca'da "gerçeklik" anlamına gelen bu sözcük, neo-spiritüalizmde özel bir anlam kazanmıştır. Realite, varlığın duyuları ve yetenekleri ile kavrayabildiği, ilgi kurabildiği mevcudiyet hakkındaki kanaati ya da sahip olduğu bu kanaatin 'verite' (hakikat) karşısındaki durumu olarak tanımlanır. Bir mevcudiyeti herkes farklı olarak algılayabilir; herkesin algısı kendi realitesini yansıtmakla birlikte 'verite'yi (hakikati) yansıtmayabilir. Realiteler, verite'den uzaklıkları oranında aldatıcı ögeleri içerirler. Varlık yükseldikçe, realitesi genişler (ilgi kurabildiği mevcudiyet genişler) ve yükselir (verite'ye yaklaşır). Bu, bir dağın zirvesine yaklaştıkça görüş açısının genişlemesine, dağın eteklerindeyken görülemeyenlerin zirveye yaklaştıkça görülebilmesine benzer. Bu örnekten de anlaşılabileceği üzere, tekâmül düzeyi ileri bir varlık için realite olan şeyler, tekâmül düzeyi geri bir varlık için henüz realite bile olmayabilir. Varlıkların yükselmelerinin sonu olmadığına göre realitelerinin yükselmesinin de sonu yoktur.

Reenkarnasyon

(Lat. *re-incarnatio*)

Yeniden ete-kemiğe bürünme, yeniden beden edinme, genedoğuş.

Reenkarne

Yeniden ete-kemiğe bürünmüş, yeniden beden edinmiş, genedoğmuş, yeniden dünyaya gelmiş (varlık).

Ruhsal Evrim

Bkz. *Tekâmül*.

Rüya

Neo-spiritüalist görüşe göre rüyalar öncelikle iki ana grupta sınıflandırılabilir:

1) Birinci grup rüyalar (alelade rüyalar): Psikolojik ve maddi kökenli rüyalar (kaybedilmiş bir sevgilinin acısı, büyük zararla sonuçlanan ticari bir girişim, onur kırıcı bir olay, kaybedilmiş değerli bir şey gibi ruhta heyecan doğuran hallerden veya mide rahatsızlığı, diş ağrısı, romatizma ağrısı, açlık, bedensel bir rahatsızlık vb. hallerinden kaynaklanan meşguliyetlere bağlı rüyalar.)
2) İkinci grup rüyalar (amaçlı rüyalar): Bilgilendirici, uyarıcı, geleceği bildirici rüyalar olup,

insanın olağan halde bilmediği imaj ve bilgiler içerirler. Bunlara "haberci rüyalar" denir.

Spiritüalizm

Ruhçuluk. Latince "ruh" anlamına gelen "spiritus" sözcüğünün sıfatı "spiritualis" sözcüğünden türetilmiş olup, iki ayrı anlamda kullanılmaktadır:

1) Felsefi spiritüalizm. Ruh ya da "can"ın maddeden ayrı bir cevher olarak varlığını kabul eden bütün mezhep, öğreti, akım, yol ve inanç sistemlerini kapsayan genel ad. Maddeciliğin karşıtıdır.

2) Deneysel spiritüalizm. Reenkarnasyonun bir yasa olduğunu kabul eden ve çok eski zamanlardan beri ortaya atılan spiritüalist teorileri bilimsel ve deneysel bir zemine oturtan ruhçuluk.

Spiritüel

(İng. *spiritual*, Fr. *spirituel*)

1- Ruha ait, ruhla ilgili, ruha dair, ruhsal.

2- Manevi.

Tebliğ:

Klasik spiritüalizmde, bir 'ruhsal irtibat' sonucunda bedensiz varlıklardan alınan bilgiler olarak tanımlanır. Neo-spiritüalizmde ise, ruhsal irtibat düzeylerinden, yalnızca aşkın (müteal) irtibat düzeyinde alınmış, değerli bilgiler için kullanılan bir terimdir.

Tekâmül

(İng. *spiritual evolution*, Fr. *évolution spirituelle*)

Spiritüalist terminolojide, ruhsal gelişmeyi, olgunlaşmayı ifade eden bir terimdir. Neo–spiritüalizme göre, ruhun görgüsünü arttırmasının sonu yoktur. Neo–spiritüalist terminolojide tekâmül terimi, yaratılan aslî cevherlerle birer birer irtibata geçerek görgüsünü arttıran ruhun sonsuz serüveninde, daha çok madde kâinatındaki yaşamıyla, yani madde kâinatındaki görgüsünü arttırmasıyla ilgili bir anlamda kullanılır.

Tenasüh

(İng. *transmigration, metempsychosis*, Fr. *transmigration, métempsycose*)

Ruhların tekrar tekrar bedenlendiğini kabul etmekle birlikte 'tekâmül'ü yok sayan, dünyaya gelip gitmelerin ceza ve ödül düalitesine (ikiliğine) dayanarak gerçekleştiğini ve bir insan ruhunun ceza olarak tekrar hayvan bedeninde doğabileceğini kabul eden inanış. "Metempsikoz", "transmigrasyon", "samsara" gibi değişik adlarla ifade edilen tenasüh inanışının en belirgin örneklerine Hint kültüründe rastlanır. Tenasüh inanışı sık sık, deneysel spiritüalizmin bilimsel bir zemine oturttuğu 'reenkarnasyon' ilkesi ile karıştırılmaktadır.

Teozofi

Terim, Grekçe'deki "tanrı" anlamına gelen theos sözcüğü ile "ilahi bilgelik", bilgi" anlamındaki sophia (sophos) sözcüğü birleştirilerek türetilmiştir. Bir yandan ezoterik ve okült tradisyonlara, bir yandan sezgisel medyumlukla alınan bilgilere dayalı bir felsefi sistem olan Batı teozofisi, kaynağını önemli ölçüde Doğu tradisyonlarından almış olmasına karşın, Hint teozofisine kıyasla daha tutarlıdır ve Hint teozofisinde rastlandığı kadar anlaşılması güç kavramlar içermez, fakat Hint teozofisi gibi, Batı teozofisi de monoteist (tektanrıcı) değildir.

Tesir

Spiritüalizmde genellikle, etki, akım, güç, enerji kavramlarıyla ilgili bir anlamda kullanılıyorsa da, kendisine eklenen sözcüğe göre değişik, özel anlamlar içeren geniş bir kullanımı vardır: İlâhî tesir, ruhsal tesir, maddi tesir, vicdani tesir, nefsani tesir, müsbet tesir, menfi tesir, psişik tesir, majik tesir, manyetik tesir, telepatik tesir, tesir konisi, tesir kuşakları, tesir kademeleri gibi...

Neo-spiritüalizme göre tüm evren, varlıkların hiyerarşik bir zincir tarzındaki karşılıklı-sürekli tesirleriyle sevk ve idare edilmekte olup, evren organizasyonlarının düzeni, ahengi, idaresi, canlılığı, kısaca tekâmüle hizmet eden tüm değişim ve dönüşümleri tesirlerle sağlanır.

Kaynakça

(Burada, bu kitabın hazırlanmasında başvurulan yapıtlar ile okura daha çok bilgi için önerilen yapıtlar birlikte verilmiştir.)

1- Arıkdal, Ergün. *Metapsişik Terimler Sözlüğü*, Ruh ve Madde Yayınları, İstanbul 1984,

2- Banarjee, H. N. ve Oursler. W. *Lives Unlimited*, Doubleday, Garden City 1974.

3- *Bagavad Gita (Kutlu Ezgi) – Hint Efsanesi*, çev. Sevda Çalışkan, İmge Kitabevi, Ankara 1995.

4- Bayer, Reşat. *Parapsikoloji Yönünden Reenkarnasyon Etüdleri*, Özgü Yayınevi, İstanbul 1965.

5- Bernstein, Morey. *The Search for Bridey Murphy*, Pocket Books, New York 1965.

6- Bilim Araştırma Merkezi. *Atlantis - Tarihöncesi Evrensel Uygarlık*, B.A.M. Yayınevi, İstanbul 1983.

7- Bilim Araştırma Merkezi. *Evrensel Evrim Yolları*, B.A.M. Yayınevi, İstanbul 1979.

8- Bilim Araştırma Merkezi. *Ekminezi – Geçmiş Yaşamlara Transla Geri Dönüşler*, B.A.M. Yayınevi, İstanbul 1978.

9- Bilim Araştırma Merkezi. *Karma – Eylem Yazgı Neden Sonuç Yasası ve İşleyişi*, B.A.M. Yayınevi, İstanbul 1980.

10- Bilim Araştırma Merkezi. *Mu – Tarihöncesi Evrensel Uygarlık*, B.A.M. Yayınevi, İstanbul 1978.

11- Bilim Araştırma Merkezi. *Reenkarnasyon - Genedoğmak Bilimsel İncelenimi*, B.A.M. Yayınevi, İstanbul 1979.

12- Bilyay Vakfı. *Evrensel Yasa Tekrardoğuş*, Ruh ve Madde Yayınları, İstanbul 1997 (üç cilt).

13- Blavatsky, H. P. *Isis Unveiled*, Theosophical University Press, Pasadena 1976 (2 cilt).

14- Brennan, J. H. *Tekrardoğuş – Geçmiş Yaşamlara Beş Anahtar*, çev. Cüneyt Kurdoğlu, Ruh ve Madde Yayınları, İstanbul?

15- Budak, Selçuk. *Psikoloji Sözlüğü*, Bilim ve Sanat Yayınları, Ankara 2000.

16- Caldecott, Moyra. "The Search for Hatshepsut, A Journey to Egypt with Tina Turner", *Kindred Spirit*, Aralık 1993 - Şubat 1994, C. 3, S. 1, s. 14.

17, Cerminara, Gina. *Many Lives, Many Loves*, William Sloane Assoc., New York 1963.

18- Champdor, Albert. *Mısır'ın Ölüler Kitabı*, çev. Suat Tahsuğ, Ruh ve Madde Yayınları, İstanbul 1984.

19- Chandler, G. B. "What They Say About Reincarnation", *Psychic Observer*, Ekim 1969, C. 30, S. 8, s. 10.

20- Conze, Edward. "Tibet Ölüler Kitabı'nın Bölümleri", *P.S.İ.* (Parapsikoloji-Psişik/Sınır Bilimler-Okült Bilimler İncelemeleri), Ekim 1988, C.1, S. 3, s. 287-93.

21- Cranston, Sylvia ve Williams, Carey. *Reincarnation: A New Horizon in Science, Religion and Society*, Julian Press, New York 1984.

22- David-Neel, Alexandra. *Çin, Tibet ve Hint Öğretilerine Göre Ölümsüzlük ve Tekrardoğuş*, çev. Mehmet Kundakçıoğlu, Ruh ve Madde Yayınları, İstanbul 1987.

23- Emanuel, Raul. *Hint Yunan ve Mısır Mitolojilerinde – Gizemli Bilgilerin Kaynakları*, çev. Haluk Özden, Ruh ve Madde Yayınları, İstanbul 1991.

24- Fiore, Dr. Edith. *Geçmiş Hayata Dönüş, çev. Erol Konyalıoğlu*, Ruh ve Madde Yayınları, İstanbul 1987.

25- Grant, Joan ve Kelsey, Denys. *Many Lifetimes*, Gollancz, Londra 1969.

26- Gener, Cihangir. *Ezoterik – Batını Doktrinler Tarihi*, Gece Yayınları, Ankara 1994.

27- Greenhouse, Herbert B. *The Book of Psychic Knowledge*, Corgi Books, Londra 1972.

28- Guiley, Rosemary Ellen. *Tales of Reincarnation*, Pocket Books, New York 1989.

29- Guirdham, Arthur. *The Cathars and Reincarnation*, Spearman, Londra 1971.

30- Hall, Manly Palmer. *Reincarnation – The Cycle of Necessity*, The Philosophical Research Society, Los Angeles 1956.

31- Head, J. ve Cranston, S. L. *Reincarnation: An East-West Anthology*, Theosophical Publishing House, Wheaton 1968.

32- Head, J. ve Cranston, S. L. *Reincarnation in World Thought*, Julian Press, New York 1967.

33- Iverson, Jeffrey. *More Lives Than One*, Pan Books, Londra 1977.

34- Işıl, Nisan. "Reenkarnasyon: Öldükten Sonra Genedoğmak ya da Yaşarken Genedoğmak", *Marie Claire*, Nisan 2000, S. 138, s. 38-42.

35- Lamy, Lucie. "Şamanizmin Kalıntısı Ölüler Kitabı, *P.S.İ.* (Parapsikoloji-Psişik/Sınır Bilimler-Okült Bilimler İncelemeleri), Ekim 1988, C.1, S. 3, s. 278-81.

36- Langley, Noel. *Edgar Cayce on Reincarnation*, Paperback Library, New York 1969.

37- Lenz, Frederick. *Lifetimes Accounts of Reincarnation*, Fawcett Crest, New York 1977.

38- Matlock, James G. "Age and Stimulus in Past-Life Memory Cases: A Study of Published Cases", *The Journal of ASPR*, Ekim 1989, S. 83, s. 303-16.

39- Moore, Marcia ve Douglas Mark. *Reincarnation – Key to Immortality*, Arcane Publications, New York 1968.

40- Ocak, Ahmet Yaşar. *Bektaşî Menakıbnâmelerinde İslam Öncesi İnanç Motifleri*, Enderun Kitabevi, İstanbul 1983.

41- Ocak, Ahmet Yaşar. *Osmanlı İmparatorluğunda Marjinal Sufilik – Kalenderîler*, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 1992.

42- Ostrander, Sheila ve Schroeder, Lynn. *Sovyet Rusya'da Olağanüstü Ruhsal Araştırmalar*, çev. Ergün Arıkdal ve Selman Gerçeksever, Ruh ve Madde Yayınları, İstanbul 1973.

43- Papus (Gérard Encausse). *Reenkarnasyon – Fiziksel, Astral ve Ruhsal Evrim*, çev. Halûk Özden, Ruh ve Madde Yayınları, İstanbul 1999.

44- Polat, Dr. Can. *Yeniden Doğuş – Reenkarnasyon*, Real Yayıncılık, İstanbul 1992.

45- Purucker, G. de. *Occult Glossary – A Compendium of Oriental and Theosophical Terms*, Theosophical Publishing House.

46- Ruhsal Evrim Araştırmaları Grubu. *Reenkarnasyon – Tekrar Bedenlenme*, Ruhsal Evrim Yayınları, İstanbul 1990.

47- Ruhselman, Dr. Bedri. *Ruh ve Kâinat*, Gayret Kitabevi, İstanbul 1946.

48- Ruhselman, Dr. Bedri. *Spiritüalizmaya Göre Mukadderat ve İcabat*, Gayret Kitabevi, İstanbul 1953.

49- Salt, Alparslan ve Cem Çobanlı. *Dharma Ansiklopedi-Parapisikoloji, Mistisizm, Okultizm, Ezoterim, Teozofi, Spiritüalizm, Neo-Spiritüalizm, Dharma Yayınları, İstanbul 2001.*

50- *Sadıklar Plânı.* Bilim Araştırma Merkezi Yayınevi, İstanbul 1982.

51- Story, Francis. *Rebirth as Doctrine and Experience,* Buddhist Publication Society, Kandy (Sri Lanka), 1975.

52- Swami A. C. Baktivedanta. Açıklamalı Bhagavad-Gita, çev. ? Gün Yayıncılık, Ankara ?

53- Talbot, Michael. *Geçmiş Yaşamlarımızı Keşfedin,* çev. Cenk Türkman, Ege Meta Yayınları, İzmir 1998.

54- Tepeköy, Feridun. "Dinsel Bildirilerde Reenkarnasyona Değinen Açıklamalar", *Yeni Ruhsal Evrim Araştırmaları,* S. 5, s. 19.

55- *Upanişadlar – Tanrının Soluğu,* der. Mehmet Ali Işın, Dergah Yayınları, İstanbul 1976.

56- Wambach, Dr. Helen. *Doğmadan Önceki Hayatımız – Deneysel Tekrardoğuş Olayları,* çev. Ergün Arıkdal, Ruh ve Madde Yayınları, İstanbul 1982.

57 Wambach, Dr. Helen. *Geçmişi Yeniden Yaşadılar,* çev. Serhat Kural ve Selman Gerçeksever, Ruh ve Madde Yayınları, İstanbul 1985.

58 Watson, Lyall. *Ölüm Yanılgısı,* çev. Erzen Onur, Altın Kitaplar Yayınevi, İstanbul 1979.

59- Weiss, Dr. Brian L. *Eşruhların Dansı,* çev. Aysel Çobanlı, Say Yayınları, İstanbul 2001.

60- Weiss, Dr. Brian L. *Geçmiş Yaşamlar Ölümsüz Ustalar,* çev. Cem Şen, Dharma Yayınları, İstanbul 1999.

61- Whitton, Dr. Joel L. ve Fisher, Joe. *Hayatlar Arası Hayat,* çev. Rengin Ekiz, Ege Meta Yayınları, İzmir 1998.

62- Yitik, Dr. Ali İhsan. *Hint Kökenli Dinlerde Karma İnancının Tenasüh İnancıyla İlişkisi,* Ruh ve Madde Yayınları, İstanbul 1996.

Ayrıca, dünyanın olasılıkla, en geniş reenkarnasyon bibliyografyası için, Dr. Bryce A. Petitt tarafından, "Reincarnation Research Project" başlığıyla hazırlanan web sitesi için, http://www.wnrf.org/reincarnation adresine bakınız.

Dizin

Abdal Musa 28, 30
Abid Süzülmüş vakası 58-61
adalet ve reenkarnasyon 113-16
akaşik kayıtlar 45, 155
Alcott, Louisa May 129
Ali, Hz. 28
Antakya ve
reenkarnasyon
vakaları 61-5
Ariola, Pepito 84
Arjuna 21
astral beden/plân 86, 155-56, 160
astral plân 156
Atlantis 17
aura 156
Azınlık Raporu 8

Babinski refleksi 91-2
Banerjee, H.N. 59
Bayer, Reşat 57-61
Beckenbauer, K. Franz 130
bedeni dondurma
ve reenkarnasyon 110-11
Bektaşilik 28-9
Bhagavad Gita* 21
bitkisel yaşam
ve reenkarnasyon 109-10
Bloxham, Arnall 46-8, 104
Bodisatva 23
British Museum 43
Budalar 23
Budge E.A.Wallis 18, 43

Caldecott, Mayre 139
Cibran Halil 130
cinsiyet sorunu ve
reenkarnasyon 106
CSICOP 44

Dante ile Beatrice 108
Davis, Miles 134
deja-vü 36, 87-9
Delannoy, Jean 144
din realitesi 15
Diodorus 20
dişil tesir 106
diyalektik materyalizm 116
dogmatizm 156
dogmatizm ve
reenkarnasyon 116-18

Druidler 20
durugörü 42, 45, 156
duruişiti 41-2, 156
duyudışı algılama (ESP) 156
Dünya Gezegeni
Okulu 12, 110, 119, 156-57

egzoterizm 159
ekminezi 17, 47, 91-2, 157-58
El-Biruni 20
Emerson, Ralph Wald 130
enkarnasyon
(sözcüğün kökeni) 158
eril tesir 106
Eski Mısır ve reenkarnasyon 18-98
Eski Yunan ve reenkarnasyon 19
eşcinsellik 106-7
eşitsizlikler ve
reenkarnasyon 113-16
ether 158
evrim serisi gezegenler 126
ezoterizm 15, 158-59

fobiler 64, 89-90
Franklin, Benjamin 131
Frederick II 131

Gandi, Mahatma 131
geçmiş yaşamların
fiziksel izleri 32-3, 64, 90
gelecek yaşamı hazırlamak 97-8
genetik bellek 34
Goethe, J. Wolfgang 132
Gökhan, Serdar 141
Göreç, Ertem 141
Guirdham, Arthur 34-42
Gülün Öteki Adı* 35

haberci rüyalar 63, 163
Hacı Bektaş Veli 28
halüsinasyon 41, 159
hâmi varlık 23, 159
Hamilton, William 84
harika çocuklar 84
Harrison, George 132
Heine, Heinrich 133
Henley, William Ernest 133
Henneke, Henri de 84
Herakleitos 19
Heredotos 18
Hermes 19
Hıristiyanlık ve
reenkarnasyon 47-8
Hinduizm ve reenkarnasyon 20-1
hipnotik trans 50
hipnozla geçmiş yaşamlar 46-8
Hopkins, Anthony 142
Hugo, Victor 133
Hürel, Haldun 145

Imagine* 9
Irak Savaşı 8
ırkçılık ve reenkarnasyon 116-18
Işık, Ayhan 65

İlya, 27
İmam İsmail 29
İncil* ve reenkarnasyon 16, 27
inisiyasyon 159
inisiyatör 159

inisiye 159
İsa Hz. 27, 47
İsmailîlik 29
İznik Konsili 16

Jung, Carl Gustav 109, 134, 159

Kabala* 27
kadın-erkek ayrımcılığı 107, 109
kâinatta ruhsal evrim 121-23
kâinatta yaşam 124-26
Kalenderîlik 30
kalıtım ve reenkarnasyon 85
Karay, Refik Halit 141
Karma öğretisi/
yasası 47, 101, 114-15, 118, 147-51
karmik birikimler 12, 97
Kathar Şövalyeleri 34-42
Kaygusuz Abdal 30
Kaymaz, Uğur 8
Keltler ve reenkarnasyon 20
Kerem ile Aslı 108
Kidder, Margot 142
kindred spirit* bkz. ortak ruhlar
Koçyiğit, Hülya 141
kolektif bilinçdışı 45-6, 159-60
Komskomolskaya Pravda* 49
Köknel, Özcan 68
Kreisler, Fritz 51
kriptomnezi 34
Krişna 21
ksenoglosi 90-1, 160
Kul Hasan 28
Kuran* ve reenkarnasyon 15-6, 28
kürtaj ve reenkarnasyon 100-1

Lennon, John 9, 135
Leonardo da Vinci, 140
Lethe suyu 19
Leyla ile Mecnun 108
liyakat 160
London, Jack 143

MacLaine, Shirley 135
madde-ruhsal evrim ilişkisi 123
Mahabharata* 21
Mangan, James Clarence 135-36
mantal plân 160
Manu Yasaları 57, 105
Masefield, John Edward 136
Mc Lauglin, John 134
Mengi, Ergon 68
metapsişik 160-61
metempsikoz 12
metensomatosis 12
Mevlana 10, 109
Mısır Ölüler Kitabı* 18
mikrokozmos-makrokozmos 161
Mobius Grubu 45
Moore, Marcia 17
morfogenetik alan 45
Mozart, W. Amadeus 84, 134
Mu uygarlığı 17
Musa, Hz. 27

Nazım Hikmet 110
neden-sonuç yasası 56, 102
neo-spiritüalizm 53-57, 160-61
Nietzsche, Friedrich W. 137

nüfus artışı ve reenkarnasyon 101-2

O'Neill, Eugene 137
O'Neill, Jennifer 142
obsesyon 161-62
okültizm 162
Omm Sety vakası 43-6
ortak ruhlar 108
Osiris 18
Otman Baba 30

önceden yaşanmışlık
duygusu, bkz. deja-vü

Paganini 84
palingenesis 12
Pascal 84
Patton, George S. 137
Pîr Sultan Abdal 28, 118
Platon 137
Polat, Can 61-5, 68
psikolojik ayrışma 157
psişe 162
psişik 162-63
psişik arkeoloji 45
Pythagoras 19

Rachmaninov, Sergei 51
Raffaello 48, 52
Raikov, Vladimir L. 48-52
realite 53, 113, 163
reenkarnasyon
(sözcüğün kökeni) 12, 163
reenkarnasyon olayları,
Türkiye'de 58-80
reenkarnasyon transı 50
Repin, İlya L. 49-52
Reuter Ajansı 58
Richet, Charles 160
Romeo ve Jülyet 108
Rossetti, Dante Gabriel 137
Ruh ve Kainat* 53
ruhsal eşler 107-9
ruhsal evrim ve olgunluk 121-23
ruhsal evrimin amacı 123-24
Ruhselman,
Bedri 53-7, 85, 121, 161
rüyalar 86, 163

Sagan, Carl 44
Sarrazin, Michael 142
Sartre, Jean-Paul 143
Schiller, Friedrich 51
Schweitzer, Albert 138
sempati ve antipati 81-2
Seneca 138
Shaldrake, Rupert 45
Shankar, Ravi 132
Shanti Devi vakası 33-4
Sıvas katliamı 117
Sinoué, Gilbert 144
Solingen katliamı 117
soul mate* bkz. ruhsal eşler
spiritüalizm 11, 164
Stevenson,
Ian 31-4, 57-8, 62, 90, 103

Şarlatanlık ve reenkarnasyon 53
Şems-i Tebrizî 109
şuur kaymaları 105

Talmud 27
Tanaltay, Suna 68
Taoculuk ve reenkarnasyon 20
tekâmül 12
tekâmül 164
telepati 42
tenasüh 16, 56-7, 104-5, 164
teozofi 164-65
tesirler 165
Tevrat 26-7
Thoreau, Henry David 138
Tibet Ölüler Kitabı*
ve reenkarnasyon 22-6
Tolstoy, Aleksey N. 139
toplumsal Karma 114-15
transmigrasyon 12
Turner, Tina 139

Unutma 93-7
Upanişadlar* 21

Vaftizci Yahya 27
Vedalar* 21
Voltaire 140

Weiss, Brian L. 108
Whitman, Walt 140
Wise, Robert 142
Wortsworth, William 140

Yama, Ölüler Kralı (Tibet) 24
yapay reenkarnasyon 48-52
yaşamlar arası süre 65, 103-4
yetenek ve eğilimler 82-4
Yüksek İdare Mekanizması 157

zaman ve reenkarnasyon 98
zihinsel bozukluklar
ve reenkarnasyon 111-12
Zohar* 27

Onlarca ya da tek bir yaşam boyunca, değişik yaşam biçimlerini deneyimlemek, değişik uğraş alanları içerisinde bulunmak, yoksunluğu, yoksulluğu, varsıllığı, adaletsizlikleri deneyimleme olasılığı... Kadın olarak, erkek olarak ya da eşcinsel olarak... Ve reenkarnasyon anlayışının, bu yanıyla tüm cinsel ve sınıfsal farklılıkları, hiçbir inanç ve düşünce sisteminin sunamadığı biçimde ortadan kaldırması olasılığı... Bu kitap, ölümden sonra bir yeniden doğuşlar ardışıklığını kanıtlamaya çalışmak yerine; dogmatizmin tüm biçimlerine karşı, diğer deyişle, işlevi bitenden "vazgeçmeme"ye, görevini tamamlamış olanı "terk etmeme"ye, yıpranmış giysiyi çıkartıp atmaya direnmek ve yenisini edinmemek inadına karşı yazılmıştır. Önce "küçük devrim"i (içsel, kişisel) yapmanın, ardından "büyük devrim"in (dışsal, toplumsal) yolunu açmaya engel oluşturan tüm ekollerden, akımlardan, otoritelerden ve nihayet en yakındaki kişilerden bile kurtulmanın gerekliliği üzerine yazılmıştır. Her şeyden ve her şeyden önce, tek bir yaşam içerisinde yeni yaşamlara başlayabilme mutluluğu, becerisi ve bilgeliği için, büyük ozanın dizelerindeki gibi, "Elveda dünya ve merhaba kainat" diyebilmek için...

ISBN 975-468-536-3
9 789754 685367
OMEGA